

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A BILLIONAIRE BOYS CLUB NOVELLA

His Royal Princess

JESSICA
CLARE

Kraliyet Prensesi

Jessica Clare

Copyright © 2016 Jessica Clare

Kapak fotoğrafı ©

Jessica Clare'in Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Penguin Group (USA) LLC'nin bir üyesi olan
InternetMix ile yapılan anlaşmayla
yayınlanmıştır,
Bir Penguin Random House Şirketi

İlk olarak 2015 yılında HEADLINE ETERNAL
tarafından bu Ebook baskısında
yayınlanmıştır
HEADLINE YAYIN GRUBU'nun bir baskısıdır

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım dışında, bu yayın yalnızca yayıncıların önceden yazılı izni alınarak veya reprografik üretim durumunda Telif Hakkı Lisanslama Ajansı tarafından verilen lisansların koşullarına uygun olarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilir.

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yayın Verilerinde Kataloqlama British Library'den temin edilebilir eISBN

978 1 4722 4120 7

HEADLINE YAYIN GRUBU
Anne Hachette UK Şirketi
Carmelite House
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.headlineeternal.com
www.headline.co.uk
www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)
[Copy right Sayfa](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Jessica Clare için övgü](#)
[Jessica Clare tarafından](#)
[Kitap Hakkında](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm Onbirinci](#)
[Bölüm Onikinci](#)
[Bölüm](#)

[Milyarder Erkekler Kulübü'ne Hoş](#)
[Geldiniz Milyarderler ve Nedimelerle](#)
[Tanışın Headline Eternal hakkında daha](#)
[fazla bilgi edinin](#)

Yazar Hakkında

Jessica Clare, Bluebonnet serisinin yanı sıra Milyarder Erkekler Kulübü romanlarının New York Times çoksatan yazarıdır. Ayrıca Jill Myles ve Jessica Sims adlarıyla da yazmaktadır ve gündüzleri finans alanında çalışmaktadır. Jessica, kocası ve kedileriyle birlikte Teksas'ta yaşamakta ve zamanını yazarak, okuyarak, yazarak, video oyunları oynayarak ve daha da fazla yazarak geçirmektedir.

Onu Twitter'da @ [_JessicaClare](#) adresinden takip edin veya Facebook'ta www.facebook.com/AuthorJessicaClare adresinden ona katılın.

Jessica Clare'in tutkulu aşk hikayeleriyle gözlerinizi kamaştırın.

• •

'Sadece düşünmek bile yüzümde bir gülümseme yaratıyor. Kısacası, bu gerçekten eğlenceli, eğlenceli, ilgi çekici bir kitap ve diğer milyarderlerin hikayelerini okumak (ve tekrar okumak) için sabırsızlanıyorum' Heroes and Heartbreakers

'Arsız, keskin ve duygusal olarak sevimli... cızırtılı bir eğlence. Clare, geniş üslubu ve alaycı detaylarıyla son derece bireysel ve ne yapacağı kestirilemeyen karakterler yaratıyor." Romantic Times

'Kalbime dokunan ve ruhumu harekete geçiren harika bir hızlı okuma. Kemerlerinizi bağlayın ve bir yolculuğa çıkın - her zirvenin, vadinin, dönemecin ve dönemecin tadını çıkaracaksınız' Cocktails and Books

'Eğlenceli, seksi ve flörtöz... Stranded With A Billionaire milyarder kahramanlara olan aşkımı yeniden alevlendirdi' The Book Pushers

'Cızırtılı! Jessica Clare bu erotik ve seksi romantizmde her şeyi doğru yapıyor. Bu kitabı okumalısınız!' Romance Junkies

'Sevimli, tatlı bir romantizm ... Sizi zengin ve ünlülerin ülkesine götüren hızlı, seksi bir okuma' Fiction Vixen

'Hızlı tempolu, tutkulu, çok seksi ... Eğlenceli olduğu kadar ateşli de olan benzersiz bir modern zaman peri masalı' Harlequin Junkie

'Eğlenceli, flörtöz ve seksi bir okuma ... duygusal açıdan zengin bir aşk hikayesi' Fresh Fiction

Jessica Clare tarafından

Milyarder Erkekler Kulübü
Serisi Bir Milyarderle Mahsur
Kalmak Güzellik Ve Milyarder
Yanlış Milyarderin Yatağı Bir
Milyarderle Romantizm
Milyarderle Bir Gece Onun
Kraliyet Prensesi

Milyarderler ve Nedimeler Serisi
Milyarder ve Bakire Milyarderin
Evcilleştirilmesi Milyarder Gelin
Alıyor

Kitap Hakkında

ONUN KRALIYET PRENSESİ

Aşkları Once Upon a Billionaire'de bir kraliyet düğününe yol açtı. Şimdi Bellissime Prensesi Alexandra ve Amerikalı aktör Luke Houston için her şeyin nasıl başladığını görün.

Bellissime tahtının varisi olarak Prenses Alexandra'nın soğukkanlı ve sakin olması gerekiyordu . . . bir film yıldızına aşık olması değil. Ancak Luke Houston'ın yeni filminin bir sahnesini kendi küçük ülkesinde çektiğini duyunca, Hollywood yakışıklısını bir an olsun görebilmek için sete gizlice girmekten kendini alamaz.

Alex sette basın tarafından neredeyse yakalanmak üzereyken, saklanabileceği ilk yere kaçır - ancak kendini Luke'un özel karavanında bulur ve onu bir an için görmekten çok daha fazlasını elde eder. Bu yakın ve kişisel karşılaşma Alex'in kalbini yerinden oynatır ve onu daha yakından tanımak için hiç de hanımefendiye yakışmayacak planlar yapmaya başlar.

Daha fazla dayanılmaz romantizm mi istiyorsunuz? Stranded With A Billionaire ile başlayan Billionaire Boys Club'ın diğer kitaplarının yanı sıra The Billionaire And The Virgin ile başlayan cızırtılı yan seri Billionaires and Bridesmaids'e de göz atın.

BİRİNCİ BÖLÜM

Yaz 2013

Leydi Margaret Von Strauss o gün yedinci kez Alex'e, "Kraliyet prensesleri Hollywood aktörlerine aşık olmamalı," dedi. "Bu uygunsuz ve yakışsız bir davranış."

Alex aynada koyu renk peruğunu düzeltirken bile, "Bu bir aşk değil," diye tekrar itiraz etti. Soluk bir eşarp bulup saçlarına doladı, sonra da yüzünü cüceleştiren büyük, yuvarlak gözlüklerini taktı. "Sadece nasıl göründüğünü bizzat görmek istiyorum."

Tamam, bu bir aşktı ama Alex bunu havasız Margaret'a itiraf ederse lanetlenirdi. Margaret'in onun yoldaşı, yardımcısı olması gerekiyordu ama aralarındaki yaş farkından dolayı Margaret ona daha çok bir anne ya da bebek bakıcısı gibi geliyordu. Tanrı aşkına, Alex film setinde Luke Houston'ın peşine düşüp ona teklifte bulunacak değildi ya. Sadece ona bir göz atmak istiyordu.

Ve gerçekten, bunun ne zararı vardı? Bir daha asla böyle bir şansı olmayacaktı. Filmler genellikle küçük Bellissime'de çekim yapmayı tercih etmezdi. Ülkeleri Fransa, İsviçre ve İtalya arasındaki dağlara sıkışmıştı ve yer mantarı ve çikolatasıyla dünyaca ünlü olmalarına rağmen? Turizmle ünlü değillerdi. Bir araba kovalamacası aksiyon filminin kraliyet sarayından sadece kilometrelerce uzakta çekiliyor olması?

Elbette Alex'in dışarı çıkıp bunu görmesi gerekiyordu.

Hayallere dalarak arabanın arkasından çıktı ve Luke Houston'ı hayal etti. Son derece yakışıklıydı ve

Filmleri biraz şüpheli olsa da çekiciydi. Mars Troopers'ı yedi kez izlemişti, karakterinden etkilenmişti ve Alien Overlord'u sadece üç kez izlemişti çünkü rolü küçüktü. Tüm Korsanlar! Ahoy! filmlerini sayamayacağı kadar çok izlemişti, çünkü o, kadın kahramanın kalbini çalan pasaklı bir denizciydi. Ve Alex pek kaçış meraklısı olmasa da, itiraf etmeliydi ki birden fazla kez o zor durumdaki genç kız olmayı dilemişti.

Çoğu zaman, Luke'un etrafında vakit geçirebilmek için oyuncu olmayı diliyordu.

Margaret Alex'e, "Burada bekle," dedi ve elini onun koluna koydu. "Ben fotoğrafçıları arayacağım."

Alex başıyla onayladı ve eski bir binanın sarmaşıklarla kaplı duvarının dibinde sabırla bekledi. Burası geçen yıl iflas eden bir işletmeye ait eski bir çikolata deposuydu.

"Kaynaklarına" göre, film bu depoda bir dizi kumar sahnesi çekiyordu. Arnavut kaldırımlı yol boyunca park etmiş kamyon ve araba filosuna bakılırsa, kaynağı haklıydı. Alex midesinde soluksuz bir heyecan hissetti.

Hollywood'un en seksi, en ateşli adamı Luke Houston'ı görmeye gidiyordu.

Elbette riskliydi. O kadar inanılmaz derecede riskliydi ki, caddeden bir araba geçtiğinde vücudu korkudan kaskatı kesiliyordu. Büyükannesi öğrenirse çok üzülürdü. Geçen yıl bunu pek çok kez duymuştu. Annenizin davranışları yüzünden işler yolunda gitmiyor. Şimdi, her zamankinden daha fazla, insanlara sakin ve birleşik bir cephe sunmalıyız.

Luke'la tanıştıktan hemen sonra.

Margaret binanın etrafında bir tur attıktan sonra geri döndü. "Hiç paparazzi görmüyorum," dedi biraz soluk soluğa. "Bunu yapmak istediğinizden hâlâ emin misiniz, Majesteleri?"

Alex başını salladı. Artık geri dönmeyecekti.

Margaret ona uzun uzun iç çekti, sonra saçlarını düzeltti. "Pekâlâ. O zaman içeri girelim." Deponun kapısını açtı ve iki kadın içeri girdi.

Kapıyı çalmadılar tabii ki. Alex asla kapıyı çalmazdı ve kapıyı çalmak orada olmamanız gerektiğini ve izin istediğinizi ima ederdi. Alex de hiç izin istemedi.

Deponun içi yankılanıyordu. Bellissime'in binalarının çoğunun eski olduğu düşünülürse, küçük bir bina gibi görünüyordu. Yine de içerisi boş görünüyordu. Tavan gölgeliydi ve uzakta, aydınlatılmış bir alan ve etrafına toplanmış, mikrofonlar havada uçuşan birkaç insan görebiliyordu. Diğerleri etrafta koşuşturuyordu ve her yerde güç kabloları var gibiydi. Deponun uzak ucunda iki römork yan yana düzgünce park edilmişti. Bir tarafta sandviçler, meyve tepsileri ve içeceklerle dolu bir masa vardı ve birkaç çalışan masanın yanında duruyordu.

Alex el çantasını sıkıca kavradı ve heyecanla etrafına bakındı. Demek bu onun en yeni filmiydi. Bu sefer neyi oynayacaktı? Bir kumarbaz mı? Altın kalpli eski bir mahkûm mu? Kan davası olan bir milyarder mi?

Bir çalışan masanın yanındaki gruptan ayrıldı ve kaşlarını çatarak onlara yaklaştı. "Size nasıl yardımcı olabilirim hanımlar?" Kalın bir Amerikan aksanı vardı ve onları görmekten hoşnutsuz görünüyordu.

Margaret bir adım öne çıktı, yüzünde mağrur bir ifade vardı. "Buradaki yetkili kişiyle konuşmam gerekiyor."

Adam kollarını kavuşturdu. "Siz hanımların gitmesi gerekiyor. Bu çekim yasak."

Ateş edin! Demek çekim yapıyorlardı! İfadesi sakın olan Alex, lacivert yün ceketindeki görünmez tüyleri karıştırdı ve ardından bir eliyle uyumlu eteğini düzeltti.

"Amiriniz kim?" Margaret'in sesi buz gibiydi.

"Set güvenliğinden ben sorumluyum, o yüzden kışının üstüne atılmak istemiyorsanız-"

Alex boğazını temizledi. Buraya yaygara koparmaya gelmemişlerdi, sadece etrafı gözetliyorlardı.

Margaret tekrar Alex'e baktı ve sonra başını salladı. Adama doğru eğildi. "Adım Leydi Margaret Von Strauss ve Kraliyet ailesinin kişisel refakatçisiyim."

Ekselansları, Belissime Prensesi Alexandra Olivia III." Adamın boş bakışları karşısında devam etti. "Bu ülkenin bir monarşi olduğunu biliyorsunuz, değil mi? Majesteleri sete bir göz atmak istiyor."

Adamın çenesi hafifçe düştü. Alex'e doğru baktı.

Başını onaylarcasına eğdi.

"Müdürle konuşmam gerekiyor. Siz ikiniz burada bekleyin." Kadınlara eliyle işaret etti, ardından telsizini ağzına götürdü ve uzaklaşırken telsize bir şeyler mırıldanmaya başladı.

Margaret burnunu çekerek Alex'in yanına döndü. "Kaba Amerikalılar."

"Şimdi, şimdi," dedi Alex, sesi yatıştırıcıydı. Bu onun işiydi. Her zaman hatasız ve nazik olan oydu. Kötü adam olmak Margaret'in işiydi. "Rahatsız ettiğimize eminim. Müdür gitmemizi isterse gideriz."

Margaret bir kez daha kibirli bir şekilde burnunu çekerek, "Kim olduğunuzu söylerlerse söylemez," dedi. Çok eski kafalıydı ve toplumun değiştiğini ve kraliyet ailesinin modern zamanlarda pek de saygı görmediğini kavrayamamıştı. . modern zamanlarda saygı görmediklerini anlamıyordu.

Birkaç dakika sonra uzun boylu, zayıf, kır saçlı bir adam koşar adımlarla öne çıktı, çatık kaşlı muhafız da peşindeydi. Burnuna tam oturmayan tel çerçeveli gözlükleri vardı ve giysileri buruş buruştu. "Prenses!" Ellerini Alex'e doğru uzattı. "Sizi sette ağırlamak büyük bir zevk."

Alex ona elini uzattı ve protokol ihlalini görmezden gelerek kibarca gülümsedi. İnsanlar normalde onunla karşılaştıklarında eğilirlerdi ama yine de Amerikalılar pek çok Avrupalıyla aynı kurallara sahip değildi ve o da buna aldırmadı. Margaret'in sert duruşu hakaret içeriyordu, bu yüzden Alex sesini selamlarken sıcaklaştırmaya özen gösterdi. "Umarım rahatsız etmiyoruzdur, Bay "

"Stanton. Nick Stanton." Kadının elini kuvvetlice sıktı. "Ah. Korsanlar'ı siz yönetmişsiniz! Ahoy!, değil mi?"

Adam neredeyse zevkten titriyordu. "Evet! Hayranı mısınız?"

"Hem de çok." Alex sete göz gezdirdi ve özellikle birini aradığını belli etmemeye çalıştı. "Bu da benzer bir film mi?"

"Oh, hayır, hayır. Bu daha çok bir araba kovalamacası türünde bir film." Güldü ve kız geri çekilmeden önce elini koluna sıkıştırdı. "Burada olmanızdan onur duydum! Size seti gezdireyim."

"Bu kesinlikle çok hoş olurdu." Alex gülümsedi. Turun başrol oyuncularıyla güzel bir tanışma ve selamlaşmayı da içermesini umuyordu.

Bir saat sonra, Alex'e sette çok kısa bir tur yaptırıldı (çoğunlukla personele gösterilmekten ibaretti) ve ardından Bay Stanton'ın kalabalık, kâğıt yığınınına dönmüş ofisine götürüldü; burada Stanton ona Hollywood masalları anlatmaya ve Bellissime'de film çekmenin en son gittiği Prag'dan ne kadar daha ucuz olduğunu anlatmaya başladı. Alex kibar gülümsemesini sürdürdü ama içten içe Luke Houston'la tanışabileceği konusunda umutsuzluğa kapılıyordu.

Tanrım, bu noktada adamı kısa bir an için görmeye bile razı olurdu. Ama yönetmenin özel bir acelesi varmış gibi görünmüyordu. Aslında, ona doğru bir senaryo itiyordu ve çok hayranı olduğu için ona bir rol teklif ediyordu.

Alex elbette karşı çıktı. Bir kraliyet mensubunun bir popüler kültür filminde, özellikle de seks, çıplaklık, şiddet veya küfür içeren bir filmde boy göstermesi yakışıksız olurdu. Bu tam bir halkla ilişkiler kabusuydu.

"Bak," dedi yönetmen, elindeki metni ona doğru iterek. "Bu rol için hemen şimdi okuyabilirsin. Çalışmaya ihtiyacın olursa ben sana söylerim."

Alex nazikçe, "Gerçekten reddetmek zorundayım," dedi. "Ama-" Kapı hızla çalındı. "Bay Stanton?"

Sırım gibi adamın yüzünde kızgınlık ifadesi belirdi. "Ne?" Sesi Alex'in beklediğinden daha keskin çıkmıştı ve yanı başındaki Margaret sıçradı.

"Fotoğrafçılar burada."

Fotoğrafçılar mı? Alex'in midesi tatsız bir şekilde burkuldu ve Margaret'e hafif bir sıkıntılı bakış attı. Her zaman yumuşak. Gerçekten ne kadar endişeli olduğunu asla göstermezdi. Bir kraliyet prensesi her zaman telaşsız ve sakindi.

Margaret, tabii ki çıldırdı. "Fotoğrafçılar mı?"

Yönetmenin gri, gür kaşları birbirine yaklaştı. "Neden? Evet. Yerel haberler için bir yazı hazırlıyoruz. Anlamıyorum-"

Alex'in elleri küçük çantasını sıkıca kavradı. Oh, hayır. Bir Amerikan film setini gözetleyerek haberlere çıkamazdı. Neyin peşinde olduğunu merak edecekler ve insanlar onun karakteri, güdüler ve Tanrı bilir daha neler hakkında spekülasyonlar yapacaklardı. Bu kötü bir şeydi. Hem de çok kötüydü. Ve peruk takıyordu! Gizli bir ilişki için biriyle buluştuğunu düşüneceklerdi!

Gazeteler bununla bir gün geçirirdi. Daha da kötüsü, büyükannesi onu hayal kırıklığına uğratacaktı.

"Prenses burada görülemez." Margaret kelimeleri dişlerinin arasından tısladı. "Bu bir skandala neden olacak ve saray bunu duyarsa filminiz kapatılacak."

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Müdür kabadayılık tasladı.

"Eminim bunun için mükemmel bir çözüm vardır," diye söze girdi Alex yumuşak bir sesle. "Belki de siz fotoğrafçıları içeri davet ederken ben binanın arka tarafından çıkabilirim?" Luke Houston'ı şahsen görmekten vazgeçmek ve onu ekranda görmekle yetinmek zorunda kalacaktı. Hayal kırıklığını bastırmak için çok mücadele etti. Margaret haklıydı. Bu bir hataydı.

"Binanın arka tarafında sizi fotoğraflamak için bekleyen biri olmaması koşuluyla," dedi Margaret sert bir sesle.

Alex yönetmene yalvaran bir bakış attı.

Parmaklarını şıklattı. Müdür ayağa fırlayarak, "Ortalık sakinleşene kadar sizi özel karavanlardan birine koyabiliriz," dedi. "Kimsenin sizi görmediğinden emin olacağız ve sonra sizi arka taraftan çıkaracağız Prenses."

Margaret, "Ona Majesteleri diye hitap edin," diye düzeltti.

Alex'in kalbi göğsünde çılgınca çarptı ama Bay'a verdi.
Stanton'a tatlı, telaşsız bir gülümseme. "Bu çok hoş olurdu."

İKİNCİ BÖLÜM

Luke sanki bu projeden duyduğu rahatsızlığı bir şekilde giderebilecekmiş gibi karavanındaki duşta yüzünü ovaladı. Çekimlere başlayalı bir hafta olmuştu ve şimdiden her şeyden bıkmıştı.

Bir tatile ihtiyacı vardı, gerçekten. Oyunculukla ilgili sorun, kariyeriniz yükselişe geçtiği anda, tüm projelerin size doğru gelmeye başlamasıydı. Ve onun durumunda, kariyeri birkaç yıllık sıkı çalışmanın ve bitmek bilmeyen düşük bütçeli filmlerde küçük rollerin ardından yükselişe geçmişti.

Şimdi bir yere varmak üzereyken tek düşünebildiği şeyin kaçmak olması ironikti. Bu filmde özellikle kötü olan bir şey yoktu. Senaryo saçmaydı ama yeniden çekimler muhtemelen en kötü yanlarını düzeltirdi. Rol arkadaşı aptalın tekiydi ve burun şekerine düşküncü ama en azından her gün zamanında geliyor ve repliklerini biliyordu. Yine de yönetmen onu strese sokuyordu. Nick'le korsan filmlerinde birlikte çalışmışlardı ama Nick o zamanlar evliydi. Şimdi Nick karmakarışık bir boşanmanın ortasındaydı ve Luke'un performansını didik didik ediyordu. Boynunun arkasındaki kaslar gerildi ve spreyin altında onları ovuşturdu.

Hollywood'un en iyi oyuncusu olmadığını biliyordu ama geri zekâlı da değildi. Peki ya bu film için? Nick bir moron istiyor gibiydi. Luke ne zaman bir öneride bulursa ya da repliklerini biraz değiştirse Nick küplere biniyordu.

Luke menajerini aramayı denemişti ama menajeri bu filmden etkilenmiş. Menajeri, stüdyonun konsepti aşık olduğunu söyledi. Bu filmde bir yıldız aracı için gereken her şey vardı ve Luke zaten yükselişteydi. Eğer bu

gişede nasıl bir performans gösterdi? Luke A listesinde olurdu.

Bu yüzden dişlerini sıktı ve her anlamsız öneriye katlandı. Karakterini geliştirmeye çalışmayı bıraktı. Her anından nefret etse bile yönetmene tam olarak istediğini verdi.

Ama bu onun oyunculuk aşkını öldürüyordu. Karavanında çok zaman geçiriyor, üzülüyor ve hayal kırıklığının bir kısmını atmak için egzersiz yapıyordu.

Su soğudu, bu da duşta çok uzun süre kaldığının bir işaretiydi ve Luke içini çekerek suyu kapatıp bir havlu aldı. Yakında onu aramaya geleceklerdi. Yönetmen ofisinde önemli biriyle konuşmakla meşguldü, Luke da bu fırsatı değerlendirip repliklerini "çalışmak" için karavanına gitmişti. Gerçi çalışacak pek bir şey yoktu. "Derin, katmanlı" suikastçı karakteri bir mağara adamının tüm derinliğine sahipti.

Bir havlu alarak saçlarını kuruladı ve sonra banyodan çıkıp karavanına girdi.

Yalnız değildi.

Orada bir kadın duruyordu, sırtı ona dönüktü. Lacivert bir takım elbise giymişti, kalem eteği dizlerine kadar uzanıyordu, ceketini ince omuzlarına uyacak şekilde dikilmişti. Saçları çirkin bir eşarpla örtülüydü ve başını hafifçe yana çevirdiğinde, içeride olmasına rağmen güneş gözlüğü taktığını gördü. Ayakkabıları zarif, çıplak topukluydu ve elinde tuttuğu küçük bir el çantası vardı. Duvardaki posterlerden birine bakıyordu, onun son filmindeki posterine. Son filminin afişini gerçekten kendisinin yapmış olması onu çok heyecanlandırmıştı ve menajeri gittiği her yerde afişin kopyalarının göze çarpacak şekilde sergilenmesini sağlamıştı.

Luke havluyu hızla beline sardı. "Yardımcı olabilir miyim, hanımefendi?"

Kadın döndü. Ağzı sessizce çalıştı ve sonra kapandı. Kocaman güneş gözlüklerinin altından gözlerini göremiyordu, ama yardım edemiyordu ama onun ... olduğunu hissediyordu.

onu süzüyordu. Bir süre sonra boğazını nazikçe temizledi. "Müdür buraya gelmemi söyledi."

Sesi pürüzsüz, kültürlü ve aksanlıydı. O zaman buralı. Kadının formunu tekrar inceledi. Kaç yaşında olduğunu söyleyemiyordu ama yeterince genç görünüyordu ve bacakları harikaydı. Özel dikim ceketinin altından güzel bir vücuda sahip olduğu anlaşılıyordu. Peki müdür onu neden buraya gönderiyordu?

...
Luke inledi. Boşandığından beri Nick fahişelere çok düşküncü. Kanada yerine Avrupa'da çekim yapmalarının bir nedeni de buydu. Gergin yönetmen ona Avrupa'nın fahişeliğe çok açık olduğunu söylemişti ve bu da stres seviyesine iyi geliyordu.

Nick de Luke'un bütün hafta stresli olduğunu fark etmişti. Bu, rüküş kıyafetini ve peruk olduğu belli olan şeyi açıklıyordu. Eğer Nick ona bir fahişe gönderdiyse, kimliğinin bilinmemesi en iyisiydi, çünkü kışına tekmeyi basmak üzereydi. Şu anda ihtiyacı olan en son şey herhangi bir karışıklıktı. "Bakın bayan. Neden burada olduğunuzu biliyorum."

"Öyle mi?" Sesi şaşırmış gibiydi.

"Evet. Nick'in bu davranışı gerçekten çok hoş olsa da, şu anda bir arkadaş havasında değilim."

"Oh, ama sana eşlik etmek için burada değilim," dedi, sesi yumuşak ve çekiciydi. Yanağında bir gamze belirdi.

Harika. Sadece bir fahişe değil, zeki bir fahişe de değildi. Gözlerini devirdi ve karavanın en ucundaki yatağa doğru ilerleyerek bir çift boxer aldı. "Güneş gözlüklerinden kurtulmak ister misin? Kimseyi kandıramazsın."

"Ben değil miyim?" Sesi hüzünlü geliyordu.

"Hayır." Havluyu bıraktı ve boxer'ını çekti, sonra yüzünü ona döndü.

Adam arkasını döndüğünde kadın güneş gözlüklerini çıkarmıştı ve adam şaşırmıştı. Güçlü kaşları berrak mavi gözlerinin üzerinde yükseliyordu ve yüzü kare şeklinde ve muhteşemdi. Değil

Yanakları yontulmuş ve burunları mükemmel bir şekilde kesilmiş Hollywood kadınlarının çoğu gibi narin ve güzeldi. Zarifti ama güzel değildi ve beklediğinden daha gençti.

O da tamamen şok olmuş görünüyordu, bakışları tekrar tekrar adamın göğsünden donuna kayıyordu.

Gözleri kısıldı. "Sorun mu var?"

Soruyu düşünüyormuş gibi başını öne eğdi. "Hayır, ben gayet iyiyim. Teşekkür ederim." Yine de kadının küçük çantasını sıkıca kavradığını fark etti.

Eskorttan çok Mary Poppins'e benzeyen gergin bir fahişe mi? Ya Nick onun garip bir fetişi olduğunu düşünüyordu ya da çeviride bir şeyler kaybolmuştu. "Bütün Avrupalı eskortlar senin gibi mi giyiniyor? Okul kızı gibi mi?"

Yine ağzı sessizce açıldı, sanki cevap vermek istiyormuş da hazır bir cevabı yokmuş gibi. Şok olmuş görüntüsünü çabucak kapattı ve yüzüne yayılan küçük bir gülümseme onu düpedüz arsız gösterdi. Gamzesi yeniden ortaya çıktı. "Gerçekten bilmiyorum. Çoğu eskort benzer kıyafetler giymiyor mu?"

"Gördüğüm kadarıyla hayır." Neden onu karavanından kovmak yerine onunla sohbet ediyordu? Kız sanki çok eğleniyormuş gibi gülümsediği için mi? O yaramaz gamzenin parıltısında ilgisini çeken bir şey vardı.

"Kıyafet kuralı var mı?" Bunu sorarken yüzü son derece ciddiye.

"Sanırım değil, ha?" O gülümseme geri döndüğünde Luke onunla birlikte gülümsemek mi yoksa kaşlarını çatmak mı istediğine karar veremedi. Karavanında lanet olası bir fahişe. Gerçekten de rütbe atlamıştı, değil mi? Gururu okşanmalıydı ama daha çok aşağılanmıştı. "Bunun neden bu kadar eğlenceli olduğunu düşünüyorsun?"

Tekrar gülümsedi ve omuzlarını silkti. "Ben sadece ... Hayal ettiğim gibi değil."

"Benimle buluşmak mı?" Onun bunu nasıl hayal ettiğini hayal etmeye çalıştı. Belki de dizlerinin üzerinde, o küçük topuklu ayakkabılarıyla onun önünde, siki ağzındayken? Onu karavanındaki kanepenin koluna ittiğini ve adını haykırana kadar becerdiğini mi? Bu düşünceyle aleti sertleşti ve hayallerinin onu nasıl etkilediğini görmemesi için yakındaki bir tişörtü kapıp önünde tuttu.

"Daha uzun boylu olursun sanmıştım." Dudağını ısırды ve neredeyse özür diler gibi baktı.

"Çok fazla Hollywood tipi tanımıyor olmalısın." Ona doğru yürüdü.

"Bilmiyorum." Onu izlerken parlak gözlerinde neredeyse kedi yavrusu gibi bir merak vardı.

"Hepimiz kısayız." Luke ona doğru eğildi, biraz fazla yaklaşmıştı. İnsanların kişisel alanlarına girmenin onları gerçekten size konsantre olmaya zorladığını ve genellikle size istediğinizi verdiklerini uzun zaman önce öğrenmişti. Kızın gözlerinin yüzüne yakınlaşmasını ve kirpiklerinin dalgalanmasını izledi. "Sanırım gerçeklik senin için yeterince iyi değil?"

Dudakları aralandı ve bir an için o güzel ağzı yağmalamak ve durumun kontrolünü ele geçirmek istedi. "I . . . Ben öyle bir şey demedim."

"Tabii ki yapmazsın." Biraz daha yaklaştı. "Sen de biraz benim gibisin, değil mi? Müşterilerinize bir hikâye uydurmak için para alıyorsunuz. Gerçekte olduğun kişi yerine onlar ne olman gerektiğini düşünüyorsa o gibi davranmak için."

Nedense bu onun tekrar sırtmasına neden oldu. "Sanırım öyleyim."

Kendini ona sırtırken buldu. O kadar hoş biriydi ki. Kızgın kalmak zordu. "Nick'e jestini takdir ettiğimi ama eskortlardan pek hoşlanmadığımı söyleyebilirsin" -eliyle onu göstererek- "eskoklar" dedi.

"Heyecanlanmalı mıyım yoksa incinmeli miyim bilmiyorum." "Merak etme, bu benim için de bir ilk."

Yine dikkatli bir şekilde başını eğdi. "İlk kez bir ... eskortu geri mi çeviriyorsunuz?"

"Bana ilk kez teklif edildi. Normalde herkesle birlikte dışarıda yemek yiyorum. Sanırım sonunda büyük bir başarı elde ettiğim için memnun olmalıyım."

O da memnun görünüyordu. "Çünkü son filminizde çok harikaydınız. Kalbim çok kırıldı."

Luke sustu. Bu kadın onu sürekli şaşırtıyordu. "İçinde Korsanlar mı?"

Heyecanla başını salladı, elleri bir zırh gibi önünde tuttuğu küçük çantanın üzerindeydi.

"Gördün mü?" Tabii ki bunu sorduğu için kendini aptal gibi hissetti. Herkes Korsanlar'ı izlemişti! Ahoy!'u izlemişti, sadece güzel Estrella George için bile.

"Birkaç kez."

Kaşlarının çatıldığını hissetti. "Benim karakterim romantik başrolü."

"Ama geçmişte yaşadığı bir kalp kırıklığını atlatmaya çalıştığı belliydi. Filmin başında ona bakışından başka biriyle görüştüğü belliydi." Yüz ifadesi hülyalı bir hal aldı. "Çok kederliydin."

Luke çenesini ovuşturdu, garip bir gurur ve gariplik karışımı hissetti. Karakterini kalp kırıklığının diğer tarafından çıkan biri olarak oynamıştı. Rolünün arka planı kağıt kadar inceydi, bu yüzden onu daha duygusal hale getirmeye çalışmıştı. Şimdiye kadar kimse bunu fark etmemişti. Ona kadar. "Teşekkürler."

Ona o dingin gülümsemelerinden birini daha verdi. "Rica ederim."

Çok resmi. Boğazından bir kıkırdama yükseldi ve öne doğru eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. Hayranı olduğu belliydi, bu yüzden aleti olmasa bile ona eve giderken yanında götürebileceği küçük bir şey verecekti. "İltifatınız için teşekkür ederim ama değişen bir şey yok. Hâlâ ilgilenmiyorum."

Yanağına dokundu ve yüzünde belli belirsiz bir kızarıklık belirdi. "Neredeyse hayal kırıklığına uğradım."

O da öyleydi. Luke kapıyı işaret etti ve o da başını sallayarak karavandan çıktı. Kendini kanepeye attı ve ağrıyan kasıklarını dalgınca ovuşturdu. Kız onun tipi değildi:

çok garip bir şekilde zarif, kariyeriyle çok ilgili ve çok fazla seks profesyoneli.

Ama bazen ... İç çekti. Bazen birini bir yönetmen ya da menajerle buluşturmak yerine, yaptığın iş için takdir edilmek güzeldi. Luke yüzünü ovuşturdu. Kiralık bir eskorttan bütün bunları çıkardığına göre gerçekten gergin olmalıydı.

Telefonu gelen bir mesajla çaldı. Uzanıp aldı ve ekrana bir göz attı. Reklamcısı.

Ben Beckee! Steve'in basın için Janella Davidson'la çıkacak birini aradığını duydum. Birkaç kırmızı halı, birkaç fotoğraf çekimi vs. O A-list! İlgileniyor musun?

Luke inledi. Janella'yı tanıyordu. İyi kızdı ama bütün müdürleriyle yatardı. Ne kadar sahte bir "ilişki" olursa olsun, herkesin önünde boynuzlanmak istemiyordu. Pas.

Tamam ama koluna birini takmalıyız! Seni şu magazin dergilerine çıkaralım!!

Bunu düşüneneğim, diye geri gönderdi ve sonra telefonunu fırlatıp attı. Beckee'ye kızamıyordu bile. O sadece işini yapıyordu. Birdenbire her şeyden çekinen o olmuştu.

Sonunda uğruna çok çalıştığı her şeyi elde ediyordu. Neden onu bu kadar soğuk bırakmıştı?

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Alex, annesiyle birlikte kahvaltı ederken hülyalı bir şekilde çayını yudumladı.

"Yemek yemiyorsun, hayatım." Ekselansları Alexandra Olivia II, bir üçgen tostı özenle kemirirken kızına hafif endişeli bir bakış attı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim." Alex çayını bıraktı ve itaatkâr bir şekilde bıçağını ve çatalını aldı. "Sadece dikkatim dağınık."

"Çok fazla iş mi? Anneme sana çok fazla iş verdiğini söyleyeyim mi?"

Alex başını salladı ve bir sosıs kesti. "Taçla ilgili değil."

"O zaman kaçıp Monte Carlo'da çılgın bir hafta sonu geçirmemin sakıncası yok, değil mi?" Alex'e kaşlarını oynattı ve sırtıttı. "Kraliyet yulaflarımı serpmek ve tüm bunlar."

"Anne, lütfen, yemek yemeye çalışıyorum." Alex sosislerini işaret etti ama o gülümsüyordu.

Geçen yıl hem anne hem de kızı için değişimlerle geçmişti. Dört yıl önce Alex'in babası, Saxe-Gallia Dükü Jerome Von Schessel bir tekne kazasında ölmüştü. Annesi, evlilikleri görücü usulü olmasına ve her zaman mutlu olmamalarına rağmen onun yasını tutmuştu. Üç yıllık "uygun dulluk" dönemi geçtikten sonra, yaşlı Prenses Alex kızına gitmiş ve içten bir konuşma yapmıştı. Hayatının ilk yarısını tahta adamıştı ama artık ikinci yarısının kendisiyle ilgili olmasını istiyordu. Tahttan feragat etmeye ve hayatını kendi şartlarına göre yaşamaya karar vermişti.

Bu Alex için gayet normaldi, çünkü annesini seviyor ve onun mutlu olmasını istiyordu. Annesinin kraliyet bahçıvanlarıyla, ahır bekçileriyle, Monako'daki kumarbazlarla yaptığı kaçamakların ayrıntılarını duymak istemiyordu. Annesi toplum içinde her zaman ketum davranırdı ama Alex bunların hepsini çok fazla duymuştu.

Annesi tekrar iç çekti ve tostunu bıraktı. "Sadece senin için endişeleniyorum, hayatım."

Alex yemeğinden bir ısırık aldı, çiğnedi ve sonra peçeteyle ağzına vurdu. "Seni temin ederim, ben iyiyim anne. Büyükannem onun görevlerini yavaş yavaş devralabilmem için bana yeterince iş veriyor. Sanki hayatım boyunca bunun için yetiştirilmemişim gibi."

"Evet, ama daha önce tahtın ikinci sırasındaydınız. Artık varis sensin. Bana kızacaksın diye endişeleniyorum." Annesinin parlayan gözleri mutsuz görünüyordu.

"Asla. Eğlenmeni istiyorum. Ve veliaht prenses olmayı seviyorum. Bu bana bir amaç veriyor."

Annesi gülümsedi. "Sadece bunun seni tanımlamasına izin verme. Her zaman çok ciddisin. Hiç görgü kurallarını unutup normal olmak istemene neden olan biriyle tanışmadın mı?"

Alex buna cevap vermek zorunda kalmamak için bir parça daha sosis yedi. Gerçek şu ki, cevap vermişti. Luke Houston'ı ve onun çıplak göğsünü düşündü. Luke Houston'ın onu yanağından öpmesini. Luke Houston'ın gözlerinin önünde havlusunu çıkarıp boxer'ını giymesini.

Ah, ona görgü kurallarını unutturan birini çok düşündü.

Ve hâlâ onu düşünüyordu. Aslında sürekli olarak onu tekrar görmenin yollarını düşünüyordu. "Demek bu hafta sonu Monte Carlo'ya gidiyorsun anne?" Ses tonunu yumuşak tuttu ama kafasının içindeki çarklar dönüyordu.

Belki de filmin oyuncularını kraliyet sarayını gezmeye davet edebilir? O kadar da yersiz olmazdı.

Önemli devlet adamları ve ünlü ziyaretçiler Bellissime'e sık sık akşam yemeği ve ziyaret için davet edilirdi.

Saray daveti gönderildiğinde hem büyükannesinin hem de annesinin uzakta olduğundan emin olmalıydı.

İki gün sonra annesi Monte Carlo'daydı, büyükannesi hafta sonu temiz hava almak için kırdaki malikanesindeydi ve Alex'in kraliyet sarayı kendisine kalmıştı ... yani kendisi ve yüzlerce çalışanı. Ama bu yeterince yakındı.

Bellissime kraliyet sarayında yemek yemesi ve kişisel bir tura katılması için el yazısıyla yazılmış bir davetiye ile kişisel bir kurye gönderdi. Habercisine, yönetmeni ve ana oyuncu kadrosunu davet etmesi ve geleceklerin sayımını yaparak geri dönmesi talimatı verildi. Sessizce, sadece bir kişiyi önemserken otuz kişinin gelmemesini umarak endişelendi. Ama adaba uygun davranmak gerekiyordu ve bu yüzden endişelerini görmezden geldi.

Yanıt beklerken Alex dolabındaki giysileri karıştırdı. Sahip olduğu her şey ... şey, tanrım, ağırbaşlıydı. Hepsi en yüksek kalitede yapılmıştı ama etekleri (esintide uçmasın diye) dar ve uzundu, elbiseleri ya son derece resmi ya da daha çok takım elbise tarzındaydı. Kraliyet sarayında "gündelik" bir akşam için uygun hiçbir şeyi yoktu.

Aslında, hiç de sıradan bir şeyi yoktu.

Yeni bir de la Renta çıkardı ve asistanını çağırdı. "Kuryeyi ara ve ona partinin resmi kıyafetlere dönüştüğünü söyle."

"Hemen, Majesteleri." Kadın hızla çıktı ve Alex elbiselerini incelemeye geri döndü. Sonra da mutfağa telefon ederek bu hazırlıksız akşam yemeği davetini haber verdi. Chesterfield salonunu hazırlamaları için personele, akşam yemeğini nasıl idare edecekleri konusunda yemek personeline haber verilmesi gerekiyordu ve sonra paltoları almaktan çamurlu ayak izlerinin mermer zeminlerde daha uzun süre kalmamasını sağlamaya kadar her şeyi yapacak ek hizmetkârlar vardı.

bir dakikadan fazla sürmedi. Çok geçmeden sarayda bir hazırlık telaşı başladı ve Alex de özenle giyindi.

Her zamanki chignon yerine, saçlarını aşağıya doğru bıraktı ve gevşekçe kıvırdı. Makyajı hafifti ve sadece çok az mücevher takıyordu, taç takmıyordu. Bir taç görgüsüzlük olurdu. Seçtiği elbise yere kadar uzanan, çan etekli, önden biraz daha kısa ve arkadan daha uzun, topukları dışarı taşan hoş bir elbiseydi. Eteğinin ve korsajının üzerinde sarmaşıklar halinde incelikle işlenmiş zarif, minik çiçekler dışında çirkin olması gereken hoş, boz renkli bir brokardı. Elbisenin kalçadan göğse kadar uzanan dar bir korsajı vardı ve göğüs dekoltesi vermemek için (prenselerin asla göğüs dekoltesi olmazdı) göğüs boyunca düz kesilmişti. Straplez ve kolsuz olduğu için tasarımcı ona uygun bir bolero ceket yapmıştı, çünkü çok fazla ten göstermesine izin verilmiyordu. Alex bir an için bundan vazgeçmeyi düşündü ama parti ertesi sabah haberlere konu olacaktı ve onlara zaten yazdıklarından daha fazlasını vermek istemiyordu. Böylece devam etti.

Odasından indiğinde misafirlerin yarım saat içinde geleceğini öğrendi. Gelecekleri için endişelenmedi. Elbette geleceklerdi - kim kraliyet sarayından gelen bir daveti geri çevirirdi ki? Haberci onu karşılamaya geldiğinde kolunu düzeltti.

"Kaç kişi geliyor?" Alex sordu.

"Dört, Majesteleri. İsimlerini öğrenmek ister misiniz?"

Ve kendini çok istekli mi gösterecek? Bu olmazdı. Luke Houston'ın gelip gelmeyeceğini sormak için can atmasına rağmen başını iki yana salladı. "Onları akşam yemeğinde göreceğim. Lütfen personele kaç kişi alacaklarını bildirin."

Başını sallayıp selam verdi ve hızla uzaklaştı.

Alex eteklerini düzeltti ve huzur içinde kıpırdanabileceği özel salonuna gitti. Konuklar için bir salon vardı ve daha sonra kraliyet ailesinin dinlenmek için kendi odaları vardı. Oraya gitti ve bir kitap aldı, ama

konsantre olamıyordu. Tek bilmek istediği kimin geleceğiydi. Yönetmen ve üç yabancı mı gelecekti? Öyle olmamasını umuyordu. Eğer Luke Houston bu gece orada olmazsa, tamamen yıkılmamak için her şeyini ortaya koyması gerekecekti. Onun kendisini görmesini ve kim olduğunu ve karavanında kiminle tanıştığını anladığında yüzünde belirecek ifadeyi görmek istiyordu.

Kimi yanağından öptüğünü. Kimin önünde soyunduğunu. Bu düşünce yanaklarını kızarttı ve bir elinin tersini yüzüne bastırdı.

Partinin saati geçti ve Alex saate baktı. Hiçbir zaman tam zamanında gelmezdi. Büyükannesi kraliçe, kraliyet ailesinin her zaman beş dakika geç kaldığında ısrar ederdi. Bundan daha erken asla çünkü bu heveslilik gösterir ve bundan daha geç asla çünkü bu kabalık gösterir. Ama beş dakika? Bu beklenti yarattı. Her dakika sonsuz bir yavaşlıkla geçiyordu, ta ki inleyip o akşam yüzüncü kez makyajını kontrol edene kadar. Dudak parlatıcısı tertemiz, gözleri ince, sarı dalgalı saçları mükemmeldi. Bu gece fotoğraf çekilecekti ve her zamanki gibi görünecekti; son derece dingin, tamamen lekesiz. Gülümseyen ve kendisine söyleneni yapan bir prenses bebek.

Gerçekte olduğunuz kişi yerine, onlar ne olmanız gerektiğini düşünüyorsa o gibi davranın.

Tanrım, bu gözlemlerle onu gerçekten de yakalamıştı. Alex yansımasına nazikçe gülümsedi, yanaklarına renk vermek için onları çimdikledi ve sonra misafirlerini karşılamak üzere özel oturma odasından dikkatlice çıktı.

Luke yeşil papyonunun dar boynunu çekiştirdi. Normalde ceketli takım elbise giymeyi severdi ama kravat onu boğuyormuş gibi hissettiriyordu. Bu rol için kilo alıyordu ve boynu eskisinden biraz daha kalındı. Sertçe yutkundu,

Adem elmasının ipek kumaştan sessizce kopmasını ve ona tişörtsüz kalmaktan başka seçenek bırakmamasını teşvik etmek.

Ya da resmi ilişkiyi bırak. Evet, bu işe yarayabilir.

Luke ilk kez bu kadar korkutucu bir yere davet ediliyordu. Kırmızı halılar ve film galaları, lanet olası bir kraliyet sarayına davet edilmenin yanında hiçbir şeydi. Son zamanlarda kötü bir ruh hali içinde olduğu için iptal etmeyi düşünmüştü ama yönetmen yıldızlarının gitmesi için kesinlikle ısrar etmişti.

Nick o gün on ikinci kez, "Prenses filmlerimin büyük hayranı," diye ısrar etmişti ve görünüşe göre yanılmıyordu, çünkü işte buradaydılar, Sindirella'nın ucube şatosunun ön merdivenlerine bırakılıyorlardı. Yüzlerce oyma basamak, arnavut kaldırımlı araba yolundan sarayın önüne kadar uzanıyordu. Burası, menajerine uzak durmasını söylediği dönem filmlerinden fırlamış gibiydi; dönümlerce pencere, kornişler ve baktığınız her yerde görevliler vardı. Sarayın kapılarını iki uşak açtı ve rol arkadaşı Pamela Jones heyecandan çığlık atarak onun koluna sarıldı.

"Bu heyecan verici değil mi Luke?"

"Bu da bir şeydir," diye söylendi, kendini daha da yersiz hissederek. Mafya hakkında yüksek hızlı bir kovalamaca filmi çekiyorlardı. Neden kraliyet ailesiyle yemek yemeye davet edilmişlerdi ki? Hiç mantıklı gelmiyordu.

Sarayın içi tam da beklediği gibi gösterişliydi. Önemli kraliyet mensuplarının resimleri duvarları kaplıyordu ve her yerde antika mobilyalar, Aubusson halıları ve onun gibiler için çok pahalı şeyler vardı. Lanet olsun. Luke terlemeye başladı. Şaka mı yapıyorlardı? Şaka yapıyorlardı, değil mi? "Yakalandık" TV programlarından birinden biri köşede belirecek ve kendilerini aptal gibi hissetmelerine neden olacaktı.

Daha fazla antika mobilyanın ve sıcak yaz havasına rağmen ateşin çıkırdadığı büyük bir mermer şöminenin bulunduğu resmi bir salona yönlendirildiler. Şöminenin üzerinde

Kraliçenin, kucağında alametifarikası olan kabarık beyaz kedilerinden biriyle otururken resmedildiği muazzam bir tablo.

"Sence bu gece kedilerden birini görebilecek miyiz?"

Pamela onun kolunu dürterek sordu.

"Bilmiyorum."

Hizmetkârlardan biri öksürdü ve ellerini kavuşturarak onlara baktı. "Akşam yemeğindeki yer sahipleriniz için isimlerinizi doğrulamak istiyorum. Eğer yanlışsa lütfen bana bildirin." Elinde bir liste tuttu ve gür bir sesle okumaya başladı. "Bayan Pamela Jones."

"İşte," diye araya girdi Pam.

Hizmetçi ona onaylamayan bir bakış attı ve Pam Luke'un koluna yapıştı. "Bu bir katılım değil."

"Özür dilerim," dedi uysalca.

"Lucas Houston," diye okudu adam sonra.

"Luke," diye düzeltti. "Sadece Luke Houston."

Adam bunu not aldı ve devam etti. "Tony Crawford?" Filmin kötü adamı elini kaldırdı. "Nicholas Stanton?" Yönetmen başıyla onayladı. Hizmetçi listeyi katladı ve onlara sert bir bakış attı. "Ekselansları Prenses Alexandra odaya girdiğinde, Bellissime protokolüne uygun olarak erkekler belden eğilecek, kadınlar ise reverans yapacaktır. Aksi yönde bir izin vermediği sürece kendisinden Majesteleri olarak bahsedilecektir." Onlara attığı bakış bunun pek olası bir durum olmadığını gösteriyordu.

Pam başını salladı ve hemen reverans yaptı. "O değil, şekerim," dedi Luke ona. "O sadece personel." "Ah. Doğru." Pam burnunu ovuşturdu. "Sadece biraz gerginim."

Hepsi öyleydi. Hizmetçi arkasını dönüp kapıları kapatarak gitti ve üç oyuncu yönetmenle baş başa kaldı.

"Sana onun büyük bir hayranım olduğunu söylemiştim, değil mi?" Nick o gece milyonuncu kez söyledi. "Filmlerime bayılır."

"Yaşlı mı?" Tony sordu. Sinirlenmemiş görünüyordu ama Tony, Luke'un hayatta olduğundan daha uzun süredir oyunculuk yapıyordu, belki de bu onun için eski bir şeydi. "Kraliyet ailesinin resimlerini gazetelerde gördüğümü hatırlamıyorum."

"Bellissime'in kraliyet ailesi Monako ya da İngilizler kadar tanınmıyor. Daha düşük profilli olmayı severler." Nick sanki kraliyet ailesini yakından tanıyormuş gibi başıyla onayladı. "Filmi burada çekmemiz için torpil yaparlarsa hiç şaşırmam. Hepsi de büyük film meraklıları."

"Vay canına," dedi Pam, etkilenmiş bir ifadeyle.

Luke alaycı homurtusunu tuttu. Kraliyet ailesinden kimsenin filmler hakkında bir şey bildiğinden şüpheliydi.

Kapılar arkalarından açıldı ve iki uşak içeri girdi. Garip bir şekilde Luke'un kalbi küt küt atmaya başladı. İtiraf etmeliydi ki buranın ihtişamı şaşırtıcıydı.

"Ekselansları, Prenses Alexandra Olivia Üçüncü, Beaulac Düşesi ve Bellissime tahtının Veliahtı." Uşak kenara çekildi ve selam verdi.

Başka bir reverans yapan Pam dışında herkes eğildi. Luke kendini bir başkasının eğlencesi için giydirilmiş bir kukla gibi garip hissediyordu.

"Kalk," diye yumuşak, tanıdık bir ses geldi.

Luke şaşkınlıkla doğruldu ve doğrulurken de güçlü kaşları olan mavi gözlere, zarif ama güzel olmayan bir yüze ve çok iyi hatırladığı bir gamzeye baktı.

Oh, Yüce İsa. Kraliyet prensesine fahişe demişti. Dehşete kapılmıştı. Neredeyse. Sonra kızın yüzündeki muzip ifadeyi fark etti.

Ve yüksek sesle güldü. Onu iyi kandırmıştı, değil mi?

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Akşam yemeği çok garipti.

Alex yemeğini özenle yedi, sohbetin akıp gitmesini sağladı ve müdürün bitmek bilmeyen gevezeliklerini yüzünde dikkatli bir ifadeyle dinledi. Tüm bu süre boyunca Luke'a bakmak, onu bir kenara çekip şimdi kendisi hakkında ne düşündüğünü sormak istedi. Tabii ki yapamazdı, odada üç kişi daha varken olmazdı. Ama bunu o kadar çok istiyordu ki.

Akşam yemeği aracılığıyla onlara biraz Bellissime kültürü vermeye çalıştı. Şaraplar kendi üzüm bağlarında yetişen özel bir türdü ve her yemek Bellissime yemeklerine özgü çeşitli soslarla servis ediliyordu. Çoğunlukla şaraplarını yudumladılar ve özenle hazırlanmış menüyü görmezden geldiler, kadehlerini her dolduruşlarında sesleri daha da yükseldi. Akşam yemeği partilerini -kötü olanları bile- idare etme konusunda bir uzman olan Alex, her konuğa dikkat ediyor, ne yiyip ne yemediklerini fark ediyordu.

Yönetmen ve Tony "yabancı" görünen her şeyi görmezden gelerek iştahla yiyip içtiler. Luke'un yanındaki aktris de epeyce içti ama tabağındakileri yemekten çok itip kaktı.

Luke sadece su içti, küçük porsiyonlarda tavuk ve sade sebze yedi ve diğer her şeyi görmezden geldi.

Konuşma bir noktada, beklediği filme döndü ve Nick gişede büyük bir başarı elde edeceklerini söyleyerek övündü. O izlerken Luke bir tuzluk kaptı, eline biraz döktü ve omzunun üzerinden attı.

Bu Pam'i sarhoş bir histeriye sürükledi. "Kraliyet sarayında bunu yapmaman gerekiyor, aptal!"

Ne yaptığığının farkına varmış gibi dondu kaldı.

Alex yumuşak bir sesle, "Pekâlâ," diye araya girdi. "Gerçekten. Batıl inançlarınız mı var, Bay Houston?" Heyecanla bakışlarını ona dikti. Bu onun sohbet etme şansıydı!

O cevap veremeden Pam yine sarhoşça kıkırdadı. "Tanrım, evet. Filmle ilgili her konuda kafayı yer. Bir keresinde sette bir merdiven vardı ve bir sahneyi yeniden çekmek zorunda kaldık çünkü merdivene çok yaklaştı ve altından geçmeyi reddetti!"

Luke'un anlamlı ağız düzleşti ve sessiz bir şekilde suyundan bir yudum aldı.

Sohbet onsuz devam etti ve Alex hayal kırıklığına uğradı. Diğeri üçü eğlenirken ve neşeliyken Luke sessizdi, sadece kendisine doğrudan hitap edildiğinde konuşuyordu. Akşam yemeğeri partisinden hoşlanmıyor muydu? Ona sinirlenmiş miydi? Bu düşünce avuçlarını terletti.

Yemek bittikten sonra, kaçınılmaz basın açıklaması için birkaç fotoğraf çektiler ve onlara sarayı gezmek isteyip istemediklerini sordu, çünkü yapılacak en kibar şey buydu. Bu şansa balıklama atladılar ve onları tüm turlarla ilgilenen kraliyet hizmetçisine teslim ettiğinde sadece biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı.

Prencesler tur rehberliği yapmıyordu elbette.

Misafirlerinin yanından ayrılıp koridorun sonundaki özel salonuna çekildi ve yaşadığı hayal kırıklığını görmezden gelmeye çalıştı. Belki de daha açık sözlü olmalı ve hepsi yerine sadece Luke'u yemeğe davet etmeliydi. Ama şu anda gazetelere malzeme vermekten nefret ediyordu, özellikle de annesi kraliyet sarayının reklamcısına sinir krizi geçirtmek için elinden geleni yaparken. Gerçekten de Monte Carlo'da sıcak bir hafta sonu.

Alex iç çekti. Bazen annesi kadar cesur olmayı ve dünyanın ne düşündüğünü umursamamayı diliyordu. Belki o zaman diğeriğini bir kenara itip Luke'a gidebilir ve senden hoşlandığımı söyleyebilirdi. Bu aptallarla değil, seninle konuşmak istiyorum. Benimle konuşacak mısın?

Ancak protokol, ayakta durabildiği andan itibaren ona dayatılmıştı. Annesi yaklaşık elli beş yıl boyunca

yıllarca istediği şeyi yapacak cesareti bulamadı. Ve belki de ... belki de onunla konuşmaması en iyisiydi. Onun karşısında kıkırdayarak aptallaşacak ve Alex de onun aptal olduğunu düşünecekti. Alex zarif bir kanepeye çöktü, iç çekti ve başını ellerinin arasına aldı.

"Rahatsız mı ediyorum?"

Alex şaşkınlıkla başını kaldırdığında Luke'u gördü - ünlü Hollywood yıldızı Luke - Tanrı aşkına Houston - arkasından kapattığı kapıya yaslanmıştı. Kendi endişelerine o kadar dalmıştı ki kapıyı açtığını duymamıştı.

Sonradan aklına gelmiş gibi kapıya küçük bir vuruş yaptı ve yüzünde orantısız bir sırıtma belirdi. "Merhaba."

Gözlerini kırıştırdı. Aklından binlerce düşünce geçti. Burada olmamalısın. Bu salon sadece kraliyet ailesi üyeleri içindir. Arkadaşların nerede? Personel seni görecektir.

Ağzından çıkan tek şey küçük bir "Merhaba" oldu.

"Biraz konuşabilir miyiz? Çünkü hissediyorum ki gerçekten konuşmalıyız."

Alex ayağa fırladı ve ona eliyle ilerlemesini işaret etti. Adam içeri bir adım attı ve o içeri adım atarken Alex de kapıyı hızla arkasından kapatıp üzerine yaslandı. Kapı kapanınca yeniden nefes alabildi. Adamın şaşkın bakışları karşısında küçük, özür dileyen bir yüz ifadesi takındı. "Eğer personel seni burada görürse-"

Gözleri büyüdü. Yaslandığı kapıyı işaret etti. "Gideyim mi?"

"Hayır!" Dehşet içinde ağzından kaçıracağı kelimenin ardından ellerini ağzına bastırdı. "Yani, hayır, lütfen, oturun." Bir sandalyeyi işaret etti.

Onu dinlemek yerine omzuna yaslandı, kolunu kapıya dayadı, yüzü onunkine yaklaştı. Alex onun tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordu, baharatlı ve lezzetliydi ve boyu da tam olarak onunkiyle aynıydı. Alex onun gözlerinin içine bakabiliyordu ve bu biraz rahatsız edici, çokça da heyecan vericiydi. Luke daha da geniş sırttı. "Bana bir prenses olduğunu söyleyecek miydin?"

"Beni tamamen çözmüştün." Tanrım, nefesini tutmakta zorlanıyordu. "Neden düzelttin?"

Kıkırdadı. "Sana yapmayı düşündüğüm onca şeyi yapmadığım için mutluyum."

Oh. Daha önce nefes almanın zor olduğunu mu düşünüyordu? Şimdi imkânsızdı. "Böyle ... gibi mi?"

"Fahişe kılığına girince ilgimi çektiğini kabul ediyorum ama senden hoşlandım." Parmağıyla saçına bir fiske vurdu. "Gerçek rengi bu mu?"

Başını salladı.

"Peruğun berbattı."

"Biliyorum. Paparazziler beni takip etmesin diyeydi."

"Yani gizlice dolaşıyordun? Yaramaz prenses."

Alex onun sözleri karşısında oldukça kızarmış ve heyecanlanmış hissetti. "İyi prensesler istediklerini elde edemezler, bu yüzden ben de haydut olmaya karar verdim."

Sanki bu düşünceye çok sevinmiş gibi tekrar sırtıttı. "Ben de haydut prenseslerin hayranıyım."

"Öyle mi?" Yüce Tanrım merhamet et, onunla flört ediyordu! Kendini tuttu ve ekledi, "Ama haydut eskortlar değil."

Kahkahası havlayarak duvarlarda yankılandı. "Hayır, eskort hayranı değilim."

"Merak ediyorum... neden hemen eskortluğa atladınız? Biri gibi giyindiğimi düşünmemiştim."

"Değildin. Ben sadece ..." Eliyle yüzünü ovuşturdu - büyük bir eldi, kadın fark etti. "Sette zor bir hafta geçiriyordum ve bazı yönetmenlerin başrol oyuncularını rahatlamaları için masöz, eskort ya da uyuşturucu göndererek 'cesaretlendirdikleri' bilinir."

Gözleri dehşet içinde açıldı. "Uyuşturucu mu?"

Yasadışı uyuşturucu mu?" "Hayır, onlara sinüs ilacı gönderiyorlar" dedi.

alaycı bir şekilde. "Evet, yasadışı uyuşturucular."

Alex'in yanakları kızardı ve kendini aptal gibi hissetti. Ne aptalca bir soruydu. "Tabii ki."

"Sarayda biraz korunaklı mısınız Prenseler? Affedersiniz, Majesteleri?" Yüzünü buruşturdu. "Sanırım ikimiz de kendi elementimizin dışındayız."

biraz."

"Lütfen bana Alex deyin." Elini sallayarak unvanları hakkındaki düşünceleri bir kenara bıraktı.

"Alex," dedi adam yavaşça ve kız onun adını söyleme şeklinden ürperdi. Güzeldi. Belki de fazla hoştu. "Ben Luke."

"Biliyorum." Dudağını ısırды. "Ben biraz hayranıyım." "O kısmı biliyordum."

"Ama uyuşturucu kullanıyorsanız veya eskortlarla zina yapıyorsanız hayranı değilim."

Güldü, gülümsemesi geri geldi ve o kadar genişledi ki inci gibi beyaz dişleri gözünün önüne geldi. "Ben de o şeylerin hayranı değilim. Eğer beni mutlu etmek isteseydi, kişisel antrenörümü iyi bir egzersiz yapması için gönderirdi."

Ona çekingen bir gülümseme verdi, rahatlamıştı. Onunla ilgili parlak imajının zedelendiği düşüncesi, düşünmek istediğinden daha fazla acı vermişti.

Adam kızın yüzünü inceledi, bakışları kızın gözlerinden ağzına doğru kaydı. Orada uzun bir süre onu inceledi ve tüm vücudu ÖP BENİ diye bağırdı. ÖP BENİ. Ama öpmedi. Onun yerine doğruldu. "Her neyse, sadece sizden özür dilemek istedim Prenses. Geçen gün sizi karavanımdan kovarak sizi gücendirdiğimden oldukça emindim."

"Hiç de değil," diye nefes aldı. Hâlâ her gece, havluyu bırakıp boxer'ını giyerken onun mükemmel bronzlaşmış, yuvarlak kalçalarını düşünüyordu. "Rahatsız ediyordum."

"Pek sayılmaz. Sette her şeyin özel olduğunu düşünmemem gerektiğini bilmeliydim."

Bu ona daha önce söylediği bir şeyi hatırlattı. "Kötü bir hafta mı geçiriyordun? Nedenini sorabilir miyim?"

"Olabilir," diye alay etti. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve büyükbabasının çok sevdiği meşe ağacından ağır sandalyelerden birine yaslandı, aynı anda hem hımbıl hem de lezzetli görünüyordu. "Yönetmen ve ben her konuda aynı fikirde değiliz."

"Öyle mi? Ama daha önce birlikte çalıştınız, değil mi? On Korsanlar."

"O evli Nick'ti. Bekâr Nick fahişelere düşkündür ve senaryodaki değişikliklerden hoşlanmaz." Yüzünü buruşturdu. "Ve bu iyi bir senaryo değil."

Nick seti gezerken ona bir kopyasını vermişti ve o da sayfalarını karıştırmıştı. O da berbat olduğunu düşünmüştü ama bunun Hollywood senaryolarının nasıl okunması gerektiğine dair kendi cehaletinden kaynaklandığını varsaymıştı. "Onunla bu konuda konuşabilir misin? Eminim seni mutlu etmek istiyordur. Sen onun başrol oyuncususun."

"Bazı yönetmenler senaryo konusunda çok katıdır. Ben ilerledikçe küçük değişiklikler yapmayı denedim. Sahnede doğaçlama. Daha fazla derinlik vermek için bazı şeyleri değiştirdim. Hemen çıldırıyor ve yeniden çekmemizi istiyor. Ve biliyorum ki film vizyona girdiğinde koca bir tahta aptal gibi görüneceğim ve her yerde eleştirileceğim." Hayal kırıklığı içinde bir nefes verdi ve ayağa kalkıp volta atmaya başladı. "Senaryonun kötü olduğunu göremiyor çünkü senaryoyu kendisi yazdı. Her repliği ezberlemiş."

"Ah, canım." Alex dudağını ısırdı. "Akranların ne düşünüyor?" "Akranlarım mı? Diğer aktörleri mi kastediyorsun?" Omuz silkti.

"Tony son birkaç filmi fiyasko olduğu için düşüşte, bu yüzden başrol olmasa bile iş bulduğu için mutlu. Pam ise maaşlı bir oyuncu. Filmlere gidiyor ama daha çok kırmızı halı ve şöhret peşinde. Ben ve Nick dışında film kimsenin umurunda değil gibi görünüyor ve biz de karşı taraftayız."

"Bir yolunu bulursun," diyerek onu yatıştırdı ve sonra kendini aptal gibi hissetti. Adam ona işle ilgili hayal kırıklıklarını anlatırken o sadece gereksiz cümleleri papağan gibi tekrarlıyordu. Ama ne yapabilirdi ki? Konuşmaya devam etmesini istiyordu ama söyleyecek bir şey bulamıyordu. Hayatında ilk kez sohbet etmek zor geliyordu.

Luke ona orantısız bir sırtıma daha yaptı. "Sanırım öyle. Kulaklarınızı doldurduğum için özür dilerim."

"Üzülme. İşiniz hakkında konuşmanızı dinlemek hoşuma gidiyor." Durakladı ve sonra ellerini kavuşturdu. "Yine de Nick'le konuşmayı denemelisin diye düşünüyorum. Hayal kırıklıklarını ona anlatmalısın."

"Güzel bir düşünce Prenses, ama sizinkiler dışında kimsenin fikrine saygı duymuyor gibi görünüyor." Adamın ona bakışı yarı eğlenmiş, yarı sinirlenmişti.

Bir an için düşündü. "O zaman açıkça görülüyor ki onu etkilemem gerekecek."

Luke sustu. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, eğer fikirlerime saygı duyuyorsa, bir plana ihtiyacımız var." Bir parmağını dudağına götürüp düşündü ve Luke'un bakışlarının ağzına yöneldiğini fark edince tedirgin oldu. "Gelecek hafta sete geleceğim. Bir sahneyi değiştirirken bir işarete ihtiyacımız var."

"Bacağıma vurmak gibi mi?" Elini yanına indirdi ve işaret parmağını pantolonuna iki kez vurdu.

Başını salladı. "Ve eğer değiştirmeye çalışırsa, sahnenin yeni gidişatına bayıldığımı açıkça belirteceğim. Fikirlerime söylediğin kadar değer verdiğini düşünüyorsan, bu işe yarayacaktır, değil mi?"

"Bunu yapar mısın?"

Alex ona şakacı bir bakış attı. "Belli ki etrafınızda çok fazla kraliyet prensesi olmamış. En iyi silahlarımız tatlı sözlerdir."

"Ve bunları herkese istediğinizi yaptırmak için mi kullanıyorsunuz?"

"Her zaman değil. Genelde bir şeyleri nasıl görmelerini istiyorsam öyle görmelerini sağlamaya çalışırım."

"Aynı şey."

Öyle miydi? Çünkü şu anda onunla aynı fikirdeydi ama ona çıkma teklif etmiyordu, ki istediği de buydu. Ona gülümsedi, umutsuzca nasıl flört edileceğini bilmeyi diledi. Ama kadınlarla dolu bir kraliyet sarayında büyümüştü ve kabul etmek istediğinden daha korunaklıydı. Biriyle çıkmamıştı. Onunla aynı akran seviyesinde olan birine ilgi göstermesi için iki ülke arasında anayasal bir anlaşma olması gerekirdi.

Ama şimdi? Adamlarla etkili bir şekilde flört edebilmek için sağ kolunu verebilirdi. Adamın ona ne kadar

İlgileniyordu. Bu yüzden aptal gibi gülümsemeye devam etti ve gözleriyle onu fark etmesi için yalvardı.

"Teklifiniz gerçekten çok hoş Prenses. Sanırım işe yarayıp yaramayacağını göreceğiz, ha?"

Başını eğdi.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun."

"Bilmediğimi biliyorum. Ama biz ... arkadaşız." Kelimede boğuldu. Arkadaştan daha fazlası olmak istiyordu. Hem de çok. Bana çıkma teklif et, Luke! Benimle bir insan olarak ilgilendiğini söyle!

Lütfen!

Ama tek yaptığı başını sallamak oldu. "Sen iyi bir arkadaşsın."

İçini çekti. Öyleydi, değil mi? İyi, güvenli, tatlı bir arkadaş.

Ugh.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çekimler o Pazartesi sabahı saat altıda yeniden başladı ve Luke sabah kahvesini alırken prensesin sette olduğunu fark etti. Güzel sarı dalgalarını gizleyen korkunç peruğu ve parlak gözlerini saklayan güneş gözlükleriyle oradaydı. Yine son derece yavan ceketli bir takım elbise ve şık bir etek giymişti ve Luke onun neden bir fahişe olduğunu düşündüğünü merak etti. Kılık değiştirmiş haliyle bile huzur ve zarafet saçıyordu.

Ve adamım, kız onun liginin o kadar dışındaydı ki, tüm hafta sonu yaşadığı sertleşmeler ve onun adına yaptığı vuruşlar için neredeyse kendini kötü hissediyordu. Belki de bakir ağzı ve ondan başka hiç kimsenin yanında soğukkanlılığını kaybetmiyor gibi görünmesiydi. Onun yanında mı? Kızın telaşlandığını anlayabiliyordu. Sanki onun ne düşündüğünü önemsiyormuş gibiydi, ki bu da mankafa bir aktör için baş döndürücü bir duyguydu. Belki de Cuma gecesi giydiği elbisenin etekleri ve küçük ayak bilekleri ile narin ayaklarını dikizlemesinden kaynaklanıyordu. Onun eğilip askılı ayakkabılarını çıkardığını hayal ederek birkaç kez otuz bir çekmişti.

Evet, şaplak malzemesi resmen prensesler olarak değişmişti. Bunun çoğu erkeğin sorunu olmadığından emindi ama çoğu erkek Bellissime Prensesi Alexandra ile tanışmamıştı.

Alex, demişti ona boğuk bir sesle. Bana Alex de.

Ona Alex diyordu. Duşta tek eliyle sikine vururken ona böyle sesleniyordu. Karavanındaki kanepeye domaltıp onu sikerken de rüyalarında ona Alex diyordu. Ona Alex diyordu.

Alex hayalinde kızın kafasını sikine doğru itiyor ve kızın o sakin, muhteşem havasıyla ona yapacağı saksoyu hayal ediyordu.

Luke prenses hakkında seks fantezileri kurmaması gerektiğinden emindi ama hayal kurmakta bir sakınca yoktu, değil mi? Ünlü bir alet olsa bile onun gibi bir alete asla bakmazdı. Onun hayranıydı ve filmleriyle ilgileniyordu, hepsi bu. Onun gibi kızlar düklerle ve polo midillileri falan olan adamlarla çıkarlardı, onun gibi doğu Teksas'ta bir karavanda büyümüş, tütün çiğneyen ve kamuflajı gardırobun vazgeçilmezi olarak gören akrabaları olan adamlarla değil.

Ama işte oradaydı, taze ve güzeldi. El sanatları servisinden biri ona bir fincan kahve verirken ona bakmamaya çalıştı ve sanki ona mücevher bahşetmiş gibi gülümsedi. Nick bir kez daha onun kulağını çınlatıyordu ve yanında bir arkadaşı vardı - kurumuş, kızgın görünümlü bir sopa gibi bir kadın - bu da ona birkaç dakika merhaba deme şansının sıfır olduğu anlamına geliyordu.

Ama başını kaldırıp göz göze geldiklerinde? Ve ona inceden bir göz kırptığında? Luke sırtıtmaktan kendini alamadı. Bugün ilginç olacaktı, evet. Bugünkü sahne, kahramanın kadın kahramana geçmişini itiraf ettiği içten bir diyalogdu. Robotik ve kaskatı okunuyordu, bu da Luke'un ince ayarlar için fikirleri olduğu anlamına geliyordu.

Bir sürü fikir. Ve Nick'in hepsinden nefret edeceğinden emindi.

Kahvesini yanında gardıroba getirdi ve yüzüne birkaç çürük boyamalarına izin verdi, ardından sahne için karakterinin kıyafetlerini giydi. Saçının ve kıyafetlerinin doğru olduğundan emin olmak için önceki sahneden fotoğraflarını karşılaştırdılar ve her şey yolunda gittiğinde bir saat kadar zaman geçmişti. Sete gitti ve kollarını esnetti, repliklerinin üzerinden geçti ve karakterinin kafa yapısına girmeye çalıştı.

Ya da en azından yapması gereken buydu. Onun yerine Alex'e baktı. Nick onun için kendi koltuğunun yanına bir yönetmen koltuğu koymuştu ve onunla konuşuyordu.

İkisinin de elinde senaryo vardı ve Alex yönetmenin söylediği her kelimeye asılmış gibi görünüyordu.

Son bir saattir onun kulağını mı çınlatıyordu? Kadın bir azizin sabrına sahipti.

Işık ayarlandı, Pam kendi boyalı morluklarıyla sete geldi ve ikisi de yatağın kenarına oturdu. Sahnede, karakterinin ellerini kavuşturması ve repliklerini sürekli onlara bakarak söylemesi gerekiyordu. Bunu biraz değiştirecekti.

Nick sandalyesinden kalkarak, "Pekâlâ," dedi. Kenarları kıvrılmış senaryosu elindeydi ve buğulu gözlükleri burnunun üzerinde yamuk duruyordu. "Luke, bu sahnede Pam'in karakterine geçmişini anlatıyorsun. Yaptığın korkunç şeyleri ve onlardan ne kadar pişman olduğunu. Ona kötü bir insan olduğunu ve kötü seçimler yaptığını söylüyorsun. Pam? Sadece dinliyorsun ve o anlattıkça daha da dehşete düşüyorsun, tamam mı? Harika. Hadi gidelim." Havada bir parmak salladı. "Motor."

Diyalog satırları Luke'un kafasında akıyordu. Kendi karakteri oldu. Yüzünde endişe ifadesi olan Pam'in karakterine baktı ve konuşmaya başladı. Senaryodaki gibi değil ama olması gerektiği gibi. Ona çocukluğunda yaşadığı trajedileri anlatırken, uzanıp elini sıktı ve sonra yavaşça kendine doğru çekti. Kadın ondan uzaklaşıp dehşet içinde başını salladığında, adam bunun acısının ve ıstırabının yüzüne yansımaya izin verdi.

Nick "Kestik" diye bağırana kadar repliklerinin yarısını bile tamamlayamamıştı.

Bir balonu patlatmak gibiydi. Luke kendini geri çekti ve sinirli bir şekilde ayağa fırladı. Lanet olsun. Bu iyiydi. İyiden de iyiydi. İnanılmazdı. Pam bile ona normalde verdiğinden daha fazlasını veriyordu. Bir sahne doğru hissettirdiğinde anlarsınız ve bu çok doğru hissettirmişti.

"Her şeyi yanlış yapıyorsun Luke," diye tersledi Nick. "Tanrım, kaç kere-"

Yüksek sesli bir koklama onu susturdu. Nick döndü, Luke da öyle.

Prenses gözlerinin kenarındaki mendili siliyordu. "Çok güzeldi. Çok duygusaldı." Onlara titrek bir gülümseme verdi ve sonra megawatt gücündeki dikkatini Nick'e çevirdi.

"Sahne yanlışı olan neydi?"

Nick senaryoyu işaret etti. "Konuşurken ellerine bakması gerektiği burada açıkça yazıyor!"

"Ah, ama yüzündeki ıstırapı gördünüz mü?" Prenses Alex vurulmuş gibi bir elini göğsüne bastırdı. "O kadar dokunaklıydı ki gözümü alamadım. Bayıldım."

Nick durakladı. Senaryosuna baktı ve sonra adım atmaya başladı. "İki şekilde de çekeceğiz ve hangisinin daha iyi olduğunu göreceğiz."

Lanet olsun. Çok iyiydi. Ona parmakla dokunma işareti vermeyi bile hatırlamamıştı ve o çoktan topun başına geçmişti. Prenses ona ağlamaklı bir gülümseme verdi ve usulca gözlerini sildi.

Ağırbaşlı prenses ondan daha iyi bir oyuncuydu.

Prenses o hafta her gün uygun takım elbiseleri ve iğrenç peruklarıyla sete geldi ve film devam ederken Nick'in saatlerce kulağına fısıldamasını dinledi. Ve her sahne Luke'un hoşuna gidecek şekilde değiştirilmemiş olsa da, Alex'in ince yardımıyla karakterine artık lanet filminden nefret etmeyecek kadar çok şey katıyordu.

Bir yerlere varmaya başladığını hissediyordu ve prensesi her gördüğünde ve ağzı hafif, onaylayıcı bir gülümsemeyle kıvrıldığında, ya göklere bağırmak ... ya da onu yakalayıp yüzündeki gülümsemeyi öpmek istiyordu.

İkisini de yapmadı elbette ama bunu çok düşündü. Ne yazık ki kız onun liginin o kadar dışındaydı ki acınacak haldeydi. Kendisinin belirli bir tipi olduğunu hiç düşünmemişti ama kızın zarafeti ve kendinden emin duruşu libidosuna çılgınca şeyler yapıyordu. Luke aslında bir tipi olduğu sonucuna vardı ve görünüşe göre uzun bacaklara, mütevazı eteklere ve istediğini nasıl elde edeceğini bilen kurnaz, zeki kadınlara karşı bir ilgisi vardı.

istediler. Ama hangi normal, kırmızı kanlı erkeğin böyle bir şeyi olmazdı ki? Kendi kendine, Alex'in artık saplantılı hale gelen mastürbasyonunu körüklemesinin normal olduğunu söyledi. Belki de her zaman yanında olduğu ve birbirlerine selam vermekten başka bir şey söyleyemedikleri içindi. Belki de iletişim eksikliklerine rağmen gizli bir anlaşmaları olduğu her ikisi için de açıktı.

İşte bu, diye karar verdi. Gizlilik ve yönetmeni alt etme düşüncesi şehvetini körüklüyordu. Ona her baktığında daha güzel bulduğu bir kadının mütevazı özgüveni değildi. Sadece durumdu.

Cuma günü durum çok garipleşti.

Çekimlerde dört harika gün geçirmişlerdi, Luke'un karakteriyle "uyumlu" hissettiği ve çekilen sahnelerin onu mutlu ettiği dört gün. Beşinci güne gelindiğinde, prenses ortaya çıkmıştı ve sandalyesi çoktan yönetmen koltuğunun yanına çekilmişti ve asistanlar ona kahve yerine sıcak çay getirmeyi biliyorlardı. Prensес esnemedi, herkese gülümseyerek ve parlak gözleriyle günün çekimlerini izlemeye hazır bir şekilde geldi.

Luke rahatsız bir şekilde senaryosuna baktı. Bugünkü çekim, kendi karakteri ile Pam'in karakteri arasında öfkeli bir sekse yol açacak duygusal bir tartışmaydı.

Ve prenses burada izliyordu. Hay sikeyim. Bu çok garipti.

Bir nefes verdi ve senaryosunu kolunun altına sıkıştırdı. Belki Nick'le konuşup bunu başka bir gün, tercihen prensesin olmadığı bir zamanda çekmeyi düşünebilirdi. Birincisi, Pam'le seks simülasyonu yaparken onu izlemek istediğinden emin değildi. İkincisi, bu çıplak bir sahneydi ve bir horoz çorabıyla dolaşmaktan utanmasa da, eğer prenses oradaysa? Çorap sertleşebilirdi ve bu da setteki herkes için garip olurdu.

Şimdi işleri berbat etmeden kendini bu durumdan nasıl kurtaracaktı? Luke yönetmene yaklaştı. Nick çoktan koltuğuna oturmuş, Alex dikkatle dinlerken ona son çekimlerinden bahsediyordu. Luke, Alex'in

Hikâyeyi zaten iki kez anlatmıştı ama dinlerken sanki başka kimsenin dikkatini çekmemiş gibi davranıyordu, bu yüzden Nick'in ona olan takıntısını anlıyordu.

Kahretsin, kendisi de ona karşı oldukça takıntılı hissediyordu. "Nick?" Luke yönetmenin sesini duymak için boğazını temizledi.
dikkat. "Biraz konuşabilir miyiz?"

Yönetmen kaşlarını çatarak Luke'a baktı. "Senin gardıropta olman gerekmiyor mu? Güneşin doğuşuyla birlikte doğal ışık hâlâ altın sarısıyken başlamamız gerekiyor."

"Yeaaah. Düşünüyordum da, belki de bugün farklı bir sahne çekmeliyiz? Bu sahne içime sinmedi." Senaryoyu karıştırmakta olan prensese sert bir bakış attı ve Nick'in ipucunu anlamasını umdu.

Nick tabii ki ipucunu anlamamıştı. Kaşlarını çattı. "Ama bugün hepimiz buna hazırız." Elini Luke'un omzuna koydu.

"Bu sahneyi seyirciyle birlikte oynamam gerektiğinden emin değilim," diyerek daha geniş bir imada bulundu.

"Seti kapatmamızı mı istiyorsun? Saçmaladığınızı düşünmüyor musunuz?" Bu Nick'in en sinir olduğu şeylerden biriydi; aktörlerin zaafı etrafında çalışmayı sevmezdi. Normalde Luke bu konuda Nick'le aynı fikirdeydi ama bugün ...

Prenses Alex o anı seçerek ona baktı ve mavi gözlü bakışları yüzündeyken, yaklaşan sahne hakkında daha da kirli hissetmesine neden oldu.

Yeni bahaneler bulmaya çalıştı. Pam regl olmuştu. Midesi bulanıyordu ve şu anda bir öpüşme sahnesini kaldıramazdı. Herhangi bir şey. Herhangi bir şey. Ama Nick'in mutsuz yüzüne bakınca, kafayı sıyrıp bu sahneyi atlatabileceğini düşündü. "Hayır. Biliyor musun? Boş ver. Hadi yapalım şu işi."

Luke gardırobundaki seksi olmayan şeyleri düşündü. Gardırobundaki kadının seksen yaşında olduğunu düşünürsek zor değildi. Hâlâ yaralı olan karakterinin çarşafın altında çıplak olması gerekiyordu ve Pam odaya girip onunla yüzleşecekti. Ayağa kalkacak ve onunla tartışacaktı,

ve kavga etmeye başlarlar, ve bu şehvete dönüşür. Sorun olmazdı. Sadece karakterinde kalırdı, rol yapardı.

Bir sürü numara.

Etrafında bir havludan başka bir şey olmadan sete yürürken soğukkanlılığını korumayı başardı, horoz çorabı sıkıca yerindeydi. Makyajı tamamlanmıştı ve Nick sandalyesinin yanında volta atıyordu. "Sonunda," diye tersledi yönetmen. "Artık başlayabilir miyiz?"

Luke başını salladı ve yönetmene bakmayı reddetti. Eğer bakarsa Alex'i görecekti ve şu anda görmek isteyeceği son şey onun her hareketini izleyen güzel yüzüydü.

Sete yöneldi ve yatağa girdi. Başının üzerinde mikrofon havada asılı duruyordu. Kameralar etrafta dönüyordu ve Luke kariyerinde ilk kez kendini gergin hissediyordu. Tanrım, bu çok garipti. Normalde kimin izlediği umurunda olmazdı, çünkü oyunculuk çok kişiliksizdi. Setteki herkes yüzlerce kez insanlarla dalga geçildiğini görmüştü.

Ama Alex buradaydı. Alex bu işte yeniydi ve Alex'in bunları ne kadar az önemseydiğini anlayamazdı. Pam'i öptüğünde, bunun onunla ilgili olmadığını. Ve onu beceriyormuş gibi yaptığında, hepsi garip bir rolden ibaretti.

"Hadi bir deneyelim. Motor!" Nick'in sesi cınladı.

Hay sikeyim. Kafasını oyuna verme zamanı gelmişti. Luke çarşaflara uzandı ve karakterinin yapacağı gibi elini alnına götürdü. Setin kapısı açıldı ve Pam içeri girdi.

"Konuşmamız gerek Jason."

"Konuşacak bir şey yok Stef."

"Sanırım var." Pam'in sesi önce titredi, sonra güçlendi. Gücünü bulan ürkek kahramanı oynamakta harika bir iş çıkarıyordu. "Bana gerçekte kim olduğunu söylemeliydin. Senin bir ... olduğunu."

"Bir ne?" Yatakta doğruldu ve çarşaflar kalçalarının etrafında toplandı. İzleyicilere çıplak görünmesi gerekiyordu.

Aletin etrafındaki bir tüp "çıplak" çorap dışında çıplaktı.

"Bir gangster mi? Bir katil mi? Kiralık bir suçlu mu? Bu konuyu ne zaman açmalıydım Stef?

Hangi noktada?"

Odanın diğer ucunda, Pam dizginlenmiş bir öfkeyle titriyordu. "Sana aşık olmadan önce, seni piç! Hayatım bu işe karışmadan önce!"

Luke yataktan fırladı, örtüler yere düştü. Adımlarına tüm tehdidini katarak odanın bir ucundan diğerine yürürken Stef/Pam duvara yaslanarak titredi. "Peki şimdi ne olacak? Senin için yeterince iyi değil miyim? Bir katil olduğum için sana dokunmamalı mıyım? Bir canavar olduğum için beni daha az mı istiyorsun?" Ellerini onun yanındaki duvara koydu ve eğildi.

Stef/Pam ürperdi. "Jason-"

Sonra öpüşmeleri gerekiyordu. Tutkuyla, çılgınca öpüşeceklerdi ve adam kızın elbisesini yırtıp atacaktı. Yatağa düşecekler ve tutkuyla sevişeceklerdi. Ve iki dakikalık "sevişme" filmi muhtemelen sette saatler sürecekti. Saatler ve saatler boyunca üzerine sprey sıkılacak ve insanlar kışına doğru ışık tutmaya çalışacaktı.

Pam'e doğru eğildi.

Nefes nefese kaldı. Nefesi soğan ve sarımsak gibi kokuyordu. Arkasında, duvarda küçük bir örümcek vardı.

Bu bir işaretti.

"Örümcek," diye bağırdı Luke. "Baş aşağı duruyor. Bunu yapamazsın. Kötü şans. Ben lanet olası karavanıma gidiyorum." Yataktan çarşafı kaptı, kalçalarına sardı ve hissimla uzaklaştı.

Sonunda, dayanabileceği bir mazeret. Herkes onun batıl inançları olduğunu biliyordu. Homurdanırlardı ama üstesinden gelirlerdi. Ve o da ... hayalindeki kızın onu başka bir kadınla seks yaparken izlemesiyle nasıl başa çıkacağını bir şekilde bulacaktı.

Pam'in arkasından, "Ciddi mi bu?" diye sorduğunu duydu. "Luke, çık dışarı!" Nick ona bağırdı.

"Şans getirmesi için bir mum yakmam gerekiyor," dedi Luke. "Çakralarımı sıfırlamam gerek." Elbette saçmalıktı ama kulağa hoş geliyordu. Karavanının kapısını çarptı ve yalnız kaldığında rahat bir nefes aldı. Lanet olsun. Neden bu kadar zor zamanlar geçiriyordu? Şans mumunu yaktı (her zaman bakkaldan bir tane bulur ve sete getirirdi) ve

sonra mini buzdolabından bir bira aldı ve kanepesine yığıldı.

Bu işe yaramıyordu.

Birayı yudumladı ama bu bile onu rahatlatmaya yetmedi. Çok gergindi, çok gergindi. Bir örümcek yüzünden setten kaçtığı için Alex onun bir ahmak olduğunu mu düşünüyordu? Umarım düşünmemiştir.

Karavanının kapısı çalındı.

"Git buradan," diye seslendi. Muhtemelen Nick'ti, sahneyi mahvettiği için onu azarlamaya gelmişti.

Kapı açıldı. Alex içeri baktı, siyah peruğu kafasında kabarmıştı. "Konuşabilir miyiz Luke?"

Peşinden gelmesini beklediği kişi bu değildi. Ama yine de onu nasıl reddedebilirdi? Ona el salladı.

Karavana dikkatlice girdi ve kapıyı arkasından kapattı, sonra duvarın yanında durup onu izledi. "Bugün sıkıntılı görünüyorsun."

"Orada ne dediğimi duydun, kötü şans. Baş aşağı asılı bir örümcek sette kötüye alamettir." Öyle değildi, ama kulağa oldukça uğursuz geliyordu ve ihtiyaçlarına uyuyordu. Kendisini zor bir durumdan kurtaracaksa yeni bir batıl inanca başlamaya hazırды.

Alex başını eğdi. "Örümcekten önce stresliydin. Neler oluyor? Benim varlığım mı?"

Lafı hiç dolandırmadı, değil mi? "Aslında, şimdi sen söyleyince aklıma geldi," diyerek ayağa kalktı. Çarşafı hâlâ belinde tutuyordu ve ona yaklaşırken de öyle tutmaya devam etti. "Çekimleri tam olarak ne kadar süre izleyeceksin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, neden sürekli geliyorsun? Her gün şafakta buradasın. Gece herkes çıkarken sen çıkıyorsun. Bütün hafta boyunca çekimleri izledin ve Nick'in durmadan kulağına konuşmasına izin verdin. İlginç olduğu için olmadığını biliyorum. Sahneler konusunda bana yardım ettiğin için de minnettarım ama olayın ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Neden sürekli geri geliyorsun?" Lanet olsun, ona yaklaştıkça,

daha da mükemmel görünüyordu. Teni porselen gibiydi, dudakları ona kirli şeyler düşündüren kızarmış bir pembeydi. Peruğunun altından birkaç tutam sarı saç görünüyordu.

O çirkin şeyi kafasından söküp atmak istedi.

Aslında o ayırık dudakları gerçekten öpmek istiyordu ama bu muhtemelen kötü bir karardı. Onun gibi adamlar onun gibi kızları öpmezdi.

Sanki şaşkınlığını göstermeye alışık değilmiş gibi gözleri hafifçe açıldı. "Neden sürekli ortaya çıkıyorum?"

"Evet."

"Açık olduğunu düşünmüştüm. Bana çıkma teklif etmeni bekliyordum."

Şaşırmış bir halde ona baktı. Eğer dünyanın düz olduğunu söyleseydi, bu daha akla yatkın olurdu. "Ne?"

"Dedim ya, bekliyordum-"

Elini havada salladı. "Seni duydum. Sadece sana inanmadım. Neden sana çıkma teklif etmemi istiyorsun ki?"

Onu çılgına çeviren o küçük, esrarengiz gülümseme ağzını kıvırdı. "Senden hoşlanıyorum."

"Kısa boylu olduğumu söylemiştin."

"Bu seni insan yapar. Ve o kadar da kısa değilsin. Sadece hayal ettiğimden daha kısasın. Yine de bana çıkma teklif etmeni isterim."

"Sen asilsin. Ben sadece ... hiç kimseyim." Adam üniversiteyi bile bitirmemişti. En azından diplomalı erkekler ona çıkma teklif etmeliydi. Zekiydi. En azından doktorası olan birine ihtiyacı vardı.

"Sen Luke Houston'sın, komiksin, zekisin ve gördüğüm en iyi aktörlerden birisin ve-"

İkna olmuştu. Onunla takılmak mı istiyordu? Bunu memnuniyetle kabul ederdi. Elleri kızın omuzlarına gitti ve onu kendine doğru çekti, dudakları kızın dudaklarına bir öpücük kondurdu. Haklıydı, onun için mükemmel bir boydu. Sadece bir ya da iki santim daha uzun ve vücutlarının birbirine mükemmel bir şekilde uymasına yetecek kadar.

Bir an için kaskatı kesildi ve sonra onun karşısında eridi. Tüm havası yumuşak, nefes nefese bir iç çekişle ciğerlerini terk eder gibi oldu ve elleri onun göğsüne gitti. Çıplak göğsüne, çünkü

ük orabından başka bir Şey giymiyordu. Siktir et. Umurunda bile değildi. Ağzı onunkinin üzerine eğildi, sıcak ve yutucuydu. Kızın tepkisi meraklıydı, öpücüğü neredeyse ... ekingendi. Ondan daha fazla tepki bekliyordu. Kız geri çekilmiyordu ama henüz kendini kaptırmamıŐtı. Eli kafatasının dibinde düğümlenen saçlarına gitti ve yavaş, Şehvetli yalamalarla ağzını çalıŐtırmaya başladı. Her yalamada kız ona biraz daha yaklaştı, ta ki ona yapıŐana kadar ve dili onun her bir hareketini karşılamak için okşadı. Adam geri çekildiğinde yumuşak, miyavlayan küçük sesler boğazından kaçtı ve dudakları pcğnden ŐıŐmıŐ ve kızarmıŐtı.

Son derece güzeldi. Ona bakarken bakışları sersemlemıŐtı.

"Benimle çıkmak ister misin?" diye sordu ve kız cevap vermeden önce, sırf yapabildiği için onun güzel ağzını ısırdı.

Alex başını salladı, hâlâ Şaşkın görünüyordu. Eli adamın göğsünde kıvrıldı ve tekrar gerildi. "Sen . . bana karşı çok açık olmalısın," dedi nefes nefese. "Ben bir prensesim. İstedieğim Şeyleri nasıl isteyeceğimi bilmiyorum. Bana bir Şeyler verilmesine alıŐkınım ama nasıl isteyeceğimi bilmiyorum-"

"ŞŞŞt," diye fısıldadı ve ona bir öpücük daha vermek için eğildi. "Yani benden hoŐlanıyor musun? Bana bunu mu söylüyorsun, tatlım?"

Başını salladı ve onu tekrar pebilmesi için çenesini birazcık kaldırdı.

Aleti orabı paralayacakmıŐ gibi hissetmesine rağmen buna mecbur kaldı. Onu karavanın duvarına yaslamak ve kalçalarına bastırmak istiyordu ama prensesle yavaş gitmek zorunda kalacağından Őpheleniyordu. Ve gerçekten de bu onun için sorun değildi.

Ona karşı doğrudan ol. "Senden hoşlanıyorum," dedi derin, yakıcı öpücükler arasında. "Seninle tanıştığım andan beri senden hoşlanıyorum. Seninle ilgili iğrenç hayaller kuruyorum." Bu onun titremesine neden oldu. "Ama sen benim ulaŐamayacaėım bir yerdesin, tatlım."

"Değilim," diye nefes aldı. "Sen nl Luke Houston'sın."

"Ve siz de Ekselansları Prenses Alex'siniz falan filan."

Kız, adamın unvanını karıştırmasına kıkırdadı ve adam da kızın kollarında yeniden rahatlamasından hoşlanarak ona sıırttı. Eli onun yan tarafına doğru kaydı ve ceketinin üzerinden onu okşadı. Onun kahkahası çok güzeldi. Kaç kişinin bunu duyabildiğini merak ediyordu. Bu onun için çok özel bir duyguydu. "Bir randevuya çıkmak ister misin, Prenses?"

"Prenses Blah Blah bir randevuya çıkmayı çok istiyor," dedi ağzının içine bakarak. "Ne zaman? Nerede?"

"Yarın akşam. Özel bir yerde buluşmalıyız. Böylece bundan kurtulabilirsin." Parmağıyla peruğa bir fiske vurdu. Öpüştükleri için biraz yamuk duruyordu. Ama umurunda değildi.

Kadın dudağını ısırđı, bu da adamın içten içe inlemesine neden oldu. "Bir şeyler düşüneceğim ve sonra seni alması için bir şoför göndereceğim. Sen de kılık değıştirmelisin, ne olur ne olmaz."

"Yapacağım. Ama şimdi senden bir iyilik istiyorum."

Yüzündeki şaşkın, zevkten kızarmış ifade biraz olsun kayboldu. "Benden mi?"

Başını salladı ve kızın kalçasını sıktı. "Bugün seti terk etmeni istiyorum. Bu beni rahatsız ediyor."

Yüzünde bilmiş bir ifade belirdi ve şakacı gamzesi geri döndü. "Pam'i öpmek istediğin ve ben izlerken garip olduğun için mi?"

"Çünkü Pam'i öpmek berbat bir şey. Soğan ve salya gibi kokuyor." Alex'in dehşetle gülmesi üzerine kendini biraz daha iyi hissetti ve devam etti. "Seni öpmek isterken onu öpmekten nefret ediyorum. Bu gerçek değil. Hiçbiri gerçek değil. Ve onu düşündüğümü düşünmeni bile istemiyorum."

"Neden, Bay Houston. Bana filmlerin sahte olduğunu mu söylemeye çalışıyorsunuz?" Sahte bir masumiyetle kirpiklerini ona doğru kırpıştırdı. "Size aptal gibi mi görünüyorum?"

"Hollywood'un bazen ne kadar ahlaksızlaşabildiğini görmemiş sevimli, güzel bir kadına benziyorsun. Muhtemelen bir saat içinde kıcıma sahte ter püskürtecekler ve bu da romantizmin cazibesini ortadan kaldıracak."

Tekrar kıkırdadı ve eli adamın kolunda gezindi. Onun kaslarını mı hissediyordu? Belki de bu çekim o kadar da tek taraflı değildi. "Pekâlâ. Başım ağrımaya başladı. Bay Stanton'ın bana bu hafta yedi kez aynı hikâyeyi anlatmasından kaynaklanmayan bir baş ağrısı, bilmenizi isterim. En ufak bir şey değil."

İnledi. "Bunca zaman ona sırf sana çıkma teklif edeyim diye mi katlandın?" Kızın başını sallaması üzerine eğildi ve onu tekrar öptü. "Bunun için aziz ilan edilmelisin."

"İyi davranış için ödülümü belirlediğimde sana haber veririm," diye şaka yaptı ve sonra düşüncesizce öne eğilip adamın alt dudağını ısırdı.

Bu şimdiye kadar gördüğü en seksi şeylerden biriydi. "Bana bir iyilik yap, Alex."

"Hmm?" Tanrım, hâlâ onun ağzına bakıyordu, sanki o güne kadar tattığı en güzel şeymiş gibi.

"Aşağı bakma. Ben edepsizim."

Yine de baktı. Yaramaz prenses.

ALTINCI BÖLÜM

"Sence bu bir randevu için uygun mu?" Alex şampanya rengi uzun kollu bir kazağı göğsüne kadar çekti ve aynadaki yansımasını inceledi. "Yoksa çok mu kışkırtıcı?"

"Sevgilim. Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

Alex, Alex'in görkemli yatağının kenarında oturan annesine döndü. "Elbette."

"Bir kazak kesinlikle bir randevuda giyebileceğin en kötü şeydir. Ondan hoşlandığını söylemiştin, değil mi? Sence bir süveter bir erkeğe senden hoşlanıyorum mesajı verir mi?"

Alex yansımasına kaşlarını çatarak baktı ve herhangi bir titreşim gönderilip gönderilmediğini anlamaya çalıştı.

"Bilmiyorum." Annesinden biriyle çıkmak için tavsiye istemek hâlâ garip geliyordu. Alex'in arkadaşı Leydi Margaret söz konusu bile olamazdı. Margaret evde kalmış bir kız kurusuydu ve her şeyi ve herkesi onaylamıyordu. Alex'in Luke'u karavanında öptüğünü öğrenseydi, hemen büyükannesine haber verir ve Alex'e kendini rezil etmekten vazgeçmesini emrederdi. Margaret'e göre, bir kraliyet prensesiyle randevu, geçmiş kontrolleriyle tamamlanmış, refakatçili bir ilişki olmalıydı. Alex hizmetçilerden birine yaklaşmayı düşünmüştü ama bu bilgiyi bir gazeteye vermeyecekleri konusunda onlara güvenilemezdi.

Bu yüzden, son birkaç yıl içinde Alex'in hayal edebileceğinden çok daha dünyevi bir yaratığa dönüşmüş gibi görünen annesine gitmişti.

O dünyevi yaratık Alex'in yatağının kenarında bir moda dergisini karıştırıyor, kızının randevuda giymek için aklına gelen her fikri geri çeviriyordu. Şimdi bile, o

başını sallıyordu. "Sen seksi istiyorsun, sevgilim. Seksi ve eğlenceli ama yine de rahat. Kot pantolona ne dersin?"

"Kot pantolon mu?" Alex kelimeyi yankıladı. "Bilirsin işte, kot."

"Anne, benim kot pantolonum yok." Saray, bunların bir prenses için uygunsuz kıyafetler olduğunu düşünüyordu. Fazla gündelik!

Annesinin gözleri parladı. "İyi ki birkaç çiftim var ve bedenlerimiz aynı. Gel hadi. Benim süitime gidelim."

"Kotun var mı?" Sırada ne vardı, kelepçe ve ot mu? Aman Tanrım.

Annesi başını sallayıp Alex'in elini tuttu ve iki genç kız gibi devasa saray koridorlarından birine doğru hızla ilerlediler. Yaşlı Alexandra'nın odası her zaman dağınıktı. Alex'in yaptığı gibi hizmetçileri sık sık içeri almazdı ve her yerde çamaşırlar, yerleri kaplayan ayakkabılar vardı ve yatak yapılmamıştı. Alex tüm bu karmaşa karşısında irkildi ama annesi hemen işe koyuldu.

"Şimdi, senin için de güzel ayakkabılara ihtiyacımız olacak, hayatım. Büyükannenin ısrarla giymeni istediği o sıkıcı topuklulardan değil. Kot pantolonun ve açık saçık bluzunla uyumlu, askılı ve eğlenceli bir şeylere ihtiyacın var."

"Sürtük bluzu mu?" Ona karşı açık saçık olmak isteyip istemediğini bilmiyordu. Ona çıkma teklif etmekle zaten oldukça ileri gitmemiş miydi? "Anne, emin değilim-"

"Tut-tut, bırak ben halledeyim. Eğer Amerikalı bir erkeği etkilemek istiyorsan, saray onaylı gardırobun buna yetmez." Birkaç ayakkabısını kenara itti ve devasa dolabına yöneldi.

"Tavus kuşu yeşili ya da belki koyu mavi düşünüyorum. Mavi sana çok yakışıyor." İçeri girip gardırobunu gözden geçirdi ve birkaç dakika sonra elinde şal bir bluzla dışarı çıktı. "Buna ne dersin?"

"Çok güzel," dedi Alex kuşkuyla. Eğer o beğendiyse, annesi bunda bir yanlışlık bulurdu. İpeksi ve boldu ama yine de Alex'in kendisinin giyeceği bir şeye benziyordu.

Annesi gülümsedi ve sonra dolaba döndü. Bir süre sonra, bir çift dar kot pantolon, sivri burunlu çıplak topuklu ayakkabılar (Alex'in gardırobunda yasak olan bir şey) ve dar bir kaşkorse ile geri döndü.

Alex ayakkabılardan birini aldı. "Anne! Nereden aldın bunu?"

"Her yerdeler, sevgilim. Alışveriş yapmayı seviyorum." "Ama büyükannem-"

"Elli dört yaşındayım, Alexandra. Artık kimse bana ne giyeceğimi söyleyemez. Büyükannen bunu biliyor. Şimdi gel bakalım. Dene de görelim bakalım neyimiz varmış."

Alex giyinme perdesinin arkasına geçti ve giysileri giydi. Kot pantolon ikinci bir deri gibi oturmuştu, bu da aynı anda hem kötü hem de biraz vahşi hissettiriyordu. Gerçi modern dünyada herkes kot pantolon giyiyordu, değil mi? Bir çift giymesi onun için çok da garip olmamalıydı. Elbette üstündeki farklı bir durumdu. Alex onu kaşkorse üzerine giydiği anda annesinin onu neden seçtiğini anlamıştı. Mütevazı kesimi aldatıcıydı: Kumaş o kadar dayanıksızdı ki göğüslerine yapışıyordu ve yakası düşük ve boldu, bu da göğüs dekoltesini ima ediyordu. Daha mütevazı olması için yakasını biraz çekiştirmeyi denedi ama ne kadar ayarlarsa ayarlasın yaka yine yerine oturuyordu. "Bu bluzun uygun olduğundan emin değilim."

Annesine göstermek için dışarı çıktığında, yaşlı Alexandra içini çekti ve ellerini çenesinin altında kavuşturdu. "Çok seksisin hayatım. Amerikalı anneler kızlarını baloya gönderdiklerinde böyle hissediyor olmalılar."

Alex yakındaki boy aynasında yansımasına baktı. İtiraf etmeliydi ki kendisi gibi görünmüyordu. Topuklu ayakkabıların içine adım attığında, derin safir mavisi renginde şehvetli, ipeksi göğüs dekoltesiyle tamamlanan kilometrelerce uzunlukta bacaklara benziyordu. İtiraf etmeliydi ki bu oldukça çekiciydi ve aynada arkasını seyretmek için döndü. Çok farklı görünüyordu.

"Biliyorsun," dedi annesi ve gözlerini kaydırdı. "Senin için endişeleniyorum Alex, hayatım. Baban iyi bir adamdı ama biz birbirimizi sevmedik."

"Biliyorum." Bluzuyla oynadı, çünkü ne zaman bu konu açılrsa garip bir durum ortaya çıkıyordu. Alex babasını çok severdi ama annesiyle aralarındaki ilişkinin mesafeli olduğunu hep bilirdi. Alex büyürken babasının memleketinde çok zaman geçirmişti ve babası öldüğünde yaşlı prenses uygun bir şekilde yas tutmuş olsa da, annesinin kalbinin kırılmadığı açıktı.

"Büyükannen ve ben bazı konularda aynı fikirde değiliz. Yani, bence dünya değişiyor ve artık bir prensesin görücü usulüyle evlenmesi gerektiğini düşünmüyorum."

Alex gözlerini kırıştırarak annesine baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani büyükannenin ne dediği umurumda değil. Dışarı çık ve bu adamı hakla, tatlım."

Alex hayretle baktı. "Anne! Bu sadece bir randevu."

Annesi sadece gülümsedi. "Evet, biliyorum. Bütün ilişkiler böyle başlar. Tek bir randevu."

Alex, Rahatsız Etmeyin levhasını kapı koluna taktıktan sonra odasının kapısını kilitledi. Sonra çantasını aldı, bir çift kaydırak giydi ve odasındaki şöminenin altındaki bir düğmeye bastı. Aynası yana kayarak arka girişlerden birinden saraydan çıkmak için gizli bir geçidi ortaya çıkardı. Dar koridordan aşağıya doğru eğildi ve ziyaretçi odasına dönüştürülmüş olan eski at arabası evinin yanına geldi. Orada özel şoförü onu bekliyordu. Kraliyet ailesinin siyah sedanlarından birini almak yerine Gregory'nin arabasını almalarını önermişti. Sürekli olarak kraliyet sarayının kapılarında kamp kuran paparazziler bunu takip etmeyecekti.

Alex de kendini küçük bir Peugeot'nun arka koltuğunda yatarken buldu.

"İyi misiniz, Majesteleri?" Gregory kapıdan geçerken sordu.

"Peki, teşekkür ederim."

"Çok kısa bir süre sonra otelde olacağız. Yola çıktığımızı bildirmek için odasıyla temasa geçtim."

"Çok güzel, çok teşekkür ederim Gregory."

Alex saraydan birkaç kilometre uzakta oturacak kadar kendini güvende hissediyordu ama kalbi hâlâ göğsünde küt küt atıyordu ve arkasını döndüğünde onları takip eden bir araba göreceğinden endişe ediyordu. Yine de şu ana kadar ortalık sessizdi. Tüm bu kurnazlıklar, sırf Luke Houston'la çıkabilmek içindi. Buna değer miydi?

Ne aptalca bir soru. Tabii ki öyleydi.

Dudaklarına dokundu, öpüşmelerini ve onun nasıl neredeyse çıplak olduğunu hatırladı. Utanmasa ellerini prenseslere yakışmayacak bir şekilde onun vücudunda gezdirmek isteyecekti. İyi öpüştüğünü umuyordu. Yanağına kondurulan birkaç aile öpücüğü dışında, bu onun ilk gerçek öpücüğüydü ve ilk öpücüğünü almak için bu kadar yaşlı olduğu için oldukça üzgün hissediyordu. Çoğu kız ilk öpücüklerini ergenliklerinin ilk yıllarında alırdı. Alex o kadar korunaklıydı ki yirmi sekiz yaşındaydı ve Luke onun ilk öpücüğüydü. Bu yanlış görünüyordu.

Yakasını ayarladı, kasıtlı olarak biraz daha aşağı indirdi. Düzgün olmak bazen çok yorucuydu. Bu gece normal olmaya çalışacaktı. Ve bundan zevk alacaktı.

Küçük, hardal sarısı araba kaldırıma yanaşırken Luke beyzbol şapkasını düzeltti. Ne sürücü ne de arkadaki kişi arabadan inmişti ve bu onun radarına takıldı. Eğilip camdan içeri baktı, Alex oradaydı, büyük, yuvarlak güneş gözlüklerinin ve bir kostüm mağazasından aldığına yemin ettiği o iğrenç koyu peruğun altından ona endişeyle gülümseyordu. Yine de gülümsemesi tamamen ona aitti ve arka koltuğa onun yanına otururken gülümsemekten kendini alamadı.

"Hey, Prenses."

"Merhaba," dedi, sesinde gergin, nefes nefese bir nota vardı. "Tanındın mı? Şehirden çıkmak için arka yoldan mı gitmemiz gerekiyor? Gerek-"

Başını iki yana salladı. "Biz iyiyiz. İnsanlar ünlüleri sadece bekledikleri zaman görüyorlar. Çoğu zaman, günümüze devam etmekte özgürüz." Kız şüpheyile baktığında, uzanıp elini sıktı. "Söz veriyorum. Bana güveniyor musun?"

Bir süre sonra başını salladı.

"O zaman bu olmadan da yapabilir miyiz?" Uzanıp güneş gözlüklerini çıkardı ve güzel gözlerini ortaya çıkardı. Bu çok daha iyiydi. Ona bakmayı seviyordu, özellikle de gamzesi şimdi olduğu gibi ortaya çıktığında.

"En azından şimdi görebiliyorum," diye alay etti. "Bu şeyler karanlıkta korkunç oluyor."

Luke sırtıttı ve peruğunun buklelerinden birini parmakladı. "Bu olmadan da yapabilir miyiz?"

Bir an düşündü. "Kendimi dikkat çekici hissetmeye başlarsam beyzbol şapkanı ödünç alabilir miyim?"

"Kesinlikle."

Alex uzanıp peruğu çıkardı ve altından sıkıca örülmüş doğal sarı saçlarını ortaya çıkardı. Birkaç iğneyi çekiştirdikten sonra parmaklarını kullanarak saçlarını salladı ve omuzlarının etrafında salınan, onu dağınık, canlı ve tüm vücudunun tepki vermesine neden olacak kadar güzel gösteren dalgalı bir kütle ortaya çıktı. "Daha iyi misin?"

"Mükemmellik."

Kızın ona verdiği gülümseme utangaçtı. "Umarım akşam yemeği için ülkeyi terk etmemizde bir sakınca yoktur? Fransa'da sınırın hemen ötesinde çok güzel bir yer var. Yoksa bu anonimliğinizi bozar mı?"

"Fransa'da iyiyim. Ve gerçek adım kesinlikle Houston değil, yani ben iyiyim. Peki ya sen?"

Omuz silkti. "Düzenli olarak gidip geliyorum. Sadece sağduyulu olmanızı isteyeceğiz." Küçük eli aralarındaki koltuğun üzerindeydi ve bu yanlış görünüyordu. Bu yüzden onu eline aldı ve

parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Bu küçük şekilde bile olsa ona dokunmak doğru geldi.

Dudağını ısırdı ama gülümsedi ve koltukta ona biraz daha yaklaştı.

Akşam yemeği için Fransa'ya gitmekten bahsettiğinden beri, bir süre arabada kalacaklarını düşünmüştü ve başparmağını Alex'in yumuşak parmak eklemleri üzerinde gezdirmekten ve onun karanlıkta geçtikleri hava durumu ve ilginç yerler hakkında mırıldanmasını dinlemekten son derece memnundu. Sınırda biriyle konuşmak için kısa bir süre durakladılar ama adam hoş biriydi, tantana yapmadan kimliklerini aldı ve devam etmelerine izin verdi. Yaklaşık on beş dakika sonra restorana vardıklarında Luke şaşırdı ve biraz da hayal kırıklığına uğradı. "Buraya gelmenin daha uzun süreceğini sanıyordum."

Alex kıkırdayarak kızın elini onunkinden çekti. "Bellissime çok küçük, bilmiyor muydun? Dünyanın en küçük üçüncü ülkesiyiz. Sadece kırk kilometrekareden biraz fazla ve üç şehrimiz var."

"Lanet olsun. Sanırım evlerinin çevresinde kırk kilometrekareden fazla alana sahip olan insanlar tanıyorum."

"Bundan hiç şüphem yok. Amerika çok farklı, değil mi?"

Farklıydı ama kötü anlamda değil ve o da Bellissime'in eski dünya cazibesi. Kapıyı açıp onu restorana götürürken de aynı şeyi söylemişti. Kadın kaskatı ve gergindi, bakışları hiç de ona benzemeyen bir tavırla etrafı süzüyordu. Adam ona doğru eğildi ve bir elini sırtının alt kısmına koydu. "İyi bir oyuncu olduğunuzu biliyorum Prenses. Rahat ve normal olursanız kimse size bakmaz."

"Garip bir şekilde kendimi çok teşhirci hissediyorum," diye mırıldandı ona doğru eğilerek.

Kız ona yaklaştıkça, parfümünün kokusunu aldı - sadece bir miktar narenciye, tatlı ve onun gibi temiz. Lanet olsun. Aşağı baktı ve gömleğinin bol ön kısmında bir parça göğüs dekoltesi yakaladı ve siki kot pantolonuna sertçe bastırmaya başladı. Karanlık bir kabine ihtiyaçları vardı, hem de hemen.

Yaklaştıklarında şef garson onlara "İyi akşamlar," dedi. "Vous voulez un table pour deux?"

"Özel bir kabin iste," dedi Luke, dudakları Alex'in kulağına tekrar değsin diye yaklaşarak, çünkü tam bir azgındı ve kendine engel olamıyordu.

İki parmağını kaldırdı. "Nous voulons une cabine privée dans le dos s'il vous plaît."

"Mais bien sûr. Suis-moi s'il te plait."

Alex onun elini tuttu ve arkasından çekti. Kızın hakkını yemeyelim, restoranın sahibiymiş gibi ağır ağır yürüyordu ve Alex tek bir kafanın bile dönmediğinden emindi. Bu iyi bir şeydi. Beyzbol şapkasını kafasından çıkardı ve masalarına yönlendirildiklerinde, restoranın arka tarafında, rahat ve son derece özel olan, yemek yiyenleri ayıran yüksek duvarlarla mum ışığında bir köşe olduğunu görmekten memnun oldu. Onları orada görebilecek tek kişi, yakındaki mutfağa gidip gelen garsonlardı.

Alex'in oturmasını bekledi ve sonra onun yanına kaydı. Şef garson Fransızca bir şeyler geveledi, Alex gülümseyerek dikkatle dinledi ve sözlerini "Bon, merci" diye bitirdi.

"Neydi o?" Adam gittiğinde Luke sordu. "Sana hep aşık olduğunu ve seninle tanışmak istediğini söyledi. Daha sonra otel odanıza gelip size özel bir masaj yapacağım." Gamzesi dışarı fırladı.

Luke homurdandı ve kızın elini kendi elinin içine aldı. Kızın parmak eklemlerini tekrar ovdu. "İyi denemeydi. Gerçekten ne dedi?"

"Fransızca bilmiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Çok eğitimsiz bir adamla konuşuyorsun Alex. İngilizceyi geçtiğim için şanslıyım." Aslında geçemediğinden oldukça emindi, bu yüzden GED'sini almıştı. Ama bunu ona söylemedi. Kız zaten ondan açık ara üstündü. "Çok dil biliyor musun?"

"Çok fazla değil. Fransızca, İtalyanca, İspanyolca, Almanca ve biraz da Portekizce, gerçi bu biraz tahmin gerektiriyor." Yumuşak gülümsemesi ciddi olduğunu gösteriyordu.

"Sen . . . sence bu kadar çok değil mi? Tanrım."

Alex endişeli görünüyordu. "Küçük bir Avrupa ülkesi olduğumuzu unutuyorsunuz. Bu dillerin hepsi her gün etrafımızda konuşuluyor. Bunları bilmemek kabalık olur."

O zaman kendini kaba biri olarak görüyordu. Ama kahretsin, bazen onun yanında kendini aptal gibi hissediyordu.

Dili akıcı bir şekilde konuşan o olduğu için siparişi onun vermesine izin verdi ve bu garip bir rol değişimi gibi hissettirdi.

Onun rahatsızlığını fark etmemiş gibi görünüyordu, belki de çok fazla çıkmadığı içindir. Sipariş ettiği şarap inanılmazdı ve tabağı gelip de narin sebzeler ve soslarla dolduğunda bir an endişelendi.

Bir dakika sonra önüne konan cızırtılı biftek, onu beklediğinden daha iyi tanıdığını gösteriyordu.

"İlk randevuya mı?" diye sordu şarap kadehini kaldırarak. "Birçoğunun ilkinde, umarım."

Kızın allık rengi gülümsemesi büyüleyiciydi ve Luke yeniden rahatladı. Sohbet koyulaştı ve Luke onun yanındayken çok keyifli vakit geçirmeye başladı. Zeki, esprili ve konuştuğu kadar dinleyen bir kadındı.

Rol değişimi kısa bir süre sonra, çek masaya gönderildiğinde sona erdi. Alex kafası karışmış bir halde hesaba baktı. "Ah, canım."

"Ne oldu?"

Utanmış görünüyordu. "Ben ... para taşımam. Bu gerçekten hiç düşünmediğim bir şey-"

Güldü ve hesaba uzandı. "Bunu ben halledebilirim Alex. Bana bırak."

"Pekâlâ." Ona gergin bir gülümseme verdi. "Yine de kendimi aptal gibi hissediyorum. Bu kadar küçük, basit bir şey."

Onun dünyasında var olmayan küçük, basit bir şey. Aslında anladı ve randevuyla ilgili garip hissi kayboldu. İkisi de kendi ortamlarının dışındaydı, değil mi?

Luke hesabı ödedi ve Fransa'da bahşış kurallarının farklı olması ihtimaline karşı cömert bir bahşış bıraktı. Alex de cevabı bilmiyordu ve etraftakilere sormaya korkuyorlardı.

Onlar. Restorandan çıktıklarında ay gökyüzünde yükseliyordu ve sokakları serin bir sis kaplamıştı.

Alex mutlu bir iç çekişle, "Çok güzel," dedi. "Yürüyüşe çıkmak ister misin? Nehrin aşağısında küçük şirin bir köprü var."

Yani o da randevunun bitmesine hazır değil miydi? "Yürüyüş kulağa harika geliyor." Onun elini kendi eline aldı ve parmaklarını tekrar birleştirdi. Burada onunla birlikte olmak bile güzeldi. Gerçekten güzeldi.

Filmden ve Luke'un Alex'in yardımıyla filme gizlice soktuğu bazı sahne değişikliklerinden bahsettiler ve son film setinde Nick'le ilgili ikisini de güldüren bir hikâye paylaştı. Çok geçmeden suyun kenarında ve küçük köprünün üzerindeydiler.

"Çok güzel bir gece, değil mi?" Alex'in sesi yumuşaktı. "Keşke hava bu kadar puslu olmasaydı da uzaktaki dağları görebilseydin. Ay ışığında çok güzeller." Küçük bir ürperti verdi ve sonra kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu.

Luke pek centilmen biri olmadığından, bluzunun nemli siste vücuduna yapışmaya başladığını ve meme uçlarının belirginleştiğini fark etti ve Tanrım, ona dokunmak istedi. İnledi ve arkasını döndü, kızın onun coşkusundan ürkmemesi için kendini gizlice ayarladı.

"İyi misin?" Sesi endişeliydi.

Kahretsin, onun iniltisini duymuş muydu? Onu korkutmayacak ne söyleyebilirdi ki? Sadece uygunsuz ereksiyonumu mu ayarlıyordum? Göğüslerine bakmak beni erekte mi etti? Gerçeğin köreltilmiş bir versiyonunu seçti. "Şu anda seni öpmek için kendimi gerçekten çok zor tutuyorum, hepsi bu."

Alex güldü. "Seni memnun edecekse bu fedakârlığı yapmaya hazırım."

Dönüp ona baktı ve sıırttı. "Prensese herkesin içinde tartakladığım için kraliyet muhafızları tarafından vurulmayacak mıyım?"

Ona biraz daha yaklaştı ve parmakları spor ceketini çekiştirdi. "Prensese itilip kakılmak istemiyorsa olmaz." Ağzına kadar eğildi -ve göğüslerine, cennet

Ona yardım et, neredeyse ona sürtünüyordu. "Ve bu gece ben sadece Alex'im, hatırladın mı?"

"Biliyorsun, Just Alex'ten biraz hoşlanıyorum." Adamın eli kızın vahşı, dalgalı ve kaygısız saçlarına gitti. Gözlerini kapattı, onun kollarında olmaktan mutluluk duyuyor gibi görünüyordu. Ona dokunmak zorundaydı. Parmakları çenesini sıyırdı, pürüzsüz tenini hissetti. Kadın onun dokunuşuna doğru eğildi ve adam çenesini eğip onu öptü.

Ağzı yumuşak ve tatlıydı ve tadı şarap gibiydi. Onun kendisine karşı titrediğini hissetti ve onu rahatlatmak, her şeyin yolunda olduğunu, onu öpmekten hoşlandığını bilmesini sağlamak istedi. Nedense, söz konusu samimi bir şey olduğunda kız ona inanılmaz derecede ürkek geliyordu. Yetiştirilme tarzının bir ürünü müydü? Yoksa göründüğü kadar masum muydu? Alex'in başka bir adamı öptüğü dşncesi içini çaresiz bir kıskanlılıkla doldurdu ve onu kendine doğru daha sıkı çekti. Kız onun kıızıydı, lanet olsun.

pcğ sahiplenici bir hal aldı. Luke'un dili kızın ağzının içine kayarak onu sahiplendi. Kızdan yumuşak bir inilti çıktığında ve kız her pcğe sanki hayatı onun ağzında olmasına bağlıymış gibi eğilmeye başladığında erkeklik gururunun kabardığını hissetti. Onu istiyordu. Onu otel odasına geri götürmek ve yapışan bluzunu üzerinden çıkarmak, bütün gece ona işkence eden güzel göğüslerini ortaya çıkarmak, dar kotunu uzun bacaklarından sıyırmak ve çıplak neye benzediğini görmek istiyordu. Onu becerirken saçlarına bir yumruk atmak ve-

Ve lanet olsun, o hâlâ bir kraliyet prensesiydi. Onunla konuştuğu için bile şanslıydı.

İsteksizce öpüşmeyi kesti ve onun küçük itiraz sesini duymazdan geldi. "Titriyorsun," dedi bluzunun üzerinden kolunu okşayarak. "Ceketimi ister misin?"

"Benim için soyunmayı mı teklif ediyorsun Luke Houston?" Başını cilveli bir açıyla eğmişti ama sesi zayıf ve nefessizdi, dudakları da adamın öpücükleri yüzünden morarmıştı. Tanrım, çok seksi görünüyordu. Son derece nefis. Nasıl olmuştu da kimse o kraliyet maliknesine girip onu kaçırmamıştı?

kendilerininmiş gibi? Nasıl oldu da bekar kaldı? Hepsi lanet olası aptallar. Hayatında gördüğü en nefis şeydi ve Hollywood'da pek çok seksi kadın görmüştü.

"Sizin için soyunmamı ister misiniz, Prenses? İsterim."

Gözleri büyüdü ve adamın gömleğine yapıştı. "Belki . . . Bugün değil. Ama yakında." Sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi ve parmakları adamın göğsünde esnedi.

Buz gibiydiler ve kendini aptal gibi hissetti. Tabii ki üşüyordu. Dağdaydılar ve hava nemliydi. Spor ceketini çıkarıp ona sardı. "Üşütmene izin veremem, Prenses. Gelecek hafta sete gelemeyeceksin."

Kollarını adamın kollarından geçirdi ve ceketini kendine doğru sardı, neredeyse aynı boyda olmalarına rağmen ceketin içinde biraz çocuk gibi görünüyordu. Kesinlikle aynı cüssede değillerdi. Kızın ona verdiği gülümseme şakacıydı. "Beni hâlâ sette istediğine emin misin? Orada olmamdan sıkılabilirsin."

"Hiç şansın yok." Eğer onu bir daha göremezse, ... şey, başlangıç olarak delirirdi. Belki de saraya gelir ve onunla tekrar çıkmasını isterdi.

Alex kıpırdamadan durdu ve yüzündeki ifade endişeliydi. "Bu işte pek iyi değilim Luke."

"Neyde iyi?"

"Randevu." Kollarından biriyle oynadı. "Muhtemelen biraz ileri gittiğimi biliyorum ama ben veliaht prensesim ve bir şeyleri beklemeye alışık değilim. Bir yerde kadınların hoşlandıkları bir erkeği elde etmek için zoru oynamaları gerektiğini okumuştum ama korkarım bu işe yaramayacak. Birbirimizi tekrar görecek miyiz? Elbette reddedebilirsin. Duygularım incinmez."

Reddetmek mi? Onu açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi öptükten sonra mı? Pek olası değil. "Senin hakkında ne hissettiğimi göstermek için seni tekrar öpmem mi gerekiyor?"

"Yapabilirsin," dedi ve tekrar yaklaştı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu yumuşayana ve bir kez daha iç çekene kadar öptü. "Seni tekrar görmek istiyorum,

Prenses Alex falan filan," diye mırıldandı. "Bunu nasıl yapacağız?"

Kıkırdadı. "Benim halkım senin halkınla iletişime mi geçecek?"

Bu korkunç bir cevaptı ama yine de en doğrusuydu. "İki insan için lanet olası bir randevu ayarlamak neden bu kadar zor?"

Omuz silkti ve kollarını onun beline doladı. "Normal insanlar olmadığımız için mi?"

"Sanırım seninle çıkmamı sağlayacaksa normal olmamakla başa çıkabilirim."

Ona bakarken gözlerindeki ışıltı? Bu her şeydi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah Alex kahvaltı ederken hayallere dalmıştı ki, büyükannesinin büyük beyaz kedilerinden biri masanın üzerine zıpladı ve tabağının yanından geçti. Tostunu aldı ve gözünü bile kırpmadan yolundan çekti, aklı başka şeylerdeydi.

Luke'un ceketi gibi şeyler, ki hâlâ ondaydı ve hâlâ hafifçe onun tıraş losyonu kokuyordu. Köprüde paylaştıkları öpücükler ve sanki sırlarını paylaşıyorlarmış gibi onunla konuşma şekli gibi şeyler. Gülümsemesi ve onu öpmek için eğildiğinde burnunun onunkine çarpması gibi şeyler. Aralarında paylaştıkları küçük şakalar. Yürürken parmaklarını onun parmaklarının arasında birleştirmeyi sevmesi.

Luke Houston filmlerde seksi ve dinamikti. Luke Houston şahsen? O bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş haliydi. Kuru tostundan bir ısırık aldı ve hiçbir şeye gülümsemedi. Yarın sette olacaktı, bu yüzden büyükannesiyile kahvaltısını yaptıktan sonra sabah uğramak için plan yapacaktı-

"Alexandra." Büyükannesinin cılız sesi hâlâ odayı delip geçecek güce sahipti.

"Evet, Büyükanne?" Kendini biraz suçlu bir çocuk gibi hissederek doğruldu ve büyükannesine baktı. Kraliçe I. Alexandra Olivia seksenli yaşlarındaydı ama hala çoğu gün hesaba katılması gereken bir güçtü. Bazen kafasının karışık ve yorgun olduğu anlar oluyordu ama çoğu gün yirmili yaşlarındaki kadar keskin ve keskindi. Alex onu seviyordu ama aynı zamanda itaatsizlik etme korkusuyla da yaşıyordu. Büyükanne olayları Alex'le aynı şekilde görmediğinde inatçı ve acımasız olabiliyordu ve daha önce birden fazla kez karşı karşıya gelmişlerdi.

"Roderick hakkında ne düşünüyorsun?"

Roderick mi? Alex sandalyesinde doğruldu ve dikkatini toplamaya çalıştı. Bildiği tek Roderick kuzeniydi, Saxe-Gallia'daki kraliyet ailesinden biriydi. "Kuzen Roderick mi?"

"Evet. Evlenmeye meyilli misin, eğer öyleyse onun hakkında ne düşünüyorsun?" Büyükannenin şahine benzeyen gözleri geniş kahvaltı masasının karşısından Alex'e bakarken, yaşlı kadın rahatça gazetenin bir sayfasını çevirdi.

Alex'in az önce aldığı tost lokması ağzının damağına yapışmıştı. Marry? Roderick'le mi? Sertçe yutkundu ve sonra sıcak çayından bir yudum içti. "I . . . Bilmiyorum. Evlilik hakkında gerçekten düşünmedim."

Büyükannesi önündeki kâğıdı katladı ve Alex'i şaşırtarak ona doğru fırlattı. "Yani bana bunun bir kaçamak olduğunu mu söylüyorsun?"

Alex titreyen elleriyle kâğıdı aldı. Bir kedi miyavladı ve elini itti, ama o görmezden geldi. Gazete Bellissime ulusal gazetesiydi ve Alex ön sayfada, Fransa'daki köprüde Luke'u öpüyordu. "PRENSESİN HOLLYWOOD AŞIĞI" manşeti cesurca atılmıştı.

Altında daha küçük bir başlıkla devam ediyordu. KRALİYET SARAYINDA SKANDAL MI? YOKSA KRALİÇE TARAFINDAN ONAYLANDI MI?

Alex tekrar yutkundu, kendini bir çocuk gibi hissediyordu. "I . . ."

"Randevuya çıkmak için izin istemedin." Kraliçe'nin sesi sertleşmişti. "Kuralları biliyorsun Alexandra. Biz Bellissime halkının sesiyiz. Her hareketimiz ve sözümüzle onları temsil ediyoruz. Bunun nasıl bir mesaj verdiğini düşünüyorsunuz?"

Luke Houston'ın gerçekten karşı konulmaz olduğunu mu? İnsan olduğumu ve seksi bir adama aşık olduğumu mu? "Özür dilerim-"

"Üzülme," diye tersledi kraliçe. "Sadece sarayın nasıl bir tepki vermesini istediğinizi söyleyin. Bu, annenizin görmemezlikten geldiğim adi Monako ilişkilerine benzer bir kaçamak mı?"

Alex'in gözleri büyüdü. Biliyor muydu?

Yaşlı kadın mücevherli bir el salladı. "Ben aptal değilim, Alexandra. Annenin uzun zamandır mutsuz olduğunu biliyorum. Sağduyulu olduğu ve taht için sıraya girmediği sürece kimsenin umurunda değil. Ama sen benim varisimsin." Kartal gözlü bakışları Alex'e odaklandı. "Yani?"

Fotoğrafa baktı. Grenli bir fotoğraftı ama köprüde, saçları başının etrafında uçuşurken onun olduğuna şüphe yoktu. Tanrım, o resimde çok uygunsuz ve tamamen mutlu görünüyordu. Normalde fotoğrafçılara mükemmel pozlar verir, yıllarca ellerini nasıl tutacağı, başını nasıl eğeceği, dişlerini ne kadar göstereceği konusunda pratik yapardı. Bu doğaldı ve harikaydı. Daha fazlasını istiyordu. "Bu bir kaçamak değil," dedi sakın bir sesle. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Onunla tekrar çıkmak istiyorum."

"O zaman saray buna göre bir açıklama yapacaktır." Büyükanne peçetesini katlayıp kucağına koydu ve çay fincanını eline aldı. "Prenses bir Amerikalıyla çıkıyor ve şu anda mahremiyet istiyor."

Alex tamamen şok olmuştu. "Sen . . . destekliyor musun? Gerçekten mi?"

Kraliçenin çizgili yüzü yumuşadı. "Alexandra, canım. Sen benim varisimsin. Daha da ötesi, sen benim torunumsun. Seni ve anneni çok seviyorum ve annenin taç uğruna mutsuz bir evliliğe nasıl katlandığını çok iyi biliyorum. Seni bu dünyaya getirmiş olsa bile, bundan büyük pişmanlık duyuyorum. Ve eğer seni onun çektiği acılardan kurtarabilirsem, kurtaracağım."

"Teşekkür ederim." Alex kalkıp büyükannesine sarılmak istedi ama onlar sarılacak tipler değildi. Masanın karşısından ona gülümsemekle yetindi. "Anlayışın için teşekkür ederim."

Kraliçe ona sadece göz kırptı.

Şehrin öbür ucunda, Luke yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle gazeteye bakıyordu. Manşet çılgılık atacak kadar kalındı: PRENSESİN HOLLYWOOD'LU SEVGİLİSİ. Fotoğrafta

Alex'in yüzü onunkine yapışmış, saçları uçuşuyordu. Tanınmayacaklarına dair ona yemin etmişti. Yalnız bırakılacaklarına.

Yanılmıştı ve onun mahremiyetini tehlikeye attığı için kendini bir pislik gibi hissediyordu.

Ancak reklamcısı çok heyecanlıydı.

"Tanrım, Luke. İşleri yarım yamalak yapmıyorsun, değil mi?" Beckee telefonda mırıldandı. "Bir açıklama yapabilir miyiz? Lütfen? Lütfen?"

Luke kâğıdı bir kenara fırlatarak, "Açıklama yok," dedi. Hayal kırıklığına uğramış bir halde elini yüzüne sürdü. "Her şeyin unutulup gitmesini istiyorum."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Beckee'nin çığlığı o kadar yüksekti ki telefonunu kulağından uzak tutmak zorunda kaldı. "Hollywood'un yükselen en seksi yakışıklısı Avrupalı bir prensesle çıkıyor. Bu konu kapanmayacak dostum. Hem de hiç. Mümkün olan her magazin gazetesinde yer alacaksın. Ama doğru açıklamayı yaparsak, bundan faydalanabiliriz. Seni-"

"Açıklama yok." Alex'le konuşması gerekiyordu. Özür dilemeliydi.

Bir şeyler. Muhtemelen yıkılmıştı. Bundan sonra onu tekrar görmek isteyecek miydi?

"Luke, bunu konuşmamız gerek." Beckee artık sinirlenmişti. "Film için yapabileceğın en büyük reklam bu, tabii Bir dakika. Film vizyona girene kadar onunla çıkmayı erteleyebilir misin?"

Luke, "Ben gidiyorum," dedi ve telefonu kapattı. Tanrım, ne dağınıklıktı. Gözlerini otelin tavanına dikti. Bazı günler aktör olmak tam bir baş belasıydı. Rolün verdiğı heyecana ne olmuştu? Kendini başka bir karakterin içinde kaybetmenin? Yüzünüzü ekranda görmenin? Şimdi kimin kiminle çıktığında kayboluyor gibiydi.

Telefonunu yere koyar koymaz, gelen kısa mesajlarla uğuldamaya başladı.

Beckee: Özel bir röportaja ne dersiniz? Bunlardan birini yapacak mısınız? Sadece küçük bir TV programı! Late Nights'tan biri. Büyük bir şey değıl!

Arkamdan iş çevirdiğine inanamıyorum.
Kariyerin için yaptığım onca şeyden sonra! BENİ ARA.

Hey, kardeşim. Prensesle ilgili gazeteleri gördüm. Senin için sakal mı bırakıyor? Yoksa tam tersi mi? LOL.

Beckee: Haftalık Medya seni kapak yapmak istiyor!!!
Bir açıklama yapabilir miyiz? Lütfen!!! Sadece küçük bir tane!

Telefonunu tamamen kapattı. En azından artık sürekli gelen mesajlar duracaktı. Duş aldı ve otelin spor salonuna gitmek için giyindi. Belki biraz ter atmak aklını yaklaştıran karmaşadan uzaklaştırabilirdi. Eşofmanlarını ve spor ayakkabılarını giydi ve bir önseziyle balkona çıkıp aşağıya baktı.

Otelin önü, ellerinde kameralar, endişeyle bekleyen fotoğrafçılarla doluydu. Arabalar Bellissime'in dar sokaklarını görebildiği kadarıyla kapatmıştı ve sinirli sürücüler kalabalığın arasından geçmeye çalışırken kornalar çalıyordu.

Hay sikeyim. Bu onun için miydi?

O izlerken siyah bir sedan yanaştı, kaputundan iki küçük Bellissime bayrağı sallanıyordu. Fotoğrafçılar aracın etrafında kümелendi ve Luke gerildi. Prenses onu otelinde ziyarete mi geliyordu? Elbette bu kötü bir fikir gibi görünüyordu, değil mi? Ama pencereden uzaklaşamadı ve kapı açılırken nefesini tuttu.

Siyah takım elbiseli bir adam dışarı çıktı. Luke hayal kırıklığına uğramış bir halde kendini itti ve perdeleri tokatlayarak kapattı. Şimdi de suratsız bir okul çocuğu gibi davranıyordu, değil mi? Biraz kendi kafasından çıkması gerekiyordu. Kesinlikle spor salonuna gitme zamanı gelmişti. Bir müzik çalar çıkarıp koluna taktı ve koridorda asansöre doğru ilerledi.

Öne doğru adım attığında kapı açıldı ve karşısında siyah takım elbiseli, başında siyah bir şoför kasketi olan bir adam duruyordu. Luke'u gördüğüne şaşırılmış görünüyordu. "Bay Houston?" Bir zarf uzattı.

Luke kulaklıklarını çıkardı ve inceledi. "Nedir bu?" Kırmızı halıda eline her türlü tuhaf şey tutuşturulmuştu ama bu sıradan bir zarfa benziyordu.

"Sanırım bu bir davet efendim." Adam ellerini kavuşturdu ve bekledi.

Luke zarfla oynadı. Adam gitmeyince kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Cevabınızı beklemem gerekiyor, efendim."

"Ah." Luke başparmağını mühürlü kapağın altına sokup yırtarak açtı ve içindeki kartı çıkardı. Düz yumurta kabuğu rengindeydi, ön yüzünde Bellissime'in ulusal sembolü vardı. İç kısmı özenle basılmıştı. Veliaht Prenses Alexandra Olivia III tarafından bu akşam yemeğine davetlisiniz. Bir şoför saat tam yedide sizi almak için orada olacak.

Yazının altına kadınsı bir elle bir not karalanmıştı. Umarım kızmamışsındır. Bu gece beni görmeye gelir misin? Söz veriyorum burada köprüdekinden daha fazla mahremiyetimiz olacak! En iyi dileklerimle, Alex.

Yavaş bir gülümseme ağzını kavislendirdi. Hiç vakit kaybetmemişti, değil mi? Bu cesur bir hareketti ve utangaç prenses için cesurca bir hareketti. Gazeteyi gördüğünü tahmin ediyordu ve muhtemelen onun da gördüğünü biliyordu. O zaman Go'yu zorluyordu. Eğer Go onunla gerçekten ilgileniyorsa -fotoğrafçı güruhu peşlerindeydi- ona bir fırsat veriyordu. Eğer geri çekilmek isterse, resmi daveti çok fazla incinmeden reddedebilirdi.

Davetiyeyi tekrar katlayıp kapattı ve bekleyen adama baktı. "Gündelik mi resmi mi?"

"Saray gündeliği, efendim."

Bu muhtemelen siyah kravat değil ama yine de resmi anlamına geliyordu. "Lütfen prensese orada olacağımı söyleyin."

Adam başıyla onayladı ve asansöre geri döndü.

Luke adam gidene kadar bekledi ve sonra zarfı cebine soktu. Sırıtiyordu. Bu gece Alex'i tekrar görecekti. Sinsi prenses.

Bekleyemedi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Üç Hafta Sonra

Beckee Luke'un kulağına, "Tam bir medya çılgınlığı," dedi. Kendisi için gönderilen sedanın arka koltuğuna oturdu ve reklamcısı heyecanla kulağına bir şeyler söyledi. "Will ve Kate'in evliliğinden beri insanlar her türlü kraliyet ailesine deli oluyor. Prenses Alex'in genç ve güzel olması ve senin de Luke Houston olman? Gazeteler burada çıldırmış durumda." Beckee'nin masasında bir şeyleri karıştırdığını duyabiliyordu. "İnsanlarla konuşman için bir sürü talep alıyorum. -Barbara Walters, Oprah, adını siz koyun. Akın akın!" Sesi heyecanlanmış gibiydi.

Sular altında mı kalmış? Bunun yarısını bile bilmiyordu. Luke yavaşça ilerleyen sedanın camından dışarı bakarken yüzünü buruşturdu. Bellissime'de medya daha da kötüydü. Avrupa'nın her ülkesinden fotoğrafçılar ve muhabirler Alex'le birlikte fotoğraflarını çekmek için bir ekip göndermiş gibiydi. Otelde onu rahatsız ettiler. Sete gittiğinde kapıların etrafında kümелendiler. Alex onu randevularından birine her çağırdığında arabaya üşüşüyorlardı. Hatta insanlar kraliyet sarayının kapısının önünde kamp kurup onun (ya da kızın) fotoğrafını çekmeye çalışıyordu. Peşinde bir koruma grubu olmadan tuvalete gidemeyecekmiş gibi hissetmeye başlamıştı. Mahremiyet hızla geçmişte kalmaya başlamıştı ve Luke yıllarca Hollywood'da basamakları tırmandıktan sonra buna alışacağını düşünmüştü.

Bir kraliyet prensesiyle çıkmanın işleri tamamen farklı bir stratosfere taşıdığı ortaya çıktı. Kahretsin, hatta

helikopterler onları takip ediyor, haber alma umuduyla.

Medya çılgınlığına değdi mi?

Kesinlikle evet.

Alex'in yanında olmak tam bir keyifti. Onun gibi biriyle daha önce hiç tanışmamıştı. Eğlenceli, şakacı, zeki, kendisine yöneltilen her konuda sohbet edebilen ve onu her zaman şaşırtmayı başaran biriydi. Sosyal ortamlarda kendine son derece güveniyordu ama iş ona ve öpüşmeye geldiğinde utangaçtı. Luke ona tam anlamıyla bağımlıydı. Geceleri rüyasında onu görüyor, uyandığında onu düşünüyor ve Alex'le daha fazla zaman geçirmek istediği için filme odaklanmakta zorlanıyordu. Alex onu tüketiyordu ve başka kadınların yanında hiç böyle olmamıştı.

Beckee kulağına bir şeyler fısıldamaya devam ediyordu ama Beckee onu dinlemiyordu. En sevdiği eğlence olan Alex'i düşünmeye geri dönmüştü. Bu gece sarayda baş başa sakın bir akşam yemeği yemek istiyordu, çünkü gitmeye çalıştıkları son restoranda (kılık değiştirmelerine rağmen) tıklım tıklım dolmuşlardı. Kraliyet bahçeleri de vardı ve Luke gece geç saatlerde Alex'i gizlice oraya götürüp sevmenin hayalini kuruyordu. Etrafları sürekli insanlarla çevriliydi, bu yüzden yakınlaşmak zordu - gerçi ikisi de bunu denemekten yoksun değildi. Sanki aralarında bir elektrik bağı vardı ve insanlar düğmeyi sürekli kapalı konuma getiriyordu. Çok sinir bozucuydu.

"Düşündüğünüz süper kahraman senaryosu hakkında bir yorum yapmak ister miyiz? Hayranları harekete geçirelim mi?"

"Hmm?" Luke dikkatini vermeye çalıştı. "Hangi süper kahraman senaryosu?"

"Birden fazla mı var? Büyük tentpole prodüksiyonu!"

Aslında son bir hafta içinde dört rol almıştı, hepsi de aksiyon ya da gişe rekorları kıran türdendi. Elbette çok heyecanlıydı... ve biraz da hayal kırıklığına uğramıştı çünkü

Onları oyunculuğu için değil, bir prensesle çıktığı için kazanmıştı. Tüm bunlar onu işi konusunda inanılmaz derecede alaycı ve hayranlarına karşı daha da temkinli yapmıştı. Eğer hayranları

Medya, belki de A listesine ulařmaktansa B listesinde kalmasının daha iyi olacađını dűřűnűrdű.

şu anda bu konuda bir seğeneği olduğundan değil.

Sedan sűrűnerek sarayın kapısına kadar gitti ve orada bir grup insanın beklediđini gűrdű. Her zamanki fotođrafçıların yanı sıra bir barikat kurulmuř ve birkaç genę kız ellerinde pankartlar tutuyordu: SENİ YűREKTEN SEVİYORUZ LUKE! BELLISSIME'IN EN SEVDİĐİ AKTűR!

Ah, lanet olsun. "Seni bırakayım Beckee. İmza almaya gitmem gerek."

"Git ve insanları fethet, tatlım!"

Telefonu kapattı ve yanındaki koltuğa fırlattı. "Bir dakika durabilir miyiz?"

řofűr -Alex'in řofűrű- kařlarını ęatarak ona baktı. "Bunun akıllıca olduđundan emin deđilim, efendim."

"Bu bir tűr řey. Çocukları hayal kırıklıđına uđratmamaya çalıřıyorum. Sadece birkaç imza atıp birkaç fotođraf ektireceđim ve sonra geri dűneceđim." Eđer birileri onu gűrmek için saatlerce bekliyorsa, en azından bir imza atabileceđini dűřűndű. Ayrıca, hayranlarını hayal kırıklıđına uđratmak kűtű bir karmaydı. Paparazziler? Onlar umurunda bile deđildi ama iřin içinde hayranları varsa? Onları mutlu etmek istiyordu. Çocukken bűyűk isimlerden etkilendiđini hatırlıyordu. Setteki ilk gűnűnde yıldızlara vurulduđunu hatırlıyordu.

Araba durdu ve Luke inip el salladı.

Barikatın arkasındaki kız kalabalığı çığlık atıyor, posterleri çılgınca sallanıyordu. Kapıdaki saray muhafızları kaşlarını çattı ama gűrev yerlerini terk etmedi.

Kameralar parlarken ve telefonlar havaya kalkarken Luke kalabalığa "Sadece bir dakika kalabilirim," diye seslendi. "Sadece herkese merhaba demek ve desteğiniz için teřekkűr etmek istedim." İlerledi ve ona doğru Sharpie'lerle birlikte fotoğrafları fırlatıldı. İlkini kaptı ve hayranını selamladı, resmi imzaladı ve ardından zorunlu selfie için eğildi.

Sevinę çıđlıkları ona birkaç kiřinin gűnűnű aydınlattıđını sűyledi ve bir sonraki resme uzandı. Bir sonraki

Kalabalık barikatı itti ve barikat sallanarak korumalardan birinin ilerlemesine neden oldu. Arkadaki birkaç kişi itişmeye başladı ve bir kamera yüzüne çok yaklaştı.

"Herkes sakın olsun lütfen," dedi Luke yüzündeki gülümsemeyi koruyarak. "Herkes için imza atacağım, tamam mı? İtmek yok, lütfen."

"Seni seviyorum Luke!" diye feryat etti arkadan biri.

"Ben de sizi seviyorum," diye karşılık verdi ve seyirciler kahkahalara boğuldu.

Luke bir resim daha imzaladı ve selfie çekmek için eğildi. Öndeki kız kısa boyluydu ve bu yüzden yüz yüze gelebilmeleri için korkulukların yanına çömeldi. Kalabalık tekrar dalgalandı ve biri gömleğini yakaladı. Diğer eller de onu yakaladı ve ıglıklar kulakları sağır eder hale geldi.

Bir an sonra bir el onu geriye doğru çekti ve kafası korkuluğun metaline çarptı. Başından kör edici bir acı geçti ve sonra her şey karardı.

"Bay Houston yaralandı." Leydi Margaret Alex'in odasına koştu.

Alex telefonunu düşündüğü tuvalet masasından başını kaldırdı. Kraliçe bunları yakışksız buluyordu ama Alex "ne olur ne olmaz" diye özel bir tane tutuyordu ve Luke da arada sırada ona mesaj göndermeyi seviyordu. Aşk acısı ektiğı bir anda bazılarını yeniden okumuştı. Telefonu elinden bıraktı ve ipek sabahlığının kuşağını sıktı. Yakında Luke'la bir randevusu vardı ve tam da giyinmek üzereydi. "O ne?"

"Yaralandı. Kapıların hemen dışında imza dağıtıyordu ve bazı hayranları ona saldırdı. Başını barikata çarptı ve bayıldı." Margaret ellerini ovuşturdu. "Ne yapmamız gerekiyor?"

Kalbi acıyla sıkıştı. Oh, Luke. Lütfen iyi ol. "Beni ona götür."

"Ama ..." Margaret kekeledi. "Giyinik değilsin!"

Sanki şu anda bunun bir önemi varmış gibi? Alex aceleyle odasından çıkıp merdivenlerden indi, Margaret de arkasından. "Nerede o?"

"Sanırım onu Yeşil Salon'a getirdiler." "Peki ya kraliyet doktoru? Çağrıldı mı?"

"Bilmiyorum-"

Alex son birkaç merdiveni hızla inip Yeşil Salon'a doğru koşarken, "Bul onu," diye bağırdı. "Ve saray sekreterine ona ihtiyacım olduğunu söyle!" İşler kontrolden çıkmadan önce bir tür açıklama yapmaları gerekiyordu.

Bir an sonra salona daldı, kalbi göğsünde öyle bir çarpıyordu ki derisini delip geçeceğini düşündü. İşte oradaydı, leylak rengi bir kanepede yatıyordu, yüzü tamamen solgundu, kolları koltuğun kenarından sarkıyordu. Bir muhafız alnına kanlı bir bez tutuyor, bir diğeri de yakınlarda volta atıyordu.

Aman Tanrım.

Luke'un yanına koşarken iki muhafız hemen gözlerini kaçırdı. "Başından mı yaralanmış?"

"Evet, Majesteleri." Muhafızlardan biri öksürdü ve Luke'un başına bez tutarken Alex'le göz göze gelmekten özellikle kaçındı. "Barikata oldukça sert çarptı. Kalabalık çok hızlı bir şekilde asileşti."

"Doktor çağrıldı," dedi, adamdan bezi aldı ve yaraya bakmak için kaldırdı. Çok fazla kan vardı ama kafa yaralarının çok kanadığını biliyordu. Paniğē kapılmadı. "Sokaktaki kalabalık dağıldı mı?"

"Muhafızların komutanı şu anda bu konuyla ilgileniyor, Majesteleri."

"İyi." Luke'un yanağını okşayarak başka yaralar olup olmadığına baktı ama onun dışında iyi görünüyordu. Tanrı'ya şükür düzenli nefes alıyordu da. Kalbinin çarpması durdu ve kontrolü ele almaya başladı. Ona bakıyor olacaktı. "Margaret'ten doktoru getirmesini istedim, sekreter de gelecek. Bu odanın korunmasını istiyorum,

ve bu sarayın dışına yayılmayacak. Beni anlıyor musunuz?"

"Elbette, Majesteleri." Her iki muhafız da eğildi.

"Biriniz biraz su ve temiz bez getirsin. Diğer lütfen kapının dışında kalsın. Margaret ya da bahsettiğim kişiler dışında kimse içeri girmeyecek.

Kraliçe bugün nerede?"

"Sanırım bir kurdele kesimi için dışarıda, Majesteleri. Anneniz Yunanistan'da tatilde."

Başını salladı. İyi oldu. Endişelenecek daha az şey vardı. Bunu ne kadar küçük tutabilirse o kadar iyiydi.

"Teşekkür ederim, beyler."

Muhafızlar odadan çıktı ve Luke ile yalnız kaldı. Bacaklarını düzeltti ve ayakkabılarını çıkararak onu rahat ettirmeye çalıştı. Yakındaki bir şezlongun üzerinde küçük işlemeli bir yastık vardı ama başının altında zaten bir yastık vardı ve mümkünse hareket etmesini istemiyordu. Taze bezleri ve suyu ya da doktoru beklerken onun üzerinde kıpırdandı.

Bunların hepsi onun suçuydu. Alex onun yakışıklı yüzüne baktı ve ağzını onunkine bastırma isteğine direndi. Bunun yerine onun elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi.

Bazı şeylerin değişmesi gerekecekti, bu çok açıktı.

Luke'un gözleri faltaşı gibi açıldı ve elini sıktı.

"Hey, Prenses."

"Kımıldama," dedi ona usulca. "Doktor yolda geliyor."

"Ben iyiyim. Sadece biraz başım ağrıyor." Ayağa kalkmaya başladı ama Alex, sadece hakarete uğradığı korkunç durumlarda kullandığı en keskin prenses bakışıyla onu dondurdu. "Ya da burada uzanırım ve bana bakmana izin veririm."

"Daha iyi."

Doktor geldiğinde Alex, Luke'un alnındaki kurumuş kanın büyük bir kısmını dikkatlice yıkamış, Margaret'in getirdiği elbiseyi giymiş ve saraydan bir açıklama yapmıştı. Medyaya Luke'un saray kapılarının dışında küçük bir takla attığı ve

bir sonraki duyuruya kadar doktor gözetiminde arazide kalacağını ve yaralanmanın ciddi olmasının beklenmediğini belirtmiştir.

Alex'i sarsan şey, tüm o beklenen şeydi.

Baş yaraları hakkında pek bir şey bilmiyordu. Luke'un yanında kaldı ve doktor onu muayene ederken elini tuttu.

Doktor kaşlarını çatarak, "Başındaki yarayı mı yıkadın?" diye sordu. "Onu bana bırakmalıydınız. Anormal miktarda kanama varsa sorunlara neden olabilirdi."

Alex sertleşti. "Var mı?"

Luke onun elini tekrar sıktı. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

Doktor Luke'un gözlerine bir kalem ışığı tuttu ve sonra parmağını takip etmesini sağladı. "Gözbebekleri aynı büyüklükte. Beyin sarsıntısı geçirmiş gibi görünmüyor. Yine de o yaraya dikiş atılması gerekecek ve beyinde şişme olmadığından emin olmak için önümüzdeki birkaç gün boyunca onu gözetim altında tutmak isteyeceğiz."

Beyinde şişme mi? Alex'in kalbi yeniden gergin bir şekilde çarpmaya başladı. "Onun için 24 saat bakım istiyorum," diye ısrar etti. "Saraya başka meslektaşlarınızı çağırmanız gerekiyorsa çağırın. Luke'un en iyi bakımı görmesini istiyorum."

"Biraz daha sıkarsan parmaklarımı kıracaksın Prenses," diye mırıldandı ona.

Oh. Adamın elini bıraktı ve sonra üzerine örttüğü battaniyeyle oynadı.

Doktor başıyla onayladı. "Aşırı uyarılmadığından emin olacağız. Bir süre telefon yok, televizyon yok, kitap okumak yok. Sadece rahatlayın."

Luke elini başına götürmeye çalıştı. "Bir film çekiyorum."

"Şu anda değilsin," dedi alaycı bir tavırla ve adam yaraya dokunamadan elini yakaladı. Doktora dönerek, "Bir sonraki emre kadar burada kalacak," dedi.

Doktorun gri kaşları birbirine yaklaştı. "Majesteleri, bunun uygun olduğundan emin değilim."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Neyin uygun olup olmadığına karar verecek olan benim. Ben veliaht prenses değil miyim?"

Doktorun yüzü kızardı. "Elbette, ama siz aynı zamanda bekâr bir genç kadınsınız-"

"Bu yirmi birinci yüzyıl, birinci değil. Bir erkekle aynı çatı altında kendimi onun beline atmadan da kalabilirim."

Doktorun yüzü utançtan morarmaya başlayınca sesini yumuşattı. "Luke her zaman gözetim altında olacak ve ona sürekli refakat edeceğiz. Odası korunacak ve her yerde ona eşlik edilecek. Gerekirse basına ek açıklamalar yapacağız."

"Peki ya kraliçe?" diye sordu doktor.

Alex tereddüt etmedi. "Kraliçe elbette Bay Houston için en iyi bakımdan başka bir şey istemeyecektir. Şimdi lütfen bununla ilgilenin."

Luke, onun buyurgan tavrından gurur duyuyormuş gibi uykulu bir sırıtışla ona baktı ve o da Luke'un elini tekrar sıkma isteğine direndi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Luke, başından yaralanarak geçirdiği bir haftanın çok uzun bir hafta olduğuna karar verdi. Her ne kadar doktor iyi olduğunu ve yaralanmanın önemsiz olduğunu söyleyerek çalışmasına izin vermiş olsa da Alex ağırdan almaya devam etmesi konusunda ısrarcıydı. Odasının ışıkları kasıtlı olarak kısılmıştı ve ziyaretçilere, telefonuna, internete, televizyona ya da okuyacağı yazılara izin verilmiyordu.

Kafa travması dışında güzel bir şeydi. Hollywood'un bitmek bilmeyen uğultusu azalmıştı ve onun yerini Alex almıştı. Her sabah onunla birlikte kahvaltı ediyor, yemeklerini onun yanında yiyor ve onunla aynı tatsız şeyleri yiyordu ve fazla bir şey yapamadığı için ona eşlik ediyor ve konuşuyorlardı. Çok uyukluyordu ama çoğunlukla konuşuyorlardı.

Onun sesini, boğuk, tatlı kahkahasını duymaktan hiç sıkılmıyordu. Kadına aşık oluyordu ve bu bir sorun olabilirdi. Kadın onun ulaşamayacağı bir yerdeydi ve bitirmesi gereken bir film vardı.

Gerçekten kontrol etmesi gereken bir film.

Luke, normalde kraliyet ailesini ziyaret etmek için ayrılan saray süitlerinden birinde, saray gibi bir yataktaydı. Sırtının arkasına bir düzine yastık yerleştirilmişti ve bacaklarını kabarık bir battaniye örtüyordu. Üzerinde Alex'in özel müşterisinin onun için satın aldığı pijamalar vardı ve eşyaları otelden alınmıştı. İyi dinlenmişti, ancak egzersiz yapmak için can atıyordu ve olabildiğince rahattı.

Alex onun yanındaydı, bir sandalyeye kıvrılmış, esnemesini bastırıyor ve daha sonra personele vermek üzere birkaç not yazıyordu. O her zaman

Uyanık olduğunu fark etmiş ve yeterince uyuyup uyumadığını merak etmişti.

Luke uzandı ve eliyle onu dürttü. "Yorgun musun?"

"Mmm? Hayır, ben iyiyim." Ona parlak bir gülümseme verdi. "Belki bir fincan çay daha içebilirim."

Evet, onun kahve içtiği gibi o da çay içiyordu. "Kendimi iyi hissediyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Doktorlardan biri muhtemelen bir hafta daha dinlenmeniz gerektiğini söyledi-"

"Ve diğer tüm doktorlar iyi olduğumu söyledi. Gerçekten, Alex. Dikişim bile gitti. Gördün mü?" Alnında yaranın olduğu yerdeki küçük kırmızı yarığı işaret etti.

Dolgun dudakları mutsuz bir şekilde birbirine yapıştı. "Telefonumu alabilir miyim?"

"Kesinlikle olmaz." Ona inatçı bir bakış attı.

"Nick'le konuşmam gerek."

"Nick'le çoktan konuştum. Sen iyileşene kadar çekimleri erteliyorlar."

Sinirli bir şekilde iç çekti ve sonra onu tekrar dürttü.

"Patronluk taslıyorsun."

"Ben veliaht prensesim."

Luke yastıklara geri yaslandı. "Yani hiçbir konuda söz hakkım yok mu?"

Yüz ifadesi biraz yumuşadı ve Alex rahatsız görünüyordu.

"Luke, zorba olmaya çalıştığımdan değil. Sadece-"

"Biliyorum, Prens. Sadece sinir bozucu. Sana söz veriyorum ben iyiyim. O günden beri başım ağrııyor ve bu arada sen benimle ilgilenmek için kendini yıpratıyorsun."

"Değilim," diye itiraz etti, sandalyede doğruldu.

"Öylesin." Yanındaki yatağı okşadı. "Neden gelip yanıma kıvrılmıyorsun? Birlikte kestirebiliriz."

Dudağını ısırды, bakışları yataktaydı. Yanaklarında hafif bir kızarma oldu. "Eğer biri bizi görürse-"

"Biri bizi görürse, tamamen giyinik, yan yana uyuyan iki yorgun insan görecektir. Ve şöyle düşünecekler

hiçbir şey yok."

Alex bir süre daha tereddüt etti. Yatağı tekrar okşadı ve kız yavaşça kalkıp defterini kapattı. "Yorganın altına girmeyeceğim."

"Sorun değil."

Yatağın kenarına doğru ilerledi ve usulca oturdu. Çok ilkel, onun prensesi. Luke biraz yana kayd ve ona yaklaşması gerektiğini işaret etti. Odanın kapısına baktı, sonra ayakkabılarını çıkarıp yatağın üzerinden ona doğru süründü.

Ve, lanet olsun. Üzerindeki battaniyenin kalın olmasına sevinmişti, böylece ereksiyonunu gizleyebilecekti. Kadının ona doğru süründüğü o küçük an mı? Bu onun fantezilerinde sonsuza dek yaşayacaktı.

Bu, ikinci aşamaya bile geçmeden biriyle çıktığı en uzun ilişki olmuştu. Tek yaptıkları öpüşmektir. Alex'i öpmek harika olsa da, onunla daha fazla yakınlık kurmayı arzuluyordu. Belki de şimdi buna yaklaşmanın tam zamanıydı. Ne de olsa o da bir insandı.

Yanına sokuldu, başını omzuna yasladı ve göğsünün kıvrımını yan tarafında hissetti. Kolu adamın beline gitti ve küçük bir iç çekti.

"Daha iyi misin?" diye sordu, boğuk bir sesle. Aleti onun yakınlığı karşısında sızladı.

Başını salladı ve parmağıyla kaburgasını dürttü. "Yine de uyumalısın."

"Tabii ki." Gözlerini kapadı ve rahatlamış gibi yaptı. Gerçek şu ki, yapamazdı. Sıcak, tatlı vücudu ona yaslanmışken, şampuanının kokusu burnundayken, saçlarının gıdıklaması tenindeyken olmazdı. Başını biraz eğebilirdi ve sonra yüz yüze gelebilirlerdi. Dudaklarını onunkilere değdirebilir, onu kendine doğru çekebilir ve eğer o da isterse her şeyi yepyeni bir seviyeye taşımaya hazır olduğunu bilmesini sağlayabilirdi.

Hafif nefes alış verişlerin yumuşak sesi düşüncelerini böldü.

"Alex?" diye fısıldadı, kendisine doğru kıvrılmış kadına bakarak. Gözleri kapalıydı, ağzı hafifçe gevşemişti. Uyumaya devam ediyordu.

Lanet olsun. Tabii ki, şimdi ona hamle yapmaya karar verdiğine göre, ona karşı bayılacaktı. Yine de bir sonraki anda kendini suçlu hissetti. Ona bakmaktan ve onun için endişelenmekten bitkin düşmüştü. Biraz uyumaya hakkı vardı. Başının tepesine bir öpücük kondurdu ve onu kendine doğru çekti. Vücudunun verdiği tepkiyi görmezden geldi ve rahatlamaya başladı.

Aleti sadece biraz daha beklemek zorunda kalacaktı. Bazı şeyler beklemeye değirdi ve Alex kesinlikle onlardan biriydi.

Alex uykusundan uyandı, kafası karışmıştı. Sıcaktı ve kendisini lezzetli hissediyordu, bir çift kol onu sımsıkı sarmıştı. Yanağı geniş bir göğsün üzerindeydi.

Luke.

Esnedi ve göğsünün üzerinden saate bakmaya çalıştı.

"Geç oldu," diye mırıldandı. Kolları onun etrafında sıkılaştı.

Uyanık mıydı? Oh, merhamet. Alex doğrulup ona baktı. "I . . . Uzun zamandır mı uyanıksın?"

"Bir süre." Luke'un ağzının kenarları gülümsedi. "O kadar yorgundun ki seni uyandırmaya kıyamadım."

"Saçmalık. Burada hasta olan sensin. Sen-"

Bir parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu.

"Hasta olan ben olabilirim ama prensesimin bana bakmaya çalışırken kendini tüketmesi doğru değil."

Onun sözleriyle meme uçları diken diken oldu. Prensesi mi? Onu elinde tutmak istediği bir şeymiş gibi söylemişti. El üstünde tutulan, değer verilen ve tapılan bir şey. Alex dudaklarını yaladı ve ona baktı. Adamın yüzündeki ifade yumuşaktı ama bakışlarında vücudunu tetikte tutan şehvetli bir ipucu vardı. Alex tereddüt ederken, adamın eli kolunda aşağı yukarı kayarak onu okşadı.

"İyi misin?"

O iyi miydi? Sevdığı adam başından yaralanmıştı ve ...
Oh.

O aşıktı.

Alex şaşkınlıkla ona baktı. Luke'a her zaman biraz aşık mıydı? Onu tanımadığı zamanlarda bile idealindeki erkeğin timsali gibi görünüyordu: yakışıklı, esprili, çekici ve ekran dışındaki röportajlarında kibar ve nazikti. Onu tanımak onun hakkındaki yüksek fikirlerini pekiştirmişti ve ... evet. Bu adama kesinlikle sırlıslıkla aşıktı.

İki kez düşünmesine fırsat vermeden eğilip onu öptü, dudakları nazik bir okşayışla onunkilere değdi.

Luke inledi ve kolları tekrar kıza dolanarak onu kendine doğru çekti. Dili kızın ağzına kayd ve sonra kız öpücüğün içinde kayboldu, ağzı ağızla ona yapıştı. Adam sert elleriyle Alex'i kalçaları Alex'in kalçalarını kavrayana kadar üzerinde sürükledi ve Alex Alex'in mahrem yerlerinin kendisine doğru bastırıldığını hissetti. Alex onun ağzına karşı nefesini tuttu ama durmak istemedi. Tüm bunlar harika ve heyecan vericiydi ve tam da istediği şeydi. İstemsizce kalçaları ona karşı sallandı ve onun alçak iniltisini duymaktan memnun oldu. Onun da kendini iyi hissetmesini sağlayabilirdi.

"Çok seksisin, Prenses." Adamın eli kızın saçlarına gitti, ağzı kızinkini derin, okşayıcı, ıslak öpücüklerle yağmalarken bile. "Ve sen de benimsin, değil mi Alex?" Diğer eli kolunda aşağı yukarı hareket etti, sanki ona daha fazla dokunmak istiyormuş ve izin aldığından tam olarak emin değilmiş gibi onu ovuşturdu.

"Hepsi senin," diye nefes aldı onun ağzına karşı. "Ben sana aidim Luke." Bu sözleri söylemek heyecan verici ve tuhaf bir şekilde güçlü hissettiriyordu.

Adamın nefesi kesildi ve eli göğsüne doğru kayarak onu nazikçe kavradı. "Sana dokunmak için haftalardır bekliyordum. Tam bir işkenceydi ama seninle geçirdiğim her an buna değer Alex. Gülümsemelerine, şampuanının kokusuna, herkese kendini önemli hissettirmene bağımlıyım,

O lanet gamzeni. . ." Başparmağı kadının gergin göğüs ucunda gezinerek vücuduna şok dalgaları gönderdi. "Bana birlikte birkaç dakika geçiremediği için çıldıran tek kişinin ben olmadığımı söyle."

"Değilsin." Kalçaları tekrar ona doğru sallandı. Onunla birlikte battaniyenin altına girmek istedi. Aşırı ısınmış, çıplak tenini onunkine bastırmak istedi. İstedi-

Biri kapıyı çaldı.

Alex sarsılarak ayağa kalktı, Luke'un üzerinden yuvarlandı ve yatağın diğer tarafına doğru tökezledi. Sandalyesine tırmanıp defterini aldı ve bir eliyle saçlarını düzeltti.

Aman Tanrım. Onu öpüyormuş gibi mi görünüyordu? Göğüs uçları kazağından belli oluyor muydu? Her ihtimale karşı onları saklamak için defteri göğsüne bastırdı. "Girin," diye seslendi. İçini rahatlatan şey, sesinin sabit olmasıydı.

Luke yastıklara uzandı ve bir elini karmakarışık saçlarında gezdirdi. Onun ifadesi de mülayimdi. İkisi de çok iyi oyunculardı.

Hemşirelerden biri elinde bir yemek tepsiyle odaya girdi. "Sadece seni kontrol etmeye geldim. Başınız nasıl?"

Luke kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, "Sorun yok," dedi. "Sadece iyi." Sesi sinirli geliyordu.

Alex ayağa fırladı. "Gerçekten gitmeliyim. Akşam olmadan halletmem gereken birkaç iş var." Luke'a kibarca gülümsedi ve hemşire yanından geçerken yüzündeki hayal kırıklığını görebildiğini umdu. "Sabah görüşürüz."

Ona başıyla selam verdi. "Görüşürüz Prens."

Döndü ve hızla uzaklaştı, odadan çıktı ve Bellissime Sarayı'nın uzun, yankılı koridorlarından birine girdi. Zihni yaramaz düşüncelerle dolup taşıyordu ama bir şey çok netleşmeye başlamıştı.

Luke'la ilişkisini bir üst seviyeye taşımak istiyordu. Onun yatağında olmak istiyordu. Herkesin olması gerektiğini düşündüğü tutucu prenses olmayı bırakıp istediğini almanın zamanı gelmişti.

O gece geç saatlerde, saraydaki herkes uyuduktan sonra Alex uyandı. Luke'u düşünüyordu.

Daha spesifik olarak, odasından çıkan gizli geçidi düşünüyordu. Bağlandığı odalardan birini mi? Luke'un odası.

Kraliyet ailesinden bağka kimse geçitten haberdar değildi. Annesi ölmüştü ve büyükannesi de geceleri etrafta dolağamayacak kadar yağlı ve kendi halindeydi.

Alex Luke'u görebilirdi. Onunla gizlice yatağa girebilirdi. Daha önce uyudukları zamanki gibi sadece sarılabilirlerdi, çünkü bu harikaydı. Ya da daha fazlasını yapabilirlerdi. Çok daha fazlası için hazırdı. Ve Luke'un fazla ikna edilmeye ihtiyaç olmayacağından şüpheleniyordu. Ama tereddüt etti, ne istediği ile neyin uygun olduğu arasında kaldı. Modern ağda bile olsa kraliyet prensesleri kendilerini erkeklerin kollarına atmazlardı. Ona gitmek, kendisine öğretilen tüm edep kurallarına aykırıydı. Eğer bu ortaya çıkarsa, büyük bir skandal olurdu. Gazetelerde mahvolurdu. Bellissime alay konusu olurdu. Skandal yıllarca, hatta on yıllarca sürerdi.

Ama kimse ğrenemeyecekti. Luke'un odası özeldi, saat geç olmuğtu ve kimse gizli geçidi bilmiyordu.

İpek bornozunun bağlarıyla oynadı, kararsızdı. Ya ona gittiye ve o da onu reddettiye? Ya da daha kötüsü, onu geri evirmezse ... ve sonra Hollywood'daki herkese bir kraliyet prensesiyle yattığı zamanı anlatırsa? Eğer bunu yapacaksa, ondan emin olmalıydı.

Ve emin olmasının hiçbir yolu yoktu. Bu bir inanç sıçraması olacaktı.

Elleri titredi ve tereddüt ederek cübbesinin kuğağını dğmleyip çözdü. Atlamaya hazır mıydı? Hiç yapmazsa ne olacaktı?

Hayatı boyunca bakire bir prenses olarak kalabilir, İngiltere Kraliçesi Elizabeth gibi.

Sonunda annesi ve büyükannesi gibi sevmediği biriyle evlenebilirdi.

Çünkü bu bekleniyordu. Ya da sıçrayabilirdi.

Alex aynada son bir kez saçlarını kontrol ettikten sonra gizli panelin düğmesine bastı. Bu onun hayatıydı ve ona ve istediği adama sahip çıkacaktı. Eğer tereddüt ederse... her zaman olduğu gibi sevgisiz bir rutinin içinde sıkışıp kalacaktı ve bundan bıkmıştı.

Luke'a bir şans vermek istedi. Lütfen, lütfen senin hakkında yanlışlığımları kanıtlama.

Alex odasının kapısının yanında bir el feneri bulunduruyordu ve onu yakıp dar ve gizli geçide doğru ilerlerken zihni dönüp duruyordu. Luke uyuyor muydu? Başından yaralı olduğu için uyumasına izin vermeli miydi? Doktorlar iyi olduğunu söylemişti ama onunla seks yapmak istediği için mi onu zorluyordu? Daha önce çok mu sert davranmıştı?

Şimdi ona yaklaşıp kaba olduğunu düşünür müydü?

Tanrım, kendi kafasından çıkması gerekiyordu. Hedefine varamadan kendini delirtecekti. Zihnini boşaltmak için yanağına hafifçe vurdu ve el fenerini farklı odalara açılan gizli kapılara doğru sallayarak Luke'un bulunduğu İmparatorluk Süiti'ni aradı. Yine tereddüt etti. Bu bir hata mıydı? Odasına girip Luke'u sorduğunda seks . . .

Bundan geri dönüş yoktu, değil mi? İstediği şeyin bu olduğundan kesinlikle emin olmalıydı. Alex el fenerini ayaklarına tutarak terliklerinin içinde parmaklarını oynattı. Bir adım ileri ya da geri.

Bir adım öne çıktı.

ONUNCU BÖLÜM

Luke uyumuyordu. Telefonu, bilgisayarını, kitapları ve televizyonu olmadığı için bir günde bu kadar çok şekerleme yapan bir adam? Geceleri uyuyabildiğine şaşırıyordu. Bunun yerine tavana bakıp düşünüyordu.

Kariyerini, filmi, geleceğini ve Alex'i düşünüyordu.

Son bir ay göz açıcı olmuştu. Reklamcısı, görünürlüğünü artırmak için başka yüksek profilli kadınlarla çıkmasını istediğinde hep geri adım atmıştı. Sosyal basamakları tırmanmaya meraklı değildi. Ama şimdi? Şimdi her şey sosyal bir merdiven gibi görünüyordu. Alex'le çıkıyordu ve son iki hafta içinde, oyunculuk yaptığı son sekiz yıldan daha fazla büyük rol teklifi almıştı. Heyecan verici olmalıydı. Onun yerine, bunu can sıkıcı buluyordu. Onu oyunculuk yeteneği için istemiyorlardı. Onu magazin manşetlerine çıkma yeteneği için istiyorlardı.

Nick'in de ona kızgın olduğundan emindi.

Luke'un iyileşmesini beklerken prodüksiyon büyük ölçüde durmuştu. Sette olduğu zamanlarda bile elinden gelenin en iyisini yapmamıştı. Nick tamamen farklı bir yol izlemeye karar verene kadar filmdeki açık seçik seks sahnesinde (neyse ki Alex orada olmadan çekilmişti) tereddüt etmiş ve yaygara koparmış, bunun yerine sahneyi karartmışlardı. Alex'in göreceğini bile bile Pam'le kamera önünde öpüşmek ona garip gelmişti. Nick bağıırıp çağırmış ama Luke pes etmemişti. Peki şimdi Luke yatak istirahatinde olduğuna göre? Nick'in saraya gelip ziyaret etmesi için sürekli daveti vardı ama bir kez bile gelmemişti.

Kızgınlık muhtemelen çok hafif bir kelimeydi. Rolü yeniden canlandırmanın eşiğinde olmak muhtemelen daha doğru olurdu ama Luke artık Hollywood'un en gözde oyuncusuydu, diye düşündü alaycı bir tavırla. Artık Luke'tan daha iyi bir gişe hasılatı elde etmesinin imkânı yoktu, bu yüzden birlikte sıkışıp kalmışlardı.

Ayrıca, Alex'in Nick'le değil Luke'la ilgilendiği ortaya çıktığında Nick'in kırılğan egosunun zedelendiğinden şüpheleniyordu. Bazen yöneticiler böyle komik olabiliyordu.

Alex'i. Düşünceleri ona, onun muhteşem yüzüne, gerçekten gülümsediğinde parlayan gamzesine gitti. Daha önce onunla yatakta ne kadar seksi olduğunu. Onu yatağın içine doğru çevirmek ve kendini onun üstüne atmak istemişti.

İlişkilerini çok yavaş ilerletmişlerdi, gerçekten çok yavaş. Onu istiyordu ve ondan daha fazlasını istiyordu. Onu daha önce yatağına aldıktan sonra mı? Orada tek başına olmak gerçekten çok yalnız hissettiriyordu.

Eli battaniyenin altına girdi ve Alex'in yumuşak ağzını ve onu öptüğünde çıkardığı küçük sesleri hayal ederek sikini okşadı. Kahretsin, çok güzeldi. O birkaç kapı ötede uyurken lüks yatak odasında mastürbasyon seansı yapmak yanlış geliyordu ama vücudundaki gerginlikten biraz olsun kurtulmazsa aklını kaçıracaktı. Alex'i düşünmek bile onu arzulamasına neden oluyordu. Sadece vücudunu değil, gülümsemelerini, alaycı konuşmalarını, basit neşesini de.

Prenses için çok kötüydü. Ve buna aldırmıyordu bile. Onunla birlikte olmak iyi ve doğru hissettiriyordu, sanki diğer yarısını bulmuştu.

Luke'un eli tekrar şaftını aşağı yukarı okşadı. Diğer yarısının şu anda koridorun sonundaki bakire yatağında olması çok kötüydü. Onun yanına gizlice girmeyi, yorganın altına girmeyi ve-

Duvar hareket etti.

Luke yatakta sarsılarak doğruldu ve ışığı yaktı. Bu saray eskiydi ama kesinlikle perili değildi, değil mi? Gölgeler hareket ettikçe kalbi küt küt atıyordu.

Ve sonra Alex dışarı çıktı.

"Prenses mi? Ne oluyor lan?"

Bir parmağını dudaklarına götürdü ve el fenerini kapattı, sonra duvara döndü ve eski bir tablonun alt tarafına dokundu. Duvar tekrar kapandı ve kadın ona doğru ilerledi.

Gözlerini dikti. "Bu gizli bir geçit mi?"

Başını salladı, saçları omuzlarına dökülüyordu. İpek bir gecelik giymişti ve yatakta ona doğru ilerlerken göğüsleri sallanıyordu. "Lütfen bu konuda bir şey söyleme Luke. Sadece kraliyet ailesi biliyor. Sadece acil durumlar için."

"Hiçbir şey söylemeyeceğim." Yatakta daha dik oturdu, örtüler beline kadar indi. Umarım Alex'in varlığının ve o ipeksi bornozun içinde olmasının hiç de yardımcı olmadığı ereksiyonunu gizlerlerdi. "Neden buradasın? Her şey yolunda mı?"

Cevap vermek yerine yatağa yaklaşmaya devam etti. Luke onun yanına geldiğinde, yatağın kenarına ya da yakındaki sandalyeye oturmasını bekliyordu. Bunun yerine onun üstüne çıktı ve onu öpmeye başladı.

Lanet olsun. Eğer bu ıslak bir rüyaysa, uyanmak istemiyordu. Luke bir iniltiyle elini kızın saçlarının arasına sokarak onu kendine doğru sabitledi ve son birkaç haftadır biriken tüm ihtiyaçla onu öptü. Kızın ağzı Luke'unla birlikte yumuşak ve tatlı bir şekilde hareket etti ve Luke kucaklaşmadan ayrılmadan önce boğazından zevk dolu bir ses çıkardı. "Seninle sevişmek istiyorum Luke."

"Prenses ... bebeğim, emin misin?" Onun kendisine karşı titrediğini hissedebiliyordu.

Başını salladı ve yüzünü onun boynuna gömdü. "Her şekilde birlikte olmamızı istiyorum. Beni istiyor musun? . . beni istiyor musun?"

Onu istiyor muydu? Delirmiş miydi? Onu istemekten deliye dönmüştü. Onu üzerinden kaydırarak yatağa yatırdı ve yanına uzandı. Sonra kızın elini avucunun içine aldı ve ağrıyan ereksiyonunun şişkinliğini hissedene kadar dikkatlice çarşafın altına doğru hareket ettirdi. "Bu sana ne anlatıyor?"

Küçük nefesi memnuniyet vericiydi. "Bu İçeri girmeden önce bir şeyi bölmüş olabilir miyim?"

Kıkırdadı ve onun güzel ağzına sokulmak için eğildi. Aletin üzerindeki o el ona çılgınca şeyler yapıyordu. "Televizyonu ve interneti olmayan bir adamı suçlayamazsın. Zaman geçirmek için bir şeyler yapmalısın. Prenseseimi düşünüyordum."

Kadının eli adamın şaftında sıkılaştı ve adamın nefesi neredeyse boğazından tıslayarak çıkacaktı.

"Beni mi düşünüyordun?" diye sordu nefesi kesilerek. "Her zaman." Luke'un eli onun yanında gezindi. "Sanırım takıntılı bir şekilde senin hakkında."

"Tek olmadığımı sevindim," dedi yumuşak bir gülümsemeyle.

Eli adamın şaftını ve taşaklarını sıktı. "Gerçi ben bu seviyeye gelmedim."

"Prenseler mastürbasyon yapmaz mı?"

Boğazından küçük bir şok nefesi kaçtı.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Eğildi ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Hollywood aktörleri öyle yapıyor ama. Özellikle de seksi prenseslerle çıkıyorlarsa."

Gözlerindeki bakış yumuşaktı ve onun ağzına bakarken dudağını ısırды. Eli sikinin üzerindeki yerinden kıpırdamamıştı ve itiraf etmeliydi ki eli orada hoşuna gitmişti.

Belki biraz fazla. "Ben seni öperken bana dokunmaya devam edecek misin, Prensese?"

"Sadece hoşuna giderse."

"Oh, çok hoşuma gitti." Onu tekrar öptü, dili ağzının kenarlarında geziniyordu. Kadın onun için açıldı ve öpücük daha da derinleşti. Adam kızın ağzına sokuldu ve kalçaları kızın eline doğru hareket etti, sanki ikisi birbirine bağıymış gibi. Kız buna karşılık olarak yumuşak, küçük bir inilti çıkardı. Adam onu tekrar öptü ve kadın dilini onunkine değdirmekle yetindi ve adam onun muhtemelen çok fazla öpüşme deneyimi olmadığını fark etti. Başını kaldırdı.

"Bakiresin, değil mi tatlım?"

Alex ondan geri çekildi, eli adamın sikinden fırladı. Şok olmuş ve biraz da utanmış görünüyordu. "Neden böyle bir şey söyledin?"

O tepki yüzünden mi? Harika öpüşen biri olmadığı ama deneyim eksikliğini verdiği tepkiyle telafi ettiği için mi? Sarayın onun çok fazla yatıya kalmasına izin verdiğini düşünmediği için mi? "Sadece korunaklı görünüyorsun, Alex. Bu kötü bir şey değil. Sadece seninle daha yavaş gitmem gerekip gerekmediğini bilmek istiyorum."

Bunun üzerine rahatladı. "Devam ettiğimiz sürece yavaş ya da hızlı gitmen umurumda değil."

"Ama sen bakırsın?"

Alex yavaşça başını salladı. "Bu bir şeyleri değiştirir mi?" "Sadece sen istersen değiştirir."

"İstemiyorum." Elini göğsüne götürdü ve çıplak tenine bastırdı. "Umarım benim hakkımda daha az düşünmüyorsunuzdur."

"Senin için dünyaları düşünürüm, Alex." Onu tekrar öptü, alt dudağının yumuşak, dudaklarını büzüştürmesine dikkat etti. Sonra daha aşağıdan, çenesinden aşağıya, sonra da boynuna doğru öptü. "Eminim bunu şimdiye kadar anlamışsındır."

Onun altında titredi ve elleri sanki güç almak için ona tutunmak istercesine omuzlarına gitti. "Genel olarak ilişkiler konusunda oldukça yeniyim. Bazı konularda beni es geçmeniz gerekecek."

"Ya da sadece üzerinde çalışabiliriz," dedi hınzır bir gülümsemeyle. "Sana pek çok şey göstermekten mutluluk duyarım." Luke ayağa kalktı ve elini cüppesinin sıkı kuşağına koydu. "İzin verir misin?"

Alex başını salladı, vücudundaki her şey utangaçlık çığlıkları atıyordu. Bir akşam yemeğinde bir düzine devlet adamıyla sohbet edebilecek bir kadındı bu, ama onun yanında utanıyor muydu? Garip ve alçakgönüllüydü. Onu rahatlatmak istiyordu ama alkol vermek dışında, onu rahatlatmak için kelimeler kullanması gerekecekti.

Kelimeler Luke'un iyi olduğu bir konuydu. Gerçi bunlar genellikle başkalarının sözleriydi ama Alex'in güzelliği ona ilham veriyordu. "Teninin yumuşaklığına bayılıyorum," dedi ve elini Alex'in belindeki kuşaktan kaldırıp bir süre oyalanmaya karar verdi. Bunun yerine, parmak eklemlerinin arkasını çenesinde gezdirdi. "Teninin benimkine karşı taç yaprakları gibi hissettirmesi.

Ne kadar güzelsin." Parmak eklemleri aşıya, boynunun zarif sütunundan aşıya ve göğüslerinin arasındaki kumaşın aralığına doğru sürüklendi. Oradaki yumuşak teni gözden geçirdi ve sonra öpmek için eğildi.

Nefes nefese kaldı ve elleri adamın saçlarına gitti.

"Çok mu hızlı?" diye sordu, göğüs dekoltesinin arasındaki küçük çıplak et parçasını yavaşça öperken. Kız mis gibi sabun kokuyordu, teni sıcak ve o kadar yumuşaktı ki adamın her yerini sızlatıyordu. Onun her santimini okşamak istiyordu.

"Ben iyiyim." Alex'in nefesi kesilmişti ama parmakları saçlarında kıvrılmıştı ve onu kendisinden uzaklaştırmamıştı. Dili tenine değdiğinde onun titrediğini hissetti. Bu küçük titremeyi seviyordu. Dilini amına götürdüğünde onun da böyle titremesini bekleyemezdi.

"Yani seni öpmemde bir sakınca yok mu?"

Küçük kahkahası soluk soluğaydı. "Eğer durursan ölebilirim."

"Oh, durmayı planlamıyorum." Dilini kızın teninde gezdirdi ve ardından çenesini kullanarak kumaşı biraz daha araladı. Kız biraz kıpırdandı ama uzaklaşmadı, o da bir sonraki adımı atmaya karar verdi. Elini tekrar kuşağa götürdü ve yavaşça düğümü çözerken onun yüzünü izleyerek oturdu.

Gözleri yüzünde parlıyordu, dudakları hafifçe ayrılmıştı ve o kadar niyetli ve ciddi görünüyordu ki aynı anda hem onu öpmek hem de gıdıklamak istedi. Seks eğlence ve rahatlama demekti ama Alex sanki bir şaka yapsa ya da gülse paramparça olacakmış gibi görünüyordu.

O anda ona bir tanrıçaymış gibi davranmaya karar verdi. Çünkü onun kendinden bir an bile şüphe etmesini istemiyordu. Ona hak ettiği şekilde tapmak istiyordu.

Düğüm açıldı ve ağzı kuruyarak kumaşı itti.

Alex'in vücudu muhteşemdi. Bundan şüphelenmişti elbette, ama giyinikken onu süzmek

yatağında yarı çıplak ve uzanmış haldeyken onu izliyordu. Teni kremi bir soluklukta ve şurasında burasında küçük benler vardı. Göğüsleri küçük ve yüksekti, soluk pembe uçları heyecandan gergindi. Karnı içeri doğru kıvrılmıştı, göbeği mükemmel bir çukurdu. Kenarları dantelli, ipeksi, soluk pembe bir külot giymişti ve bu külot aynı anda hem ağırbaşlı hem de günahkâr görünüyordu. Kalçaları genişlemişti ve orada biraz daha fazla dolgu vardı, bu da ona arkadan pompalarken tutmak için muhteşem olacak dolgun, yastıklı bir kış veriyordu.

Bu düşünce karşısında siki sarsıldı. Luke gözlerini kapadı ve inledi. "Tanrım, çok güzelsin. Sana dokunabilir miyim?"

"Tabii ki."

"Herhangi bir yer mi?"

Nefes nefese gülüşü son derece güzeldi. "Seni durdurmayacağım Luke. Bu yüzden buraya geldim. Bana dokunmanı istiyorum." Parmakları adamın teninde esnedi.

O zaman sormayı bırakacak ve almaya başlayacaktı. Luke, kızın tüm vücudu ortaya çıkana kadar bornozun kumaşını kenara itti ve bir parmağını kızın karnında gezdirerek onu düşünmeye başladı. Kadının teni bu küçük dokunuşa tepki olarak karıncalandı, tüyleri diken diken oldu. Meme uçları ikiz boncuklar gibiydi, sert ve sıkıydı ve adam onları tatmak istiyordu.

Kahretsin, onun tamamını tatmak istiyordu. Şu anda düpedüz açgözlü hissediyordu.

"Ben de seni çıplak görebilir miyim?" Utangaç sesi düşüncelerini böldü.

Yaralı bir aptal olduğu için zihinsel olarak kendine lanet okudu. Elbette o da bakmak istiyordu. Battaniyeleri itti ve sonra bir kenara atarak yere düşmelerine izin verdi. Üzerinde boxer'ından başka bir şey kalmamıştı ve kadının bakışları takdirle onun üzerinde gezindi. Bir parmağı kolundan aşağı inerek pazusundaki bir damarı çizdi ve onun da aynı şeyi sikine yaptığını hayal etti.

Bu düşünceyle neredeyse şortunun içine boşalacaktı. Ve sonra hemen çıkarmasını istedi, böylece ona şöyle bakabilecekti

onunla birlikteydi. Luke yataktan kalktı, şortunu neredeyse yırtarcasına çıkardı ve bir kenara fırlattı. İyi bir vücudu olduğunu biliyordu: Hollywood başrol oyuncularının, özellikle de aksiyon yıldızlarının seksi ve kaslı olmasını isterdi. Yine de bu ana kadar kadınların onayıyla pek ilgilenmemişti. Elleri kalçalarına gitti ve Alex'in uzandığı yatağın yanında yürürken siki dışarı çıktı. "Hâlâ çıplak olmamı sorun etmiyor musun?"

Ağzı gamzeli bir gülümsemeye kıvrıldı. "Daha önce de çıplak erkekler gördüm Luke. İnternet diye bir şey var."

O da ona sıırttı. Imp. "Görmek ve dokunmak iki farklı şey ama."

"O zaman henüz dokunmayacağıma söz veriyorum."

Lanet olsun. Bu dokunuşları hak etmek istiyordu.

"Kendime aynı sözü vermeyeceğim," diyerek tekrar yatağa tırmandı ve onun üzerine eğildi. "Çünkü sana her yerde dokunacağım."

Onun tekrar gözle görülür bir şekilde titrediğini gördü. "Öyle misin?" Sesi acı verecek kadar yumuşaktı.

Luke yavaşça başını salladı ve sonra dudaklarını öpmek için yukarı doğru hareket etti, ardından yavaşça aşağı doğru öpmeye başladı. Boynuna, köprücük kemiğine ve son olarak da bir aydır dokunmak için can attığı o güzel göğüslere. Dudakları o yumuşak, yumuşacık tenin üzerinde gezindi ve bir göğsünün eğimini hafifçe ısırdı. Ucuna doğru ilerledi ve bir meme ucunu yaladı, dilini ona doğru sürükledi.

Alex boğazından yumuşak bir inilti çıkardı ve elleri tekrar onun saçlarına gitti. "Tanrım, Luke ..."

Eğer böyle sesler çıkarmaya devam ederse, kendisi de inlemeye başlayacaktı. Dilini tekrar meme ucunun üzerinde gezdirdi ve eli diğer göğsüne gitti, onu kavradı ve sonra ağzıyla birlikte meme ucuyla alay etti. Nefes nefese kaldı ve adama yapıştı, adam onunla alay ederken sırtı kamburlaştı.

"Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam söyle," diye mırıldandı, sonra tekrar ağzına almadan önce pembe bir meme ucunu öptü.

"Daha fazla hoşuma giderse, parçalanabilirim," diye fısıldadı Alex ve dişlerini hassas çıkıntının üzerinde gezdirerek onu ödüllendirdiğinde tekrar inledi. Alex'in kalçaları onun altında kıpırdandı ve yatağın içinde hareket ederek Alex'i itmeye başladı.

Göğüslerine masaj yaptı ve sonra karnını öpmeye başladı. O ipeksi, soluk külot onu rahatsız ediyordu. Onları üzerinden yırtıp atmak ve onu bakışlarının önüne sermek istiyordu. Ağzını onun sıcak etine gömmek ve ihtiyacını hissetmek -ve tatmak- istiyordu.

Ve kendine yavaş gitmesi gerektiğini hatırlattı, lanet olsun. Çünkü Alex internette bir şeyler gördüğünü söylemişti ama görmek ve deneyimlemek? Aynı şey değildi ve Alex'in onu arzuladığı kadar onun da kendisini arzulamasını istiyordu.

Yavaş ve şehvetli. Henüz külot yırtmak yok.

Luke daha aşağılara indi, dili kadının göbek deliğine değdi. Elleri külotuna gitti ve parmaklarını bandına sürttü, sonra durdu, tepkisini ölçmek için bekledi. Kız ona karşı hareket etti, ellerini itti ve sanki kumaş parçasından kurtulmaya çalışıyormuş gibi kıpırdandı.

Bu onun için yeterince iyiydi. Parmaklarını kumaşın içine soktu ve minik külotu kalçalarından aşağı sürükledi. Ve sonra onu inceledi. Daha koyu sarı saçlar, özenle kesilmiş. Cinsel organının yarığından pembe dudakları görünüyordu. Bukleleri nemliydi, bu da tahrik olduğunu gösteriyordu.

Ve kıvranıyordu. Çok değil, sadece bakışlarının farkında olduğunu belli edecek kadar kıpırdanıyordu.

"Ne?" Alex bir süre sonra sordu. "Gözlerini dikmiş bakıyorsun." "Sadece manzaraya hayran hayran bakıyorum," dedi. "Ve bakmamaya çalışıyorum bir yanını ve diğer yanını yalayacağım."

Nefesi boğazında düğümlendi ve hareketsiz kaldı. "Bu kötü bir şey mi?" diye sordu bir süre sonra.

Luke kıkırdadı ve külotu bir kenara fırlattı. Onları daha sonra bulacak ve belki de onu daha fazla takıntı haline getirebilmek için saklayacaktı. "Hiç de kötü bir şey değil. Sadece çok güzel bir amın var."

"Teşekkür ederim," dedi, sesi oldukça ciddiydi.

Tanrım, bazen çok sevimli oluyordu. "Neden şu kalçalarından birini omzuma koymuyorsun?"

Kaşları aşağı indi. İtaat etmek için bir dizini kaldırdı ve sonra yüzünde sıcak bir kızarıklık belirdi. "Luke, emin değılim-"

Çok fazla düşünüyordu. O zaman ona düşünmesi için zaman vermeyecekti. İleri, kalçalarının arasına doğru itti ve ağzını tenine gömdü. Kadının yüksek sesle nefesini kesmesi, sanki bırakırsa dağılacakmış gibi saçlarına yapışması kadar tatmin ediciydi.

Mükemmel.

Sonra kadının tadı dilinin üzerindeydi ve yavaş gitmeyi tamamen unutmuştu. Onun tenine karşı inledi, kalçalarını kulaklarına doğru savurma ve gün ışığında onu becerme dürtüsüne direndi. "Çok ıslaksın, Alex. Bütün bunlar benim yüzümden mi, Prenses? Buraya gelmeden önce de bu kadar ıslak mıydın?"

Cevap vermedi, sadece titredi. Sorun değıldi, sessizliğinin ne anlama geldiğini biliyordu. Tahmin ettiğı ve utandığı anlamına geliyordu. Onun utanmasını istemiyordu; ona yapacağı her şeyi sevmesini istiyordu. Bu yüzden dikkatlice kıvrımlarını ayırdı ve dudakları ve diliyle onu keşfetti. Her yumuşak kıvrım, klitorisinin minik çıkıntısı, onu örten başlık, keşfedilmemiş hiçbir şey bırakmadı. Dili hepsinin üzerinde gezindi ve kızın elleri adamın saçlarında düğümlendi, adam acele etmediğı için kızıdan küçük iniltiiler kaçtı. Daha aşağılara inerek balının kaynağını buldu ve dilini onun göbeğinin üzerinde gezdirdi. Alex bir nefes çekti, vücudu sertleşti ve onun orgazma yakın olup olmadığını merak etti.

Bu gece onu birden fazla kez boşaltması aniden önem kazanmıştı. Bu yüzden Luke elini kadının bacaklarının arasına soktu ve parmağını kadının göbeğinin girişine bastırırken ağzıyla da klitorisini buldu. Parmağı kızın içine bastırırken bile dilinin ucunu kızın klitorisine sürttü.

Nefes nefese kaldı ve yatakta sarsıldı, kalçaları titriyordu. "Çok mu fazla?" Başını kaldırarak sordu.

Başını hızlıca, titreyerek salladı ve daha fazlası için sessiz bir yalvarışla onu geri itti. Tatlı prenses. Parmağını derinlere itti, kadının ne kadar sıkı olduğunu görünce içten içe inledi. Ya gergindi ya da bu iş bir noktada onun için tatsız bir hal alacaktı. Bunun gerginlik olmasını umuyordu; Alex'i için zevkten başka bir şey istemiyordu. Bu yüzden onu boşaltmaya odaklandı. Dili klitorisıyla ustalıkla oynadı ve fiskeledi, küçük tomurcuğun etrafında dolaştı ve emdi, en çok hangi dokunuşlardan hoşlandığını belirlemeye çalıştı. Parmağı yavaşça kızın içine girip çıkıyordu ve bu hareketle aynı zamanda kızın dilini de ısıtıyor, bunu yaparken kızın içinin titrediğini fark ediyordu.

Alex'in kalçaları daha da açıldı ve inledi; Alex ritmini hızlandırdıkça kalçaları dalgalanıyor, parmak ve ağız uyum içinde hareket ediyordu. İnlemesi küçük soluklara dönüştü ve kalçaları sanki kapanmak istiyormuş gibi sarsıldı. Nefes nefese adamın saçlarını çekti. "Luke. Oh. Oh, Luke. Bekle. Sanırım-"

Yeni bir ıslaklık patlaması diline dokundu ve onun tenine karşı inledi. "Seni yakaladım, bebeğim." İçindeki ilk parmağa ikinci bir parmak ekledi ve itiş gücü daha da arttı.

Alex'in boğazından yumuşak bir inleme sesi kaçtı, ancak bir an sonra boğuldu. Başını kaldırmak istedi ama yapamadı - ritmini bozarsa boşalamayacaktı ve çok yakın olduğunu biliyordu. Amciği parmaklarının etrafında kenetleniyor, onu sıkıştırıyor ve kalçaları durmadan titriyordu. Devam etti.

"Oh," dedi kırık bir sesle ve sonra tüm vücudunun onun etrafında kenetlendiğini hissetti. Topukları yatağa saplandı ve amciği parmaklarını sağarken ve diline karşı boşalırken gırtlaktan bir inilti çıkardı.

Çok güzel.

Luke onun klitorisini yalamaya devam etti, Alex inleyene kadar, dilinin her sürüklenişinde içinden küçük seğirmeler geçene kadar ondan aldığı zevkin her zerresini sıkarak çıkardı. Ve kendini çok iyi hissediyordu. Elbette, siki patlamak üzereydi ve nabızı kulaklarında zonkluyordu ama

Alex'in geldiğini görmek? Onun parmaklarının etrafında boşaldığını hissetmek? Ona bu zevki veren ilk kişinin kendisi olduğunu bilmek?

İnanılmaz derecede baş döndürücüydü. Luke başını kaldırdı ve kadının bir parmağını ısırdığını, alnında boncuk boncuk ter biriktiğini gördü. Sersemlemiş ve kızarmış görünüyordu ve parmağını ağzından çıkarmadan önce bir an gözleri kapalı bir şekilde ona baktı. Hiçbir şey söylemedi, sadece nefes nefese kaldı ve gözlerinde kalbiyle adama baktı, tamamen savunmasızdı.

Ve Tanrım, o anda onu sevdi.

Elbette bunu kendine sakladı. Yatakta aşkını ilan eden bir adam güvenilir bir adamdı. Ama Alex'i böyle görmek? Onun altında zevkten kızarmış halde? Bu Luke'u delicesine sahiplenici ve daha fazlasını arzulayan biri haline getirmişti. Hayatının geri kalanında yatağında onunla uyanmak istiyordu.

Ama her şeyin bir zamanı var.

Luke kızın vücudundan yukarı doğru kaydı ve dirseklerini kızın üzerine koydu, sonra da eğilip ona yumuşak bir öpücük verdi. "İyi misin, Prenses?"

Yavaşça başını salladı, hâlâ nefes nefeseydi. "Daha önce hiç bu kadar yoğun olmamıştı." Bakışları onunkilerden uzaklaştı.

"Kendinize dokunduğunuzda mı?"

Utangaç bir gülümseme verdi ve onu susturmak için parmaklarını ağzına bastırdı. "Prensesler mastürbasyon yapmaz," dedi ona en sert sesiyle.

Homurdandı. "O zaman çok yaramaz bir prenses olman iyi bir şey, değil mi?" Alt dudağını ısırdı ve sikini onun seksinin beşiğine bastırdı. O kadar sıcak ve ıslaktı ki, içine gömülmek için can atıyordu. Ama prezervatife ihtiyacı vardı.

Neyse ki biri otelden çantasını getirmişti, yoksa fena halde mahvolurdu. Kızın ağzına hızlı bir öpücük kondurdu. "Burada bekle. Bir şey almam lazım."

Adam yataktan kalkıp çantasına yöneldiğinde kadın sessizdi. Kaliforniya'da asistanının kendisi için hazırladığı hijyen setinin içinde prezervatif bulana kadar etrafı karıştırdı. Senin büyük bir azgın olduğunu düşünen asistanlar için Tanrı'ya şükürler olsun. Bir tanesini şeritten

kopardı ve

paketi açtı ve yatağa geri döndü. Alex yatakta, kenara itilmiş yastıklardan birini kapmış ve çıplaklığını ustaca örtüyordu. Belli ki ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Belli ki ona tekrar göstermesi gerekecekti.

Luke lateks kılıfı sikinin üzerinden geçirerek shaftının dibine kadar sürükledi. Alex'in hareketlerini izlediğini fark etmişti, bu yüzden ona iyi bir gösteri sunmak için hareketlerini biraz abartmış olabilirdi. Sadece birazcık. Yatağa doğru geri döndü ve yastığı kenara itti. "Bu muhteşem manzarayı benden saklamak yok."

Yanıt olarak verdiği kıkırdama hafif ve havadardı. Çok kaygısız.

Tanrım, bunu duymak hoşuna gidiyordu. Dünyanın ciddi prenses Alex yerine daha çok mutlu, gülümseyen, kaygısız Alex'e ihtiyacı vardı. O zaman bu onun görevi olacaktı. Prensesin zevkle gamzelenmesini sağlamak. Onu güldürmek. Kendini eğlenemeyecek kadar görgü kurallarına kaptırmasını engellemek. Luke tekrar onun üzerine çıktı ve onu öptü, onu ezmek için ağırlığını dirsekleri üzerinde dengelemeye dikkat etti. Kızın bacaklarından biri yana kaydı ve öpüşürken ayağını adamın kalçasına sürttü, daha fazlası için sessiz bir istek duyuyordu.

Ağzını tekrar ısırdı. "Sen benim prensesimsin, değil mi? Tamamen benimsin."

Alex'in gözleri parlıyordu. "Hepsi senin."

Ona dikkatlice girdi. Vücudu onun altında gerildi ama hareket etmedi, sadece büyük, güven dolu gözlerle ona baktı. Kadın sıkıydı ama Luke yavaş yavaş onun sıcak, ıslak sıcaklığının derinliklerine oturana kadar acı verici bir yavaşlıkla ilerledi. Luke kontrolünü kaybetmemeye çalışarak derin derin nefes aldı. Alex onun altında çok hareketsizdi ve ona zarar vermeyeceğinden emin olana kadar hareket etmeye başlamak istemiyordu.

Luke onu tekrar öptü. "İyi misin, Prenses?"

Başını salladı, yüz ifadesi biraz şaşkıncı. "Sadece garip hissediyorum."

"Acı verici mi?" Eğer ona zarar veriyorsa, bu onu öldürse bile hemen geri çekilirdi.

"Hayır, sadece garip. Kendimi çok dolu hissediyorum."
Kalçalarını oynattı ve her şey onun etrafında sıkılaştı.

Bir iniltiyi bastırdı. "Şimdi hareket edeceğim. Acırsa söyle." Onun tepkisini test etmek için ona doğru sallandı. Kadın ellerini adamın omuzlarında gezdirdiğinde, adam yavaş bir ritimle hareket etmeye başladı. Kalçaları onunkileri itiyor, siki kadının içine girip çıkıyordu. Her hareket o kadar iyi hissettiriyordu ki hırlamak istedi ama kendini tuttu. Şimdilik Alex'e odaklanmıştı.

Alex ... pek etkilenmiş gibi görünmüyordu. Gözleri kapalıydı ve yüzünde şehvetten çok sabır ifadesi vardı.

Eğildi ve onu öptü. "Nasıl hissediyorsun?" "Güzel."

Eğer bu da bir sik kıvrıcı değilse, ne olduğunu bilmiyordu. Hoş mu? Taşakları patlamak üzereydi çünkü kendini tutmak için çok uğraşıyordu ve kızın tek düşündüğü bunun hoş olduğuydu? Sadece hoş mu? Ritmini değiştirdi, hızlandı ve sonra her itişte biraz daha döndü. Kız ona yoğun bir konsantrasyonla baktı ve sonra kaşlarını çatı. "Luke, yanlış bir şey mi yapıyorum?"

"Siz değil, Prenses. Ben." Alex'in muhtemelen ilk seferinde sadece aletini ona sokmasından daha fazla uyarılmaya ihtiyacı vardı. Pekâlâ o zaman. Onun G noktasını bulmanın zamanı gelmişti. Alex'in ağzına hızlı bir öpücük daha kondurdu ve sonra üzerinden indi. "Sana bir yastık getireyim."

"Yastık mı?"

"Evet, hanımefendi." Yerden bir tane aldı ve sonra bir kez daha düşünüp ikinci bir tane daha aldı. "Bazı şeyleri biraz değiştireceğiz."

"Ama iyi miydi?" Kaşları birbirine yaklaştı.

İyi olmak istemiyordu. Onun aklını başından almak istiyordu. Ona kalçalarını kaldırmasını söyledi ve yastıkları altından iterek onu hafifçe kaldırdı. Tekrar üzerine çıktı ve onu öptü, ardından sikini tekrar içine soktu. Kadın sanki tamamen tatmin olmuş gibi adamın ağzına doğru iç çekti.

Ayağı tekrar kalçasına sürtünmeye başladı. Adam kızın içine doğru itti, derinlere daldı ve kızın nefesi kesildi.

"Bu farklı hissettirdi."

Güzel. Yatağa geri bastırmadan önce bir eliyle bir meme ucunu sıyırdı ve sonra tekrar içine soktu. Bir kez daha nefesi kesildi ve oradan, neyi sevdiğini belirleyerek yavaşça içine pompalamaya başladı. Kısa, sık itişlere tepki verdiğini fark etti ve bu yüzden ona bunu vermeye başladı. Alex her darbeye soluk soluğa kalmaya başladı ve parmakları onun kollarına gömüldü.

"İhtiyacım var ..." diye nefes aldı. Ağzı, sanki adam oldukça hassas bir noktaya dokunmuş gibi sessizce açılıp kapandı. "İhtiyacım var," diye tekrar başladı, ama sonra nefes nefese bir çığlığa dönüştü.

Luke onun etrafında sıkılaştığını hissedebiliyordu. İçine her girdiğinde vücudu titriyor gibiydi -ki bu iyi bir şeydi çünkü taşakları o kadar sıkıydı ki yakında patlayacağından emindi. Ama önce Alex'in gelmesini istiyordu, bu yüzden onun kalçasını sıkıca tuttu ve daha hızlı bir şekilde içine girmeye başladı, tüm yatak titriyordu.

"Oh, Tanrım!" Alex yatağın üzerinde doğruldu, neredeyse onu üzerinden fırlatıyordu. Elleri bir sonraki anda çaresizce onun üzerindeydi. "Ah, Luke! Buna tekrar ihtiyacım var! I-" Küçük bir çığlık attı ve kalçaları onunkilerle buluşmak için kalktı.

Dişlerini sıktı, tohumlarını dökmeye tehlikeli bir şekilde yakındı. Eğer o ürkek, nefes nefese çığlıklardan birini daha atarsa-

Ve sonra boşaldı ve onun sikinin etrafında bir yumruk gibi kenetlendiğini, tüm vücudunun titrediğini hissetti. Seksi olmaktan çok ürkmüş gibi görünen yumuşak, guruldayan bir ses daha çıkardı ve adam lanet olası bir roket gibi boşaldı. Nefes nefese kalan Luke, kızın içine daha sert girdi, kendini kızın içine boşaltırken gözlerinin arkasında yıldızlar parlıyordu.

Bir süre sonra terli ve bitkin bir halde yanındaki devasa yatağa yığıldı. Alex onun yanında tavana bakıyor ve yüzünde hülyalı bir ifadeyle saçının bir tutamıyla oynuyordu.

"İyi misin?" Ona bakmak için bir dirseğinin üzerine

yuvarlandı.

"Mmm," dedi başını sallayarak ve sonra ona muzip bir bakış attı. "Bunu sevdim."

Nefesini dışarı üfledi. "Umarım hoşlandığından daha fazla keyif almışsındır."

"O zaman tekrar yapmak istediğimi söylersem tuhaf olduğumu düşünmezsin, değil mi?"

Luke kıkırdadı. "Merhamet et, kadın. Bir içki ve yeni bir prezervatif almama izin ver, sonra beni istediğin gibi kullanabilirsin."

Kız ona göğsünü sızlatan o utangaç gülümsemelerden birini daha verdi ve adam eğilip onu şiddetle öptü.

Çünkü o onun prensesiydi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

İki Hafta Sonra

"Uyan, bebeğim." Luke'un ağzı Alex'in kulağına değdi.
"Neredeyse şafak sökecek."

İnledi ve battaniyenin altına daha da sokularak ona sarıldı. "Gitmek istemiyorum." Dizini onun bacaklarının arasına itti ve ellerini onun poposuna doğru kaydırđı. Onun lezzetli, nefis poposuna. Mmm.

Kızın kulağına sıcak bir kıkırdama üfledi. "Ben de gitmeni istemiyorum ama eminim ki çalışanlar bizi yatakta görürlerse çıldırırlar." Onun boynunu öptü. "Yine de istersen onlara gerçekten çıldıracakları bir şey verebiliriz."

Drat. Alex ikinci iniltisini bastırdı ve gözlerini açtı. Dün gece nerede olduğunu kimse öğrenmeden önce kendi yatağına dönmesi gerekiyordu. Ve önceki gece. Ve son birkaç haftadır her gece.

Ve bugün Bellissime'deki son çekim günüydü. Bundan sonra filmin geri kalanı için Polonya'ya geçeceklerdi.

Adamın eli göğsüne doğru kayarak meme ucunu okşadı ve kadının karnında bir zevk kıvrımı belirdi. "Adil değilsin," diye nefes aldı, kollarını onun boynuna dolamışken bile. Onun gitmesini düşünmeyecekti. Şimdi değil. Bir araya gelmenin bir yolunu bulacaklardı. Şu anda sadece Luke vardı. "Çok adaletsiz."

"Ben bencilim," diye kabul etti, kızın köprücük kemiğini ısırarak. "Seni sırt üstü yatırıp tekrar becermek istiyorum. Seni Nick'le paylaşmaktan bıktım."

Bunun üzerine kadınsı olmayan bir homurtu duydu, eli Luke'un yan tarafında gezindi. Gecelerini Luke'la geçiriyordu ama ya gündüzleri? Bellissime'de kişisel olarak görünmek zorunda olmadığı zamanlarda zamanını sette geçiriyordu. Sette olduğu zamanlarda da Nick tepesinde dolanıyor, ona filmlerinden biriyle ilgili yeni bir hikâye anlatıyor ya da nüfuzuyla onu etkilemeye çalışıyordu. "Sadece seni kıskanıyor."

"Mmm, öyle olmalı. Dün gece seni üç kez boşalttım."

Dört, aslında, ama kim sayıyordu ki? Alex içini çekti ve çenesini ovuşturdu, sonra da dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Sanırım geri dönmeliyim."

"Seni özleyeceğim." Onun kulak memesini emdi. "Öğle yemeğinde hızlı bir sevişme için karavanıma gizlice girebilir misin?"

Alex gülümsedi. "Belki." Şimdiye kadar bunu iki kez başarmışlardı, paparazzilerin her köşede peşlerinde olduğu düşünülürse bu inanılmaz bir başarıydı. Alex'in kendini gerçekten rahat hissettiği tek yer sarayın kendisiydi ve orada bile dikkatli olmak zorundaydı.

"Bay Houston?" Bir hizmetçi kapıyı çaldı. "İstedığınız gibi uyandırma hatırlatıcınız."

Alex yataktan fırlarken, "Bana bir dakika izin ver," diye seslendi.

Lanet olsun. Luke'la asla yeterince zaman geçiremiyordu. Bornozunu giydi, ayaklarını terliklerinin içine soktu ve son bir kez ona baktı. Luke ona göz kırptı, o da ona bir öpücük kondurdu, sonra gizli paneli açıp koridordan aşağı kaçtı.

İki haftadır sevgiliydiler. Seks, öpüşme ve sayamayacağı kadar çok orgazmla geçen iki muhteşem, harika hafta. Her gece onun odasından gizlice çıkıp onun odasına girdikleri iki hafta. İki hafta boyunca sürekli olarak ikisinin de normal insanlar olmasını diledi, böylece saklanmak yerine yatakta tembellik ederek bir gün geçirebileceklerdi.

Ama onlar öyle değildi. Odasına dönerken esnedi. Personeli onu Luke'unkinden on beş dakika sonra uyandırmak için talimat vermişti, bu yüzden

Kendi yatağına gizlice dönmek için bolca zamanı vardı. Odasına döndüğünde terliklerini tekmeledi, bornozunu bir kenara atıp geceliğini giydi ve battaniyenin altına girdi. Bir esnemeye daha karşı koyamadı - Luke'la yaptığı seks harika olsa da çok yorucuydu. Harikadan da öte. Dünyayı sarsan, belki.

Alex yastığına sıkıca sarılmış, kapının kaçınılmaz olarak çalmasını bekliyordu. Luke'la birlikte olmak hayatının en mutlu zamanlarıydı. Ve şimdi o gidiyordu ve o ... şey, onunla uzun mesafeli olarak nasıl çıkacağını bulması gerekecekti, diye düşündü.

Elbette bu son olmayacaktı. Luke ona hiçbir şey söylememişti ve onun da kendisine söyleyeceğini varsayıyordu. Yine de içinde bir kuşku vardı. Aralarında daha fazla bir şey olması için ısrar etmeli miydi? Somut bir şeyler? Randevulaşma konusunda pek iyi değildi.

"Majesteleri?" Kapısı nazikçe çalındı. "Sette olmak için erken mi kalkmak istediniz?"

"Uyandım," diye seslendi. Güne başlama vakti gelmişti. "Girin."

Sedan depoya/stüdyoya yanaştı ve her zamanki gibi paparazzi kalabalığı barikatın arkasında onu bekliyordu. Artık geliş gidişlerini gizleme zahmetine girmiyordu, çünkü Luke'la çıkması artık birçok ülkedeki tüm dergi ve gazetelerin baş sayfasında yer alıyordu. Onlardan bir an bile uzak kalabileceği bir yer yoktu, bu yüzden saklanmanın bir anlamı yoktu.

Leydi Margaret kameraları görünce sinirli bir şekilde burnunu çekti. "Zamanlarını ayıracak daha iyi şeyleri yok mu?"

Alex neşeyle, "Muhtemelen hayır," dedi. Elinde değildi. Haftalardır keyfi yerindeydi. Seks yaptığından beri mi yoksa Luke'tan beri mi? Luke'tan beri olduğundan şüpheleniyordu ama aynı zamanda düzenli seksin muhtemelen

yardımcı oldu. Parmaklarını yanaklarına bastırdı, düşündükçe biraz fazla ısındığını hissediyordu. "Eğer bu seni sıkıyorsa saraya geri dönebilirsin."

"Hiç de değil, Majesteleri." Leydi Margaret düz siyah eteğinin kenarını düzeltti. "Ayrıca, bugün burada çekim yapacakları son gün. Bu işi sonuna kadar götürebilirim."

Alex'in gülümsemesi hiç değişmedi ama içten içe irkildi. Son gün. Bugünden sonra her şey değişti.

Güvenlik binanın dışına yığıldı ve Alex'in arabasından çıkabilmesi için fotoğrafçıları bir tarafa yönlendirdi. Arabadan çıktıklarında Alex şoförüne başıyla işaret etti ve bir süre sonra şoför ona kapıyı açtı.

Arabadan dışarı adımını attığı anda bağırışlar başladı.

"Prenses! Prenses! Luke'la çıkmak nasıl bir şey?"

"Prenses! Pamela'yı mı kıskanıyorsun? Doğru mu? Luke seks sahneleri çekmediği için filmin reytingi PG-13'e mi alındı?"

"Prenses! Filmi Polonya'ya kadar takip edecek misiniz yoksa Luke sizi ziyaret etmek için geri mi dönecek?"

"Gelecekte düğün çanları çalacak mı?"

"Filmde oynayacak mısınız?"

Soruları duymazdan gelerek onlara en sakın gülümsemesini takındı ve elini nazik, prova edilmiş bir el sallama şeklinde kaldırdı. Sonra öne doğru bir adım attı ve sanki orada değillermiş gibi bağırان protestolarını görmezden gelerek binaya yöneldi.

Doğal olarak iyi soruları vardı. Cevaplamak isteyeceği sorular. Sorun şu ki, hiç cevabı yoktu.

Alex sete girip Nick ve çevresindekilerle tanışırken yüzündeki sakın gülümsemeyi korudu. Bugün stüdyoda yeni insanlar vardı ve bazıları bir turnenin parçası gibi görünüyordu, ancak sevimli, neşeli bir kadın birkaç metre ötede telefonu kulağında volta atıyor ve spor ceketli iki adam yakınlarda sohbet ediyordu. Uzakta, setteki Luke'u görebiliyordu, biri üzerine toz ve ter boyarken gömleğini çıkarmıştı. Geniş omuzlarını görünce kalbi küt küt atmaya başladı.

Onun her santimini öpmüş, yalamış, okşamış ve iç çekmiş olsa da Luke'a bakmaktan asla bıkmamıştı. Luke onun olmuştu.

"Kahve ister misiniz, Majesteleri?" Margaret'in onaylamayan ses tonu günün nasıl geçeceği hakkında çok şey söylüyordu. "Yemek servisi yapanlardan birini çağırıp beklediğinizi haber vereyim mi? Sizi bir içkiyle karşılayacak kimsenin burada olmadığına inanamıyorum. Bu insanların görgü kuralları." Ofladı pufladı.

"Sadece çay, siyah. Teşekkürler Margaret." Alex arkadaşına gülümsedi. Susadığından değil ama Margaret'in dikkatini birkaç dakikalığına dağıtmak işine yarayabilirdi.

Arkadaşı topuklarını gürültüyle vurarak uzaklaştı. Alex Nick'e döndü ama Nick senaristlerden biriyle senaryoyu incelemekle meşguldü, bu yüzden el çantasını kolunun altına sıkıştırdı ve Luke'un çekime hazır beklediği sete doğru (umduğu kadar rahat bir şekilde) yürüdü.

"Sen prensessin, değil mi?"

Hızlı, Amerikalı bir ses dikkatini çekti ve Alex döndü. Telefonla konuşan kadın telefonu kapattı ve neredeyse dörtnala Alex'e doğru koşarak elini uzattı. Neyse ki Margaret gitmişti, diye düşündü Alex kadının elini nezaketle sıkarken. Alex'in halktan biriymiş gibi birinin elini sıkıldığını ve kendisine Majesteleri yerine Prensese diye hitap edildiğini görseydi utancından ölürdü.

Ama insanları düzeltmek kabalık olurdu ve bu yüzden kadına gülümsedi. "Korkarım tanışmıyoruz."

"Hayır, daha bugün geldim." Kadın elini havaya kaldırdı. "Ben Beckee. Beckee Stadler. Luke'un reklamcısı. Bunu nasıl başardığını anlamadığımı söyleyebilir miyim?" Yuhaladı. "Bu çocuk bir dahi, değil mi? Onu seviyorum." Alex'in koluna girdi ve onu gideceği yerden uzaklaştırıp spor ceketli iki adama doğru yönlendirmeye başladı. "Luke'un ekibiyle tanışmak isteyeceksin elbette. Bu onun menajeri ve diğer adam da menajeri." Beckee bir dakika içinde bir mil konuşuyor gibiydi. "Bu film gişe rekorları kıracak ve biz daha

Henüz çekimleri bile bitmedi, bu yüzden herkes neredeyse altına işiyor, çok heyecanlılar."

Alex, "Bu harika," dedi.

"Sanırım ortak bir röportaj yapmak istemezsiniz, değil mi? Sen ve Luke birlikte? Film hakkında konuşmak?"

Alex bir an için neredeyse soğukkanlılığını unutup kadına bakakaldı. Kendini toparladı ama yeterince hızlı değildi.

"Hayır mı?" Beckee devam etti. "Ben öyle düşünmemiştim. Denerim diye düşündüm! Bahse girerim Oprah ikinizle konuşurdu. Aylarca magazin malzemesi olursunuz. Luke'un kariyeri de hazır olurdu."

Kariyeri mi? "Ah?" Alex durakladı, bu konuda daha fazlasını duymak istiyordu. Uzaktaki iki adam ona doğru bakıyordu ama bu küçük, meraklı kadının söyleyeceklerini daha fazla duymak istiyordu.

"Oh, evet," diye açıkladı Beckee. "Yıllardır ona kiminle çıktığına bağlı olarak bir şeylerin değişeceğini söylüyorum. Tabii ki bana inanmadı ama geçen yıl o rolü Thomas Gunnar'a kaptırdı ve bence bu onun gözlerini açtı, anlıyor musunuz? Ona kırmızı halı partneri arayan bir aktris ayarlamaya çalıştım ama aklında başka bir şey olduğunu söyledi." Beckee komplocu bir tavırla Alex'e göz kırptı. "Sen olduğunu fark etmemiştim."

"O bendim," diye yineledi Alex, gülümsemesi yüzünde gergin bir ifadeyle. Midesi bulandı ve kendini biraz hasta hissetti.

"Hollywood'u bilirsin," dedi Beckee neşeli bir el hareketiyle. "Her şey kiminle yatağa girdiğinle ilgili. İyi rolleri böyle alırsın. Ona Vicky Stanton dedim ama o seninle çıkarak beni gerçekten geride bıraktı!" Yuhaladı. "Ve şimdi o bir megastar. Sonraki altı filmi fiyaskoyla sonuçlansa da fark etmez." Alex'in kolunu sıktı. "Bu bir rüyanın gerçekleşmesi."

Ya da bir kabus.

Bu yüzden.

Luke, Alex'le Alex olduğu için ilgilenmiyordu. Alex'le kariyeri için yapabilecekleri yüzünden ilgileniyordu. Onu insanlığın bildiği tüm magazin gazetelerinin ön sayfasına çıkarmak gibi şeyler. Ona büyük olaydan bahsetmişti.

rol teklif edilmişti ve onun için çok sevinmişti çünkü oyuncululuğunu gerçekten beğenmişti.

Ona bu rolleri Alex vermiş gibi görünüyordu.

Her şey yatağa kiminle girdiğinle ilgili.

Seninle çıkararak beni gerçekten geride bıraktı.

Ve neredeyse kendini adamın üzerine atacaktı.

Kendini hasta hissetti. Mide bulantısı ve inançsızlık.

Bunun doğru olduğuna inanmak istemiyordu. Bu onun Luke'u değildi. Onun Luke'u komik, tatlı, zeki ve nereyi öpeceğini bilen biriydi.

onu . . .

Ve rollerinde kendini kaybeden profesyonel bir aktördü.

Alex'le çıkmak onun için sadece başka bir rol müydü?

Sonrasında ne olduğu hakkında hiç konuşmamışlardı. Alex sadece

. . .

Tanrım, aptalın tekiydi, değil mi?

"İzninizle," dedi Alex belli belirsiz, kolunu Beckee'nin yapışan kolundan çekerek. "Bir randevuya geç kaldım ve gerçekten gitmem gerekiyor." Sözlerinin acısını hafifletmek için gülümsedi ve zanaat hizmetleri personelinin biriyle dönen Margaret'e doğru atıldı. "Gidiyoruz," dedi arkadaşına.

Leydi Margaret kaşlarını çattı. "Bir sorun mu var?" Evet. "Yok bir şey. Sadece kendimi pek iyi hissetmiyorum."

Beckee onun peşinden gitti. "Daha sonra bir şeyler içmek için buluşabilir miyiz, Prenses? Sizi planıma ekleyebilirim. Sizinle oturup sohbet etmek isterim-"

Alex ilk kez Margaret'in aristokrat hırıltısına minnettardı.

"O gitti." Beckee suratını astı. "Onu telefonuma kişi olarak kaydetme şansım bile olmadı."

Luke, Nick'in gönderdiği son dakika senaryo değişikliklerinin bir sayfasını daha çevirdi, dikkati dağılmıştı. Beckee işinde iyiydi ama lanet olsun, sinir bozucuydu. Ayrıca saçma sapan

Zamanlama. Tek yapmak istediği arkasını dönüp Alex'le yatağa geri dönmekken, filmin bir sonraki bölümünü çekmeye konsantre olmak yeterince zordu. Polonya hayatının en uzun altı haftası olacaktı ama şimdiden programını temizlemek, yazın geri kalanını Bellissime'da geçirmek, tatlı prensesini biraz daha tanımak için planlar yapıyordu. Kendini başını kaldırmaya zorladı, sözleri dikkatini çekmişti. "Kim gitti?"

"Prenses Alexandra."

Kaşlarını çattı ve stüdyonun etrafına göz gezdirdi. Alex'inden iz yoktu. Annesi miydi? "Bir mi, iki mi, üç mü?"

"Ne?"

"Hepsinin adı Alexandra. Kraliçe mi, kızı mı, yoksa torunu mu?"

Beckee telefonunu salladı. "Ben nereden bileyim? Genç olan! Sakal bıraktığın kişi!"

Dondu kaldı. Bearding? Sakal mı?

"Ne?" "Genç olan dedim. O-"

"Ne dediğini biliyorum. Neden onun için sakal bıraktığımı düşünüyorsun?"

Beckee ona göz kırptı. "Güzel olmadığı için mi?"

Şaşkına dönmüştü. "Tabii ki güzel. Çok güzel." Alex'in sevimli gamzelerini ya da gözleri yumuşadığında nasıl görüldüğünü hiç görmemiş miydi? Ve o mütevazı kıyafetlerin altında, muhteşem, küçük göğüsleri ve bırakmayan bir kıcı vardı.

"Yani o muhteşem biri ama Hollywood güzeli değil. Pam gibi değil."

"Görünüşünü beğendim." Pam'in görünüşünü değil, çünkü Pam bu noktada neredeyse yarı plastikti.

Beckee'nin anlamlı yüzü buruştu. "Yani onun için sakal bırakmıyorsun?"

"Hayır! Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü o çok ünlü ve sen de yüksek profilli biriyle çıkıyorsun, değil mi? Konuştuğumuz gibi?"

"Hayır, Alex'ten gerçekten hoşlanıyorum."

Bir baykuş gibi tekrar gözlerini kırptırdı. Ya da farlara yakalanmış bir geyik gibi. "Oh. Oh, canım."

Luke'un içindeki panik alevlendi. "Ona ne söyledin Beckee? Bana tam olarak anlat."

Bu tam bir kâbustu. Sedan kalabalığının arasından Bellissime Sarayı'na doğru ilerlerken Luke yüzünü ovuşturdu ve sabırsızlıkla pencereden dışarı baktı. Sahnelerini çekmesi gerekiyordu ama onun yerine seti terk etmiş ve mantıksız davrandığını düşünen yönetmenini ve ekibini kızdırmayı başarmıştı.

Siktir et onu. En başta sorun onlardı. Bir yanı böyle dikkatsizce bir hata yaptığı için Beckee'yi boğmak istiyordu. Alex bir Avrupa ülkesinin prensesi olmasına rağmen bazı konularda inanılmaz derecede naifti. Luke'un bir zamanlar profilini yükseltmek için biriyle çıkmış olabileceğini anlayamazdı. Yaşadıkları şeyin tamamen farklı olduğunu da anlayamazdı. Kırmızı halıda el ele tutuşuyormuş gibi yapmadan beş dakika önce limuzinde bir kızla buluşmanın, Alex'in etrafında kıvrılmış bir şekilde uyanmaktan ve yataktan hiç kalkmak zorunda kalmamayı dilemekten çok farklı olduğunu anlayamazdı.

Onun hayatını değiştirdiğini. Bir sonraki senaryo ya da film galası dışında bir hayat gibi farklı şeyler istemesini sağladığını. Kız ona gülümseyene kadar ne kadar boş ve mutsuz olduğunu fark etmemişti.

Alex'e sahip olmadıktan sonra hiçbir şeyin önemi yoktu. Farkına vardığı şey çarpıcı ama bir o kadar da gerçektir. Onu kaybederse? Her yönden tamamen mahvolurdu.

O zaman bu olmazdı. Bunu düzeltmenin bir yolunu bulacaktı. Alex'le konuşacak ve Beckee'nin yaptığı hatayı anlamasını sağlayacaktı. Her şeyi açıklığa kavuşturacaktı. Onu tekrar gülümsetecekti. Sadece bir ya da iki aylığına değil, sonsuza dek bu işin içinde olduğunu anlamasını sağlayacaktı.

Alex'in tek istediği geçici bir süre değilse?

Luke bocaladı, Alex'in Beckee'nin sözlerini ilişkilerinden kolay bir çıkış yolu olarak algılayabileceği düşüncesiyle egosu zedelendi. Onu terk etmeye çalışmıyordu, değil mi?

Onun prensesi değil. Bu sadece eski kendinden şüphesinin, kafasının içinde ona asla karavan çöpünden başka bir şey olamayacağını söyleyen iblisin ortaya çıkışıydı. Alex'in sınıfından ve soyundan biri onu istemezdi. Prensesi öyle biri değildi ve o da aksini düşünmüyordu.

Arabası nihayet sarayın ön kapısına vardığında sabırsızlıktan neredeyse tüyleri diken diken olmuştu. Şoför camını indirdi ve kapıdaki muhafızla konuştu. Bir an sonra muhafız başını salladı. "Üzgünüm efendim. Bay Houston artık yetkili ziyaretçi listesinde değil."

"Ne?" Luke neredeyse şoförün kucağına gelene kadar yüzünü öne doğru itti. Boynunu bükerek pencereden dışarı, nöbetçiye baktı. "Son birkaç haftadır burada kalıyorum! Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Özür dilerim efendim. Bana artık yetkili listesinde olmadığınız söylendi. Sarayda eşyalarınız varsa otelinize teslim edileceğinden eminim." Muhafızın yüzü dikkatle boştu.

Luke kendini koltuğuna geri attı. Lanet olsun. Yani kırık kalbini onarmak için onu hayatından silmeye çalışacaktı, öyle mi?

İçeri girmenin başka bir yolunu bulması gerekiyordu. Sonra Alex'le konuşacak ve onu ne kadar çok sevdiğini anlamasını sağlayacaktı.

"Geri dön," diye bağırdı şoföre. "Ve ıssız bir ara sokak bul."

"Evet efendim," dedi şoför ve kalabalık caddede arabayı geri geri sürme çilesine başladı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Bellissime'in sarayı birkaç dönümlük bakımlı bir arazideydi ve yüksek, ferforje bir çitle çevriliydi. Luke, Alex'in randevularına saraydan çıkarken görülmeden gizlice gelmeyi nasıl başardığı hakkında yorum yaptığını hatırlıyordu.

Eski at arabası evinin yanında gizli bir tünel vardı.

Sadece o lanet tüneli bulması gerekiyordu.

Luke şoförün kendisini bırakmasını ve arabayı yakın bir yere park etmesini sağladı ve sonra bir iki blok boyunca parmaklıklar boyunca yürüyerek içeri nasıl gireceğini bulmaya çalıştı. Kendini biraz yaramaz bir okul çocuğu gibi hissediyordu, yanından her araba geçtiğinde tüm vücudu kaskatı kesiliyordu. Birkaç dakika volta attıktan sonra at arabası evini buldu ve oraya doğru koşmaya başladı.

Alex ona buluşmalarından birinde bahsetmişti; saray arazisinde, sarayın uzun süreli misafirleri için özel bir konut olarak restore edilmiş bir binaydı. Bir zamanlar tüm kraliyet arabalarına ev sahipliği yapmıştı ve bu nedenle sorun çıkması durumunda hızlı bir kaçış sağlamak için gizli bir tünel inşa etmek için doğal bir yerdi. Tabii ki eve yaklaşırken gizli kapının nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Zemin katta olabilir mi?

Onu bulana kadar lanet yeri parçalara ayırması gerekecekti.

Luke kararlı bir şekilde ön kapıya yönelmeden önce etrafına bakındı. Mekâna doğru yürümek neredeyse aptalcaydı ama boş olduğunu biliyordu. Çalışanlar birkaç kez tek ziyaretçinin kendisi olduğunu söylemişlerdi. Kapı süslü ve eski modaydı ama normal bir kapı tokmağı vardı, bu yüzden bir kredi kartı çıkardı ve kilidi kaydırarak açtı.

Evin içi, geniş merdivenler ve barok avizeler hariç, sarayın daha küçük bir kopyasıydı. Girişe zarif Queen Anne mobilyaları ustalıkla yerleştirilmişti ve taze çiçekler yakındaki bir vazoyu süslüyordu. Üst katta bir elektrik süpürgesinin çalıştığını duyabiliyordu, bu da yakınlarda personel olduğunu ve gözlerden uzak durması gerektiğini gösteriyordu. Nereden başlamalıydı? Merdivenin yanındaki duvarda asılı duran devasa yağlıboya portreye döndü ve parmaklarını yaldızlı çerçevenin kenarında gezdirdi.

"Güzel, buradasın."

Yumuşak, hafif aksanlı ses onu şaşırttı ve Luke dönüp baktı. Bir kadın yakındaki bir odada, kapısı açık bir masada özenle oturuyordu. Önünde bir fincan çay, bir dergiyi karıştırıyordu. Belirsiz bir yaştaydı, yüzü çizgisizdi. Saçları koyu renkti ve geriye doğru zarif bir şekilde toplanmıştı; Alex'in dolabında görmüş olabileceği uçuk pembe bir ceket ve etek giymişti. Onu daha önce hiç görmemişti ama çenesinde çok tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Ve sonra ona gülümsedi, yanağında bir gamze belirdi.

"Prenses . . . Alexandra?" Bu Alex'in annesi miydi?

Gülümsemesi genişledi ve zarif bir şekilde ayağa kalktı,

Eteğini küçük beyaz eldivenlerle düzeltti. "Artık doğru unvanım Alexandra Olivia, Vallée Profonde Düşesi, yani Derin Vadi. Korkarım atalarım güzel ülkemize isim verme konusunda sanatsal duyarlılıktan çok paraya önem vermişler." Başını ona doğru eğdi. "Birkaç yıl önce kızım lehine tahttan feragat ettim. O artık Prenses Alexandra."

"Elbette." İlerledi ve ona elini uzattı, sonra haneye tecavüz ederken yakalandığını fark etti. "Uh." Geri çekildi. "Bu görüldüğü gibi değil."

"Alex'i bulmaya gelmedin mi?"

Biliyor muydu? "Tamam, o zaman belki de böyle görünüyordur.

Nasıl yaptın-"

Alex'in annesi bir elini zarifçe kaldırdı ve eldiveninin parmak uçlarını çekiştirmeye başladı. "Çünkü kızımı tanıyorum. Duyguları incindiğinde çok inatçı ve mesafeli davranır ama son birkaç haftadır son derece neşeli. Bugün herkese karşı çok soğuk davrandı, odasına çekildi ve saraydaki ziyaretçi listesinden çıkarılmanız için ısrar etti. Bir sorun olduğunu anlamak zor değil." Eldivenini çıkardı ve ona baktı. "Sonra sizi kameralarda gördüm ve muhtemelen içeri girmenin bir yolunu bulmaya çalışacağınızı fark ettim. Gizli geçitleri bildiğin için buraya geleceğini düşündüm. Görünüşe göre doğru tahmin etmişim." Gülümsedi ve ona elini uzattı. "Bu arada sizinle tanışmak çok güzel."

"Sen de." Elini avucunun içine aldı ve parmak eklemlerini öptü, düşünceleri dönüp duruyordu. Doğrulduğunda kız hâlâ ona gülümsüyordu ve Alex'le olan ilişkisi hakkında sandığından çok daha fazla şey bildiği kafasına dank etti. "Gizli geçitler mi?"

Elini havada salladı, Alex'e o kadar çok benziyordu ki bu tavır kalbini sızlattı. "Oh, sevgilim, bunlara gizlice girip çıkmayı iyi bilirim. Bir zamanlar ben de Alex'in yaşındaydım ve sen benim sevgililerimin hepsinden çok daha yakışıklısın." Ona göz kırptı ve Alex'in annesinin yaban yulaflarını ekmesiyle ilgili anlattığı bazı şeyleri hatırladı. Görünüşe göre tek yaramaz olan prensesi değildi. Asi yönünü annesinden miras almıştı.

"Alex'le konuşmam gerek," dedi yaşlı Alexandra'ya. "Sette yanlış bilgilendirilmiş ve hemen sonuca varmış biriyle konuşmuş, ben de durumu düzeltmek istiyorum. O ..." Boğazını temizledi, o bilgili, anne bakışları altında kendini biraz okul çocuğu gibi hissetti. "Kızınızı seviyorum hanımefendi. Prenses." Sonra onun artık gerçekten bir prenses olmadığını hatırladı. "Alexandra."

Gülümsemesi genişledi ve onun görgü kurallarını ihlal ettiğini fark ettiyse bile bunu dile getirmedi. "Kızım hakkında bu kadar güçlü hisler beslediğinizi duymak beni çok heyecanlandırdı. O çok yalnız. O

Ülkesini ve görevlerini seviyor ama insanlarla iletişim kurmakta zorlanıyor. Bu yüzden sizi bulduğu için çok mutluyum." Tek kaşını kaldırdı. "Tabii onun kalbini kırmayı planlamıyorsan?"

Bu düşünce onu korkuya boğdu. "Onu incitmek istemiyorum. Onunla evlenmek istiyorum."

Her iki kaş da havaya kalktı. "Bunun için kraliyet fermanı gerekir ve annem biraz eski kafalıdır." Alexandra gülümsedi ve salondaki büyük aynaya doğru ilerledi. "Ama onu ben hallederim. Sen gidip Alex'le konuşmalısın."

Parmakları aynanın kenarına dokundu ve salondaki şömine yavaşça dönmeye başlayarak gizli bir geçidi ortaya çıkardı.

Luke'un kalbi heyecanla çarpıyordu. Düşüncesizce ilerledi ve yaşlı kadına sarıldı. "Harika bir kayınvalide olacaksın."

Kıkırdadı, sesi kız gibi ve yarı yaşındaymış gibi çıkıyordu. "Umarım öyledir."

Alex yastığına sarıldı ve evden kaçabilmeyi diledi. Yetişkin bir kadın ve üstelik bir prenses için aptalca bir dilekti ama kaçma ihtiyacına engel olamıyordu. Bunu yapamayacağına göre, bir çocuk gibi yatağına saklanacak, hüngür hüngür ağlayacak ve sonra hayatına devam edecekti.

Luke olmadan, onu kullanan adam.

Sıcak gözyaşları yüzünden aşağı döküldü ve Alex o gün yüzüncü kez gözyaşlarını sildi. Bunu daha iyi bilmeliydi. Onun kadar seksi, çekici ve başarılı bir adamın, öpüşmekle ilgili ilk şeyi bile bilmeyen saf bir prensesi gerçekten istemeyeceğini tahmin etmeliydi. Ona medyanın ilgisinden başka ne sunabilirdi ki?

Tamam, şimdi aptallık ediyordu, diye kendi kendini azarladı Alex. O bir Avrupa prensesiydi ve tahtın ilk sırasındaydı.

Bellissime'nin. Zengindi. Eğitimliydi. Eğer o isterse bir sürü erkek onu isterdi.

Ama Luke Houston'ı istiyordu ve o da çılgınca ünlü bir aktör ve yükselen bir yıldızdı. Bazı şeyler bile bir prensesin ulaşamayacağı şeylerdi.

Bir yumruğuyla yüzünü ovaladı ve tekrar hüngür hüngür ağlamaya başlamadan önce sakinleşmeye çalıştı. Kalp kırıklığını atlatmak ne kadar sürerdi? Çünkü şu anda? Dünyası sona eriyormuş gibi hissediyordu. Luke'un onu sadece medyanın ilgisini çekmek için kullandığı düşüncesi? Dayanabileceğinden daha fazla acı veriyordu. Belki de annesinin kitabından bir sayfa alıp Bellissime'den daha sık ayrılmalı, dünyayı dolaşmalıydı.

Ülkesini sevmesi dışında. Onu temsil etmeyi ve bu işe dahil olmayı seviyordu. Büyükannesinden bir şeyler öğrenmeyi ve bir gün iyi bir hükümdar olmak için çalışmayı seviyordu. Veliaht Prenses olmak onu Hollywood aktörlerinin peşinden koşan saf bir aptal yapsa da, o böyle biriydi. Normalde kendine çok güvenirdi. Onu ağlamaklı bir aptal yapan aşk neydi?

Yandan gelen, sanki bir kapının itilerek açılma sesine benzeyen bir gıcırtı, yatağında doğrulmasına neden oldu. Yatak odasının uzak tarafında, gizli geçidin kapısı açılıyordu. Şaşırarak kaşlarını çatı-

Sonra Luke, filmlerinde olduğu kadar kararlı ve sert bir şekilde içeri girdiğinde nefesi kesildi.

Alex yatakta geriye doğru kıvrıldı, yastıkları sırtına doğru itiliyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seti neden terk ettin?" Adam öne doğru yürüdü ve kadın onun hâlâ set kıyafetlerini giydiğini, tişörtünün boynundan yırtıldığını ve yanağında sahte bir morluk olduğunu söyleyebildi.

"Seninle bir daha konuşmak istemiyorum! Beni kullandığına inanamıyorum!" Az önce içinden çıktığı duvarı işaret etti. "Çık dışarı, yoksa muhafızları çağırırım."

Luke onun yatağına doğru ilerlerken, "Alex, mantıklı ol," diye uyardı. "Her şeyi konuşana kadar hiçbir yere gitmiyorum.

_"

"Çığlık atacağım," diye uyardı. "Buraya ait değilsin ve seni buradan çıkarttıracağım!"

Gözleri kısıldı ve bir sonraki an, yatakta onun üstündeydi, ellerini aşağıya doğru sıkıştırdı. Adamın ağzı sert bir öpücükle kızını kapladı ve kız adamın altında iki saniye kadar kaskatı kesildi. Sonra adamın dili kızınkine değdiği anda kız adamın karşısında eridi. Öpücük sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu, ta ki kadın onun altında sersemleyip nefessiz kalana kadar.

"Şimdi," diye mırıldandı, ağzını onunkinden ayırarak. "Bir velet gibi mi davranacaksın yoksa benimle normal bir insan gibi konuşup sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?"

"Sorunun ne olduğunu biliyorsun," diye tısladı ona, elleri onun ellerinin altında sarsılıyordu. Onu yatakta tutması seksi olmamalıydı ama şimdi, o öpücükten sonra? Zihni her türlü yaramaz düşünceyle dönüyordu . . ve bu düşünceler onu sadece daha kötü hissettiriyordu. Yeni gözyaşları tehdit ediyordu ve gözlerini kapatıp yüzünü kaçırdı.

"Oh, Alex. Ağlama. Lütfen ağlama, bebeğim." Luke'un sesi yumuşaktı. Alex'in bileklerini serbest bıraktı ve yüzünü nazikçe kavrayarak onu öptü. "Seni bir şekilde ağlatmış olmaktan nefret ediyorum."

"Tabii ki ağlıyorum," dedi ve ağlamaktan nefret etti. Kalbi ve ruhu ağrıyordu. "Sadece magazin malzemesi olarak kullanıldığını öğrendikten sonra nasıl hissederdin?"

"Şey," dedi ve onu tekrar nazikçe öptü. "Ben olsam hemen sonuca varmak yerine o kişiyle yüzleşir ve gerçeği ondan öğrenirdim."

Onu mu suçluyordu? Alex çenesini sıktı. "Ama ya o kişi bir aktörse ve rol yaparak hayatını kazanıyorsa? Ve şimdiye kadar sana yalan söylemiş olsaydı? O zaman ne yapardın?"

Onun irkildiğini görmek hoşuna gitmişti. "Sana yalan söylemedim Alex," dedi Luke. "Reklamcım sadece aşırı hevesli. Profilimi yükseltmek için yıllardır bana kadınları itip kakıyor."

"Sırf ilerlemek için kadınlarla çıktığınızı inkar mı ediyorsunuz?"

Kaşları çatıldı. "Hayır, inkâr etmiyorum. Hollywood'da işler böyle yürür. Ama onlar ilişki bile değildi. Onlar sadece koordineli toplantılardı. Romantik hiçbir yanları yoktu. Sen ve ben tamamen farklıyız."

"Nasıl? Biz nasıl farklıyız? Sana inanmamı nasıl beklersin?"

"Bütün o aktrislerle yattığımı mı düşünüyorsun? Cidden mi?" "Bilmiyorum," dedi Alex ve sesi kesildi.

"Bilmiyorum.

ne düşüneneceğimi bilmiyorum."

"Peki," dedi ve yatakta dik oturdu. Cebinden telefonunu çıkardı ve karıştırmaya başladı.

Doğruyu mu söylüyordu yoksa bu da yalanları için bir tuzak mıydı? Yavaşça doğruldu, tedirgin hissediyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Konuşman için sana sözde eski kız arkadaşlarımdan bazılarını buluyorum." Telefonundaki kişiler listesini karıştırdı ve sonra ona uzattı. "Gina'yı arayabilirsin," dedi ve isimlerden birini işaret etti. "Eşcinsel ama menajeri başrol oyuncusu statüsüne zarar vereceği için açılmasına izin vermiyor. Ya da Ashley. Aynı şey. Ya da Pam'i arayabilirsin. Onu tanıyorsun, değil mi? Rol arkadaşım? Evli bir yönetmenle çıkıyor ve ona destek vermek için başka bir aktörle ilişki numarası yapıyor. Bu iş böyle yapılır. Seks ya da aşkla ilgili değil. Sen ve ben gibi değil."

Aşk mı? Ona aşktan hiç söz etmemişti. Telefonu indirdi ve kıpırdamadan durdu. "Biz ... bu şeylerle mi ilgiliyiz?"

"Alex." Telefonu kızın elinden aldı ve yatağın üzerine fırlattı. Hemen ardından Alex'in ellerini kavradı ve yataktan kayarak onun önünde yere dizlerinin üzerine çöktü.

Dizlerinin üstünde. Bu manzara karşısında tüm vücudu titredi. "Senden başka hiç kimseyle böyle hissetmemiştim," dedi.

söyledi. Başparmağı, onun sevdiği şekilde parmak eklemlerinin üzerinde gezindi. "Seninle tanıştığım andan itibaren farklı olduğunu düşündüm ve ilgimi çektin. Ve seni tanımaya başladığımdan beri sensiz bir gün geçirmeyi hayal bile edemiyorum. Bu beni kırıyor.

seni kasten kullanacağımı düşünmen kalbimi kırdı. Seni seviyorum." Elleri onunkileri sıktı. "Alex, seninle evlenmek istiyorum."

Nefesi boğazında düğümlendi. "Evlenmek mi?"

Luke'un ağzı yarım bir gülümsemeyle eğildi. "Evet. Seni seviyorum ve benim olduğumu iddia etmek istiyorum. Seninle yaşlanmak istiyorum. Seninle sevimli gamzeleri olan batıl inançlı bebekler yapmak istiyorum."

Aynı anda hem güldü hem de ağlamaya başladı. "Luke . . . Ben bir prensesim-"

"Bunu bir noktada fark etmiş olabilirim," diye araya girdi kuru bir sesle. "Ülkemi terk edemem. Tahtımı terk edemem ve Hollywood'a kadar takip et."

Tekrar ellerini sıktı. "Senden bunu istemiyorum bebeğim. Benimle evlenmeni istiyorum. Senin bir prenses olduğumu biliyorum. Sırf birbirimize aşık olduk diye bunun değişeceğini sanmıyorum."

Belki de onun kocası olmanın ne anlama geldiğini anlamıyordu. Ani bir acı hissetti. "Luke, ben Veliaht Prensesim. Sen Bellissime'den değilsin, bu yüzden asla tahtın varisi olamazsın. Ben kraliçe olduğumda, sen kral olmayacaksın. Sadece kocam olacaksın." Belki bir dük, ama buna Bellissime parlamentosunun karar vermesi gerekir.

Omuz silkti. "Hiçbir şeyden sorumlu olmak istemiyorum. Sadece seni istiyorum."

"Burada yaşamak zorunda kalacağım," diye devam etti, biraz çaresiz hissederek. Adam bunu anlamıyordu. "Yaptığın filmleri çekmeye devam edebilir misin bilmiyorum. Kraliçenin kocası kamera önünde başka kadınlarla yatamaz-

"Şşşt," dedi, sesi hızlandığında. Ayağa kalktı ve kollarını ona doladı. "Bunu anlamadığımı mı sanıyorsun? Bir süredir hayal kırıklığına uğramış durumdayım. Biraz ara vereceğim ve geri döndüğümde ya da dönersem, daha küçük roller alacağım. Başka rollere yol açacağı için değil, benim için bir anlamı olduğu için yapacağım bir film."

"Ama tüm o senaryolar-"

"Hepsine baktım. Hepsi aynı. Karton karakterli aksiyon filmleri. Ben sadece

para için alıyorum, ve dürüst olmak gerekirse? Para konusunda iyiyim." Onu kendine yaklaştırdı. "Sahip olmadığım şey sensin, eğer hayır dersen."

Elleri adamın gömleğini çekiştirdi ve kendini bunalmış hissetti.

Onunla birlikte olmak için kariyerinden vazgeçecek miydi? Onunla mı? "Luke, seni geride tutmak istemiyorum."

"Beni tutmuyorsun, bebeğim. Seni seviyorum. Üstlenmek istediğim bir sonraki rol senin kocan olmak." Onu nazikçe öptü ve sonra durakladı. "Beni sevip sevmediğini hiç söylemedin-"

"Seni seviyorum," diye bağırdı kulağına ve kollarını ona doladı. "Seni seviyorum, seni aptal adam."

Güldü ve onu kucağına alarak etrafında döndürdü. "Yani bu evleniyoruz anlamına mı geliyor?"

Başı dönerek ona sarıldı. "Luke, eğer eminsen ..."

Onu tekrar yere bıraktı ve sert bir bakış attı. "Oyunculuk hakkında senden ne kadar çok şey öğrenebileceğimi söylemem gereken kısım burası mı? Çünkü sen de her gün bir rol oynuyorsun, biliyorsun. Ama seninkinin gerçekten bir anlamı var. Ve eğer her gün yanında ve her gece yatağında olabilirsem? Bu bana hayatımın rolü gibi geliyor."

Alex endişeyle dudağını ısırdı. "Kraliçeden izin istememiz gerekecek."

Elleri prensesin kalçalarına kaydı ve onu kendine doğru çekti. "Birinin bizim için araya gireceğini ve kraliçeyi bir kraliyet prensesinin bir aktörle evlenmesinin ülke için çok iyi bir şey olduğuna ikna edeceğimi duydum. Şimdi, benimle evlenmek istiyor musun, istemiyor musun?"

"İstiyorum! İstiyorum. Hem de çok."

"O zaman kapa çeneni ve öp beni." Sırıttı ve eğildi.

Kollarını ona doladı ve vücudundaki tüm mutluluk ve neşeyi onu öptü. Belki modern prensesler de sonsuza dek mutlu olabilirdi.

Sonuçta kraliçenin fazla ikna edilmeye ihtiyacı olmadığı ortaya çıktı.

Welcome the Billionaire Boys Club.

Gizli bir topluluk.

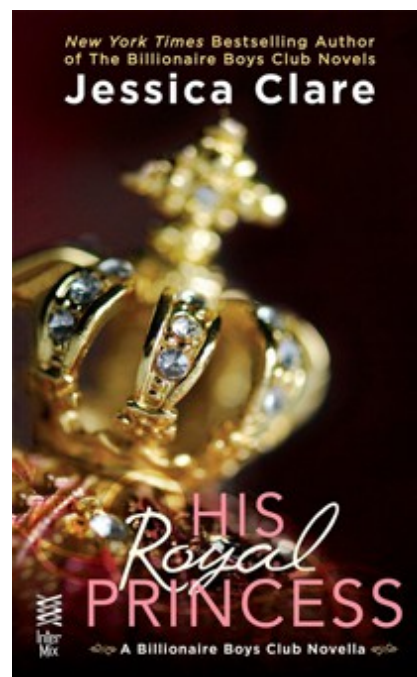
Hayal bile edemeyeceğiniz kadar zengin altı bekar.

Aşık olmak. Kalplerini kaybetmek. Dizlerinin üzerine çöktüler.

Avallablenowfrom

Milyarderler ve nedimeleriyle tanışın...

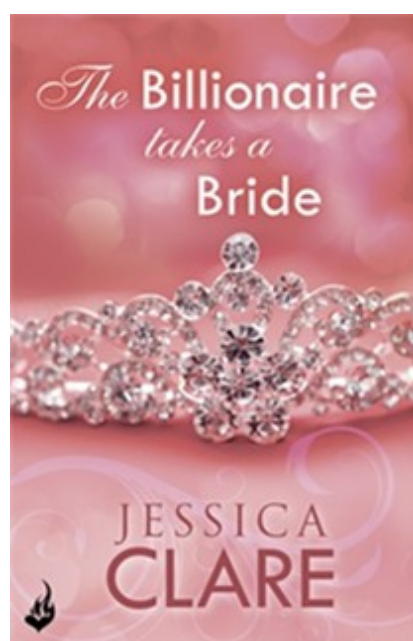
*You are cordially invited to a wedding,
T'me'nin havanın içinde
6iKionair- 8uests ve nedimeler...*

Çok zengin, vahşi, kötü şöhretli playboylar olabilirler.

Ama bekleyen bu şanslı ladie5 onların kalbini kazanacak güce sahip.

Auai6ble nowfmm

headline

ET E RN AL

KALBININ ARZUSUNU BUL. . .

WEB SİTEMİZİ ZİYARET EDİN:

www.headlineeternal.com BİZİ FACEBOOK'TA BULUN:

[facebook.com/eternalromance](https://www.facebook.com/eternalromance)

BİZİ TWITTER'DA TAKİP EDİN: [eternal_books](https://twitter.com/eternal_books)

BİZE E-POSTA ATIN:

eternalromance@headline.co.uk

